

Tirsdag den 29. marts 2011 (D)

1

72. møde

Tirsdag den 29. marts 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 31 [afstemning]:

Forespørgsel til udenrigsministeren om situationen i Mellemøsten og Nordafrika (hasteforespørgsel).

Af Niels Helveg Petersen (RV), Michael Aastrup Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Holger K. Nielsen (SF) og Naser Khader (KF).

(Anmeldelse 18.03.2011. Fremme 22.03.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 23.03.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Niels Helveg Petersen (RV), Michael Aastrup Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Søren Espersen (DF), Holger K. Nielsen (SF), Naser Khader (KF), Frank Aaen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Pia Christmas-Møller (UFG)).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 32 [afstemning]:

Forespørgsel til finansministeren om europagten (hasteforespørgsel). Af Per Clausen (EL), Kristian Thulesen Dahl (DF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).

(Anmeldelse 18.03.2011. Fremme 22.03.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 23.03.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 37 af Per Clausen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 38 af Jacob Jensen (V), Kim Mortensen (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Mike Legarth (KF) og Niels Helveg Petersen (RV). Forslag til vedtagelse nr. V 39 af Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD)).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union og lov om udlevering af lovovertrædere. (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af og tilsyn med afgørelser om pligter og påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse m.v. og rammeafgørelsen om afgørelser afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retssagen).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 15.12.2010. 1. behandling 18.01.2011. Betænkning 03.03.2011. 2. behandling 22.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Ændring af revisionsklausul).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 20.01.2011. 1. behandling 03.02.2011. Betænkning 03.03.2011. 2. behandling 22.03.2011).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven, lov om en børne- og ungeydelse og lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Obligatorisk dagtilbud til tosprogede børn omkring 3 år og standsning af børneydelsen ved forældres manglende overholdelse af sprogvurderings- og sprogstimuleringspligten m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 27.01.2011. 1. behandling 03.02.2011. Betænkning 03.03.2011. 2. behandling 17.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Større fleksibilitet i opfølgning og indsats over for sygedagpengemodtagere).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 26.01.2011. 1. behandling 08.02.2011. Betænkning 16.03.2011. 2. behandling 22.03.2011).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 117:

Forslag til lov om ændring af lov om europæiske samarbejdsudvalg. (Implementering af Rådets direktiv 2009/38/EF om revision af det eksisterende direktiv).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 26.01.2011. 1. behandling 08.02.2011. Betænkning 16.03.2011. 2. behandling 22.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Ændring af satser for revalideringsydelse til personer under 30 år).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 09.02.2011. 1. behandling 24.02.2011. Betænkning 16.03.2011. 2. behandling 22.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteoven og forskellige andre love. (Opfølgning på harmoniseringen af selskabers aktieafkastbeskatning m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 24.11.2010. 1. behandling 20.01.2011. Betænkning 02.03.2011. 2. behandling 15.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1-4 af 25.03.2011 og ændringsforslag nr. 5 af 28.03.2011 til 3. behandling af skatteministeren (Peter Christensen)).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gennemførelse af forordning om ændring af forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, præcisering af gennemførelsen af opholdsdirektivet m.v.).

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 16.03.2011).

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 75:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af pointsystem i forbindelse med tildeling af permanent opholdstilladelse.
Af Marianne Jøved (RV), Henrik Dam Kristensen (S), Astrid Krag (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Per Ørum Jørgensen (KD) og Christian H. Hansen (UFG).
(Fremsættelse 22.02.2011).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed. (Udvidelse af hjemmel til at videregive information til færøske og grønlandske myndigheder).
Af Høgni Hoydal (T) og Juliane Henningsen (IA).
(Fremsættelse 23.02.2011).

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om videreførelse af de sunde dele af Amagerbanken som offentligt ejet og drevet bank.
Af Frank Aaen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 11.02.2011).

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om hurtig lokalisering af bortførte børn ved at indføre et offentligt advarselssystem.
Af Martin Henriksen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 01.02.2011).

15) Forhandling om redegørelse nr. R 6:

Ministeren for ligestillings redegørelse af 25.02.2011 om perspektiv- og handlingsplan 2011.
(Anmeldelse 25.02.2011. Redegørelsen givet 25.02.2011. Meddelelse om forhandling 25.02.2011).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden**Formanden :**

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Orla Hav (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 90 (Forslag til folketingsbeslutning om frivillig samling af mindre, inaktive pensionsopsparinger hos ATP).

Pia Adelsteen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 91 (Forslag til folketingsbeslutning om den kønsmæssige fordeling i offentlige udvalg, kommissioner og lign.).

Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 92 (Forslag til folketingsbeslutning om godtgørelse for anslåede udgifter ved deltagelse i tilbud for kontanthjælpsmodtagere m.v.).

Marlene Harpsøe (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 93 (Forslag til folketingsbeslutning om automatisk frakendelse af retten til at have med dyr at gøre i sager om dyremishandling og grovere uforsvarlig behandling af dyr).

Line Barfod (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 94 (Forslag til folketingsbeslutning om pårørendes ret til en bistandsadvokat, når en person dør i Kriminalforsorgens varetægt).

Meta Fuglsang (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 95 (Forslag til folketingsbeslutning om, at elselskaber, der lukker for strømmen til en husstand, skal underrette de sociale myndigheder).

Jørgen Poulsen (RV), Lennart Damsbo-Andersen (S), Hanne Ager-snap (SF), Line Barfod (EL) og Christian H. Hansen (UFG) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 96 (Forslag til folketingsbeslutning om rets-sikkerhed i forbindelse med erhvervelse af dansk statsborgerskab ved naturalisation).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 31 [afstemning]:**Forespørgsel til udenrigsministeren om situationen i Mellemøsten og Nordafrika (hasteforespørgsel).**

Af Niels Helveg Petersen (RV), Michael Aastrup Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Holger K. Nielsen (SF) og Naser Khader (KF).
(Anmeldelse 18.03.2011. Fremme 22.03.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 23.03.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Niels Helveg Petersen (RV), Michael Aastrup Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Søren Espersen (DF), Holger K. Nielsen (SF), Naser Khader (KF), Frank Aaen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Pia Christmas-Møller (UFG)).

Kl. 13:01

Afstemning**Formanden :**

Forhandlingen er sluttet, og vi skal her stemme om det stillede forslag til vedtagelse.

Det er forslag til vedtagelse nr. V 36 af Niels Helveg Petersen (RV), Michael Aastrup Jensen (V), Jeppe Kofod (S), Søren Espersen (DF), Holger K. Nielsen (SF), Naser Khader (KF), Frank Aaen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Pia Christmas-Møller (UFG).

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og KD), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 36 er vedtaget.

Hermed er forespørgslen sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 13:03

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 32 [afstemning]:

Forespørgsel til finansministeren om europagten (hasteforespørgsel).

Af Per Clausen (EL), Kristian Thulesen Dahl (DF) og Simon Emil Ammitzbøll (LA).

(Anmeldelse 18.03.2011. Fremme 22.03.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 23.03.2011. Forslag til vedtagelse nr. V 37 af Per Clausen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 38 af Jacob Jensen (V), Kim Mortensen (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Mike Legarth (KF) og Niels Helveg Petersen (RV). Forslag til vedtagelse nr. V 39 af Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD)).

Kl. 13:02

Afstemning

Formanden :

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de stillede forslag til vedtagelse. Der foreligger tre forslag.

Vi stemmer her først om forslag til vedtagelse nr. V 38 af Jacob Jensen (V), Kim Mortensen (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Mike Legarth (KF) og Niels Helveg Petersen (RV).

Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 86 (V, S, SF, KF og RV), imod stemte 22 (DF, EL, LA og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 38 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 37 af Per Clausen (EL) og forslag til vedtagelse nr. V 39 af Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Per Ørum Jørgensen (KD) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af visse straffetlige afgørelser i Den Europæiske Union og lov om udlevering af lovovertrædere. (Gennemførelse af rammeafgørelsen om gensidig anerkendelse af og tilsyn med afgørelser om pligter og påbud i forbindelse med udsættelse af straffastsættelse eller straffuldbyrdelse m.v. og rammeafgørelsen om afgørelser afsagt, uden at den pågældende har været til stede under retssagen).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 15.12.2010. 1. behandling 18.01.2011. Betænkning 03.03.2011. 2. behandling 22.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 88 (V, S, SF, KF, RV og LA), imod stemte 20 (DF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Ændring af revisionsklausul).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 20.01.2011. 1. behandling 03.02.2011. Betænkning 03.03.2011. 2. behandling 22.03.2011).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 13:04

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 106 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 125:

Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven, lov om en børne- og ungedyelse og lov om friskoler og private grundskoler m.v. (Obligatorisk dagtilbud til tosprogede børn omkring 3 år og

standsning af børneydelsen ved forældres manglende overholdelse af sprogvurderings- og sprogstimuleringspligten m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 27.01.2011. 1. behandling 03.02.2011. Betænkning 03.03.2011. 2. behandling 17.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:05

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 58 (V, DF og KF), imod stemte 50 (S, SF, RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 116:**Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Større fleksibilitet i opfølgning og indsats over for sygedagpengemodtagere).**

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 26.01.2011. 1. behandling 08.02.2011. Betænkning 16.03.2011. 2. behandling 22.03.2011).

Kl. 13:05

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 13:05

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 117:**Forslag til lov om ændring af lov om europæiske samarbejdsudvalg. (Implementering af Rådets direktiv 2009/38/EF om revision af det eksisterende direktiv).**

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 26.01.2011. 1. behandling 08.02.2011. Betænkning 16.03.2011. 2. behandling 22.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:06

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:06

Afstemning**Formanden :**

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 107 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 130:**Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik. (Ændring af satser for revalideringsydelse til personer under 30 år).**

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 09.02.2011. 1. behandling 24.02.2011. Betænkning 16.03.2011. 2. behandling 22.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:07

Forhandling**Formanden :**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og derfor går vi til afstemning.

Kl. 13:07

Afstemning**Formanden :**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 59 (V, DF, KF og LA), imod stemte 48 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Når der er ro i salen, går vi videre i dagsordenen. Det gælder alle – også hr. Bjarne Laustsen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love. (Opfølgning på harmoniseringen af selskabers aktieafkastbeskatning m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 24.11.2010. 1. behandling 20.01.2011. Betænkning 02.03.2011. 2. behandling 15.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1-4 af 25.03.2011 og ændringsforslag nr. 5 af 28.03.2011 til 3. behandling af skatteministeren (Peter Christensen)).

Kl. 13:07

Forhandling

Formanden :

Jeg gør opmærksom på, at skatteministeren har oplyst, at han ønsker at tage ændringsforslag nr. 2 tilbage.

Er der nogen, der ønsker at optage dette ændringsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er ændringsforslaget bortfaldet.

Forhandlingen drejer sig i første gang om de stillede ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, så forhandlingen om ændringsforslagene sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:08

Afstemning

Formanden :

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 og nr. 3-5 af skatteministeren som vedtaget.

De er vedtaget

Kl. 13:08

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed.

Der er ingen, der beder om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 13:08

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For lovforslaget stemte: 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det var sidste afstemning.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 167:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gennemførelse af forordning om ændring af forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere, præcisering af gennemførelsen af opholdsdirektivet m.v.).

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 16.03.2011).

Kl. 13:10

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Karsten Lauritzen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Først og fremmest vil jeg da godt takke de mange medlemmer, der er blevet tilbage i salen for at høre om det her vigtige lovforslag, som nu behandles. Det er dejligt at se. Det er jo ellers et af de lovforslag, som ikke har så meget bevågenhed, og det er måske, fordi det ikke er så store ændringer, vi foretager. Men det er som sagt dejligt, at der er så mange medlemmer, der er blevet tilbage.

Lovforslag nr. L 167, som vi i dag behandler, har til formål at gennemføre en række ændringer af udlændingeloven. Disse nødvendige ændringer er affødt af nogle bestemmelser, der følger af en ændringsforordning til Rådets forordning om en ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere. Forordningen, som er en udbygning af Schengensamarbejdet, har Danmark allerede tilsluttet sig på mellemstatsligt grundlag.

Ændringen af forordningen indebærer, at alle tredjelandsstatsborgere, der meddeles opholdstilladelse inden for Schengenområdet, skal have udstedt et opholdskort, hvorpå der fra den 20. maj 2011 skal lagres et personbillede. Dette udvides fra og med den 20. maj 2012 til også at omfatte lagring af fingeraftryk.

I Venstre modtager vi ændringsforordningsforslaget positivt. Ved lagring af fingeraftryk og personfotografi på opholdskort vil det ved kontrol være nemmere at tjekke dokumenternes ægthed og indehavernes identitet. Venstre støtter op om ændringsforslaget i forordningen, da opholdskort er et vigtigt bidrag til at forebygge og bekæmpe ulovlig indvandring og ulovligt ophold. I Venstre ønsker vi at styrke den positive indvandring, og det er ikke nogen hemmelighed, at man for at forsikre det også må bekæmpe ulovlig indvandring, negativ indvandring.

Kontrollen ved grænser til tredjelande bliver med de nye opholdskort styrket. Adgangen til biometriske oplysninger gør det nemmere både at forebygge og bekæmpe ulovlige efterligninger og forfalskning. Når opholdstilladelser fremvises, sikrer lagringen, at man ved hjælp af de her flere tilgængelige træk med stor sikkerhed kan lukke tredjelandsstatsborgere ind, som altså er indehavere af en opholdstilladelse udstedt af et Schengenland.

Så Venstre bakker op om de ting, der ligger i lovforslaget, og den implementering, som forordningen medfører.

Formanden :

Tak til hr. Karsten Lauritzen. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Så er det fru Maja Panduro som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

I Socialdemokratiet mener vi jo også, det er vigtigt, at den, som går rundt med et sådant opholdskort, faktisk er den, som har tilladelsen til at opholde sig her. Derfor kan vi også bakke op om, at man nu her fra maj i år skal have billede på kortet og fra næste år også fingeraftryk. Det synes vi giver god mening.

Vi er så rigtig glade for nogle af de præciseringer, som ministeriet har lavet på baggrund af de høringssvar, der er kommet både fra Datatilsynet og især fra universiteterne. Vi er glade for, at man har været inde at præcisere, at vi selvfølgelig skal være rigtig forsigtige, når vi lagrer den her slags oplysninger om folk: Hvem kan de videregives til osv.?

Vi er også meget glade for, at det er blevet præciseret, at de her nye kort ikke kommer til at medføre yderligere udgifter for f.eks. de udenlandske studerende. Det vil ikke betyde, at de gebyrer, som regeringen og Dansk Folkeparti jo indførte som en del af genopretningspakken, vil stige, og det er blevet præciseret i forslaget, at der ikke vil blive indført yderligere gebyrer. Det glæder vi os over.

På den baggrund kan vi støtte forslaget her.

Kl. 13:14

Formanden :

Tak til fru Maja Panduro. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:14

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Forordningen indebærer, at der fremover skal udstedes opholdskort med såkaldte biometriske kendetegn i form af personfotografier og fingeraftryk til alle tredjelandsborgere, der bl.a. meddeles opholdstilladelse på baggrund af asyl, familiesammenføring, erhvervs- og studieområdet. Det synes vi grundlæggende er positivt.

Det betyder alt andet lige, at der forhåbentlig kommer mere styr på illegal indvandring, ikke bare i Danmark, men også i resten af Europa. Det er i hvert fald det, vi håber på i Dansk Folkeparti. Det er jo ikke altid, at det, der kommer fra EU-systemet, er noget, vi klapper i hænderne over, men vi synes faktisk, at der på det her område kan være meget fornuft i at indføre en sådan ordning. Vi har også forstået, at andre lande, som står uden for Schengensamarbejdet, bl.a. Storbritannien, faktisk også agter at tilslutte sig det her regelsæt.

Jeg synes så, at det endnu en gang er relevant at hejse flaget med hensyn til grænsekontrollen. Schengensamarbejdet er jo fornuftigt på mange områder – det her kan være et eksempel på det – da man på forskellige måder har mulighed for f.eks. at søge i forskellige registre. Hvis en udlænding har begået kriminalitet i Danmark og vedkommende bliver pågrebet i et andet EU-land eller Schengenland, kan det være meget fornuftigt, at man kan gå ind og søge, om der er noget på den pågældende person. Det er jo god politik, og det giver god mening. Det her giver sådan set også en meget god mening, men det ville jo være rigtig fornuftigt, hvis man samtidig supplerede de her initiativer på europæisk plan med en mulighed for, at vi også nationalt har mulighed for at tage nogle flere initiativer. Så opfordringen herfra til regeringen er: Tag nu at indføre den grænsekontrol, den personkontrol. Det vil jo alt andet lige medføre, at der både er

nogle europæiske tiltag og nogle nationale tiltag, og så kunne det faktisk rykke noget på det her område.

I forbindelse med udvalgsbehandlingen vil vi fra Dansk Folkepartis side spørge ind til, om det her ændrer ved de indholdsmæssige krav, man stiller til udlændinge, der kommer for at få opholdstilladelse. Vi har forstået, at der ikke bliver ændret ved dem, og vi synes, at det er meget vigtigt, at det fortsat er Folketinget, der netop har mulighed for at opstille de indholdsmæssige krav til udlændinge, der ønsker at få ophold i Danmark.

Vi vil også stille spørgsmål om, hvorvidt det her udvider EU-Domstolens beføjelser over for dansk udlændingepolitik. Sådan som jeg læser det, gør det det ikke, men vi synes, det er vigtigt, at man får slået det fast i de dokumenter, som kan optrykkes til lovforslaget. Så har vi også en række spørgsmål om de præciseringer af opholdsdirektivet, som det også medfører.

Kl. 13:17

Formanden :

Tak til hr. Martin Henriksen. Så er det fru Astrid Krag som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:17

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Lovforslaget her handler, som det efterhånden nok står klart, om implementering af forordning om opholdskort til tredjelandsstatsborgere. Det handler om, hvordan indsamling af fingeraftryk og billeder skal foregå og hvordan de data skal bruges til det her opholdskort, som lever op til nogle ensartede kriterier i hele EU. Dataene skal ligge på en kontaktløs chip på opholdskortet, og derudover indføres der et langtidsvisum til personer, som har fået opholdstilladelse, men ikke kan få tilsendt deres opholdskort til en dansk adresse.

Tanken og ideen er i sig selv positiv. Det giver god mening at have kort, som er ensartede i EU. Vi kan principielt have betænkeligheder ved for nær overvågning af individer. I forslaget er der dog i vidt omfang tale om informationer, som allerede i dag indsamles, og vi mener ikke, at forslaget på det her punkt går for langt. Men jeg vil også gerne kvittere for de ændringer og tilpasninger, man har lavet i forlængelse af høringssvar fra Datatilsynet og Institut for Menneskerettigheder. Så har vi nogle enkelte betænkeligheder ved det her forslag, når det kommer til implementering af arbejdsgangene, som vi gerne vil have nogle svar på enten nu eller i udvalgsbehandlingen.

Vi har noteret os, at der er flere uddannelsesinstitutioner og deres organisationer, som er nervøse for, om implementeringen vil medføre mere bureaukrati, og om indkøringen af det her system f.eks. kan komme til at hæmme studiestarten i år for internationale studerende. Vi vil gerne have, at ministeren redegør for, hvordan ministeriet vil undgå kaos, når det her nye system skal implementeres. Det har vi jo desværre set andre eksempler på i det offentlige, når man kører nye systemer ind, og det har vi vel alle sammen en interesse i at undgå.

Så vil vi også meget gerne have, at ministeren, gerne heroppe fra talerstolen allerede i dag, men ellers senere på skrift, kan forsikre os om, at det her system ikke kommer til at give anledning til yderligere gebyrstigninger. I bemærkningerne redegøres der jo fint for, at prisen bliver dækket af gebyrerne, så det burde være en smal sag, og derfor ville det da være rigtig rart, om ministeren allerede kunne gøre det i dag, ellers skal vi nok også stille spørgsmål, så vi kan få det med i behandlingen af lovforslaget.

Så vil vi gerne have uddybet, hvordan de såkaldte langtidsvisa skal fungere, og gerne se en række eksempler på, hvordan de kommer til at blive udstedt, til hvor lang tid osv., så vi har en række spørgsmål til lovforslaget. Vi ser frem til udvalgsbehandlingen, og så er vi i udgangspunktet positive over for det her.

Formanden :

Tak til fru Astrid Krag. Så er det hr. Jørgen Lundsgaard som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:19

(Ordfører)

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Lovforslag nr. L 167 har til formål at gennemføre de nødvendige ændringer af udlændingeloven, med henblik på at Danmark gennemfører bestemmelser om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsborgere. Forordningen udgør en udbygning af Schengen-reglerne, og Danmark har tilsluttet sig forordningen på mellemstatsligt grundlag.

Disse ændringer af opholdstilladelserne indebærer, at alle tredjelandsstatsborgere, der meddeles opholdstilladelse i Schengenområdet, herunder i Danmark, skal have udstedt et opholdskort, hvorpå der fra og med den 20. maj 2011 skal lagres et personfoto og udlændingens fingeraftryk. Lagringen af personfotoet og fingeraftrykket skal anvendes til kontrol af dokumentets ægthed og indehaverens identitet ved hjælp af direkte tilgængelige sammenlignelige træk, og opholdstilladelsen skal fremvises i henhold til national lovgivning.

Desuden vil det være således fremover, at kortet af sikkerhedsmæssige årsager ikke vil blive sendt direkte til tredjelandsstatsborgers adresse i hjemlandet, men først vil blive udstedt efter udlændingens indrejse i Danmark. Derfor foreslår regeringen, at lokale diplomatiske repræsentationer skal have mulighed for at udstede langtidsvisum til tredjelandsborgere, der kommer fra visumpligtige lande, og som meddeles opholdstilladelse i Danmark, sådan at disse udlændinge kan indrejse i Danmark og få udstedt opholdskort.

Det indgår endvidere i lovforslaget, at en tredjelandsborgers manglende medvirken til at afgive biometriske kendetegn til brug for udstedelse af et opholdskort vil få den konsekvens, at den pågældendes ansøgning om opholdstilladelse afvises.

Det Konservative Folkeparti støtter disse ændringer, da de er nødvendige til forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring og ulovligt ophold i Danmark og i andre Schengenlande.

Kl. 13:21

Formanden :

Tak til hr. Jørgen Lundsgaard. Så er det fru Marianne Jelved som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Det Radikale Venstre er positivt indstillet over for det meste af dette lovforslag, så det vil jeg ikke kommentere. De andre ordførere har været inde på det. Men der er vist ikke nogen, der har været inde på det, jeg vil problematisere, og som drejer sig om en evaluering. Kommissionen har foretaget af implementeringen af opholdsdirektivet fra 2004. Det er evalueret i 2008, og der er kommet en rapport til Danmark i 2009 om en rettelse, som vi bør foretage. Og jeg citerer fra bemærkningerne i lovforslaget, side 20:

»Kommissionen finder dog samtidig, at visse bestemmelser i opholdsdirektivet, der i dag er afspejlet i meddelelser, notater, vejledninger m.v. bør reguleres i egentlige retsakter, således at risikoen for fejlagtige afgørelser på grund af ukendskab til reglerne fjernes.«

Det er sådan set ikke en særlig venlig beskrivelse af retstilstanden i Danmark, at vi kan finde bestemmelser i meddelelser, notater og vejledninger, men ikke i egentlige retsakter. Så er der 13 konkrete eksempler, som regeringen, så vidt jeg kan gennemskue, meget lo-

yalt beskriver. Nogle af dem skal så rettes i EU-opholdsbekendtgørelsen, andre ved ændringer i udlændingeloven.

Jeg er meget uforstående over for, at man i bemærkninger i et lovforslag træffer afgørelse om, at noget skal der lovgives om, og andet skal der ikke lovgives om. Derfor vil jeg gerne bede om, at vi får klarlagt, hvilke retsakter man gennemfører et opholdsdirektiv eller andre direktiver igennem. Kan man gøre det uden lovgivning? Ja, det kan man åbenbart. Og hvilken retsvirkning har så bemærkningerne, der står i dette lovforslag? Det er et meget principielt spørgsmål, og jeg er fuldstændig åben over for, at ministeren ikke kan svare på spørgsmålene her og nu. De bliver selvfølgelig også stillet skriftligt under udvalgsarbejdet. Men så har jeg annonceret en problemstilling, som jeg synes kræver et kvalificeret svar, og det forventer jeg selvfølgelig også at ministeren giver.

Kl. 13:24

Formanden :

Tak til fru Marianne Jelved. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi er i Enhedslisten som udgangspunkt positive over for forslaget og er glade for de præciseringer, der er lavet i forbindelse med bl.a. Datatilsynets og Institut for Menneskerettigheders kommentarer.

Vi vil ligesom SF meget gerne have gjort det helt klart fra talerstolen i dag, at gebyrerne ikke kommer til at stige på baggrund af den her ændring. Sådan læser jeg sådan set også høringsnotatet, men det kunne være fint at få et helt klart svar på det i dag.

Derudover mener vi, at man på forhånd bør være sikker på, at den vejledning, der kommer til at være om det her, er så klar, at folk ikke risikerer at få en bøde for ikke at have fulgt reglerne, fordi de ikke har forstået, hvad de skulle gøre. Det nævner jeg selvfølgelig, fordi det her med at indføre en bøde jo nævnes eksplicit i forslaget.

Til sidst vil jeg bare sige, at det her problem, som fru Marianne Jelved tager op, er et, vi har diskuteret lidt hjemmefra, og jeg ser meget frem til at få ministerens svar, for det virker temmelig besynderligt på mig, at man har de her 13 punkter, som nævnes i bemærkningerne under punkt 9.3., og som jo sådan set ikke er at finde oppe i selve lovforslagsteksten. Så vi ser frem til ministerens svar på det. Og det er selvfølgelig helt fint, hvis det kommer på skrift efterfølgende.

Som sagt ønsker vi en fuldstændig klar vejledning, så man ikke risikerer, at folk ryger ud i at få nogle bøder, fordi de ikke har forstået, hvad de skulle. Og vi ønsker et klart løfte fra ministeren om, at det her ikke kommer til at give øgede gebyrer.

Kl. 13:26

Formanden :

Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:26

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen vi er i den situation, at Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre vel næsten var enige. Så er der altid god grund til at være opmærksom, så kan man enten være bekymret eller begejstret. Vi vælger at være det sidste, altså være positive over for det lovforslag, der er her, og som sikrer en ensartet udformning af bl.a. opholdstilladelser til tredjelands statsborgere.

Vi synes, at det er fornuftigt, at man får mere fælles regler på det her område, og Liberal Alliance kan støtte forslaget.

Formanden :

Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Så er det ministeren for integration m.v., men her vedrørende integration.

Kl. 13:27

Integrationsministeren (Søren Pind):

Tak for debatten og tak for støtten til lovforslaget. Som flere har været inde på, er der tale om et lovforslag, der helt enkelt handler om, at der fremover skal være fotografi af fingeraftryk på de opholdskort, der udstedes til udlændinge med opholdstilladelse i Danmark.

Det indebærer så en hel del tekniske detaljer, og det kan jeg også godt forstå giver anledning til mange spørgsmål, og jeg kan på forhånd tilkendegive, at vi selvfølgelig vil gøre vores yderste for at tilfredsstille medlemmernes spørgelyst. Men det afgørende er altså, at der fremover på alle opholdstilladelser vil være et digitalt lagret fotografi af fingeraftryk.

Der er tale om fælles regler for hele Schengenområdet, som skal forebygge og bekæmpe ulovlig indvandring og ulovligt ophold. Fotografi og fingeraftryk kan således medvirke til at undgå misbrug af kortet. Det har regeringen støttet under hele behandlingen i Den Europæiske Union. Og med det her lovforslag gennemfører vi så reglerne i dansk ret.

I forhold til opholdsdirektivet vil jeg sige, at der også i lovforslaget sker en præcisering af den danske gennemførelse af opholdsdirektivet. Der er tale om en præcisering af nogle forhold, som Kommissionen har påpeget burde gennemføres på en mere klar måde. Og for så at besvare fru Marianne Jelveds spørgsmål – og det gør jeg så nu – vil jeg sige, at der som sagt alene er tale om en præcisering. For min skyld kan vi meget gerne under udvalgsbehandlingen drøfte, om den form er tilfredsstillende, eller om det skal finde sted på anden vis. Det må vi tale os til rette om, det har jeg ikke nogen problemer med.

I forhold til gebyrsagen, og om det her skulle give anledning til forøgede gebyrer, vil jeg sige: Ja, der er intet så velkendt som en politiker, der garanterer, at der ikke vil komme flere gebyrer, eller at skatterne ikke stiger, eller at der er skattestop og lignende, eller hvad ved jeg. Men det er i hvert fald ikke hensigten med det her.

Kl. 13:29

Formanden :

Tak til integrationsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 75:**Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af pointsystem i forbindelse med tildeling af permanent opholdstilladelse.**

Af Marianne Jørgensen (RV), Henrik Dam Kristensen (S), Astrid Krag (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Per Ørum Jørgensen (KD) og Christian H. Hansen (UFG).
(Fremsættelse 22.02.2011).

Kl. 13:29

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er integrationsministeren, og bagefter bliver det så ordførerrækken. Værsgo, minister.

Kl. 13:30

Integrationsministeren (Søren Pind):

Regeringen kan ikke støtte forslaget om at afskaffe det nugældende pointsystem for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er regeringens opfattelse, at tidsubegrænset opholdstilladelse kun skal gives til de udlændinge, der integrerer sig og gør en indsats for at blive en del af det danske samfund. Tidsubegrænset opholdstilladelse skal således være udtryk for, at man har opnået en faktisk tilknytning til Danmark gennem konkrete resultater, og skal være forbeholdt de udlændinge, der har gjort en aktiv indsats for egen integration.

En aktiv indsats for egen integration kræver først og fremmest, at udlændinge tillærer sig det danske sprog, finder et arbejde og får kendskab til danske kultur- og samfundsforhold. Det er kernen i det nugældende pointsystem for tidsubegrænset opholdstilladelse.

Forslagsstillerne bag beslutningsforslaget ønsker et nyt regelsæt, der er mere fleksibelt og tager større hensyn til, at integration og aktivt medborgerskab kan foregå på flere forskellige måder. Det fremgår imidlertid ikke af beslutningsforslaget, hvad forslagsstillerne, ud over at henvise til en konkret sag om en medarbejder i forsvaret, ønsker i stedet for pointsystemet.

Jeg vil derfor gerne benytte lejligheden i dag til at understrege, at det gældende pointsystem er ganske fleksibelt og i høj grad viser forskellige veje til en vellykket integration. Det er korrekt, at pointsystemet omfatter en række som udgangspunkt ufravigelige betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse. Der stilles bl.a. krav om, at udlændingen skal være i beskæftigelse og ikke må modtage offentlig forsørgelsehjælp. Der stilles også krav om, at udlændingen skal have kendskab til det danske sprog, og der stilles bl.a. krav om, at udlændingen ikke må have begået grovere kriminalitet eller have en større forfalden gæld til det offentlige. De ufravigelige betingelser afspejler netop, hvad der kan betegnes som grundbetingelserne for en vellykket integration.

Det er muligt, at forslagsstillerne har en anden opfattelse heraf, som f.eks. at kriminelle udlændinge på offentlig forsørgelse uden kendskab til det danske sprog er godt integreret. Men det er nu engang regeringens opfattelse, at f.eks. beskæftigelse og danskundskaber er grundlæggende betingelser og forudsætninger for at være godt integreret, og derfor – og kun derfor – er disse betingelser gjort ufravigelige.

Men det gældende regelsæt afspejler også, at den enkelte udlænding kan dokumentere at være godt integreret på forskellig vis. Pointsystemet indeholder derfor en række supplerende kriterier, hvor der er forskellige muligheder for den enkelte udlænding. Den enkelte kan således opnå point ved at have udvist aktivt medborgerskab gennem deltagelse i bestyrelser, organisationer m.m., og den enkelte udlænding kan opnå point ved uddannelse, yderligere beskæftigelse eller bedre danskundskaber.

Der er således efter min opfattelse tale om et regelsæt, der både sikrer og sætter fokus på integrationen og samtidig giver den enkelte udlænding forskellige muligheder for at dokumentere integration og medborgerskab. Noget andet er, om der på enkelte punkter kan være behov for mindre justeringer af regelsættet, f.eks. i forhold til medfølgende familiemedlemmer til medarbejdere i Udenrigsministeriet, som er udstationeret i udlandet, men der kan givet også nævnes andre nærliggende eksempler. Det kigger vi selvfølgelig på, men eventuelle justeringer bør ske inden for rammerne af det overordnede pointsystem.

Regeringen kan således ikke støtte forslaget om en afskaffelse af pointsystemet for tidsubegrænset opholdstilladelse. Ordningen betyder, at der sendes et klart signal om, hvad der i Danmark kræves af nye medborgere. Det er efter regeringens opfattelse en både fornuftig og hensigtsmæssig måde at tænke udlændingepolitik på; det er udtryk for en intelligent udlændingepolitik.

Kl. 13:34

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:34

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg står her med en artikel fra Information fra den 17. marts 2011, og den handler om, at en 18-årig pige fra Viborg i oktober blev nægtet permanent ophold i Danmark. Hun er født og opvokset i Danmark, hun er datter af en halvt amerikansk, halvt dansk mor, der er amerikansk statsborger, og hun har gået i skole, til sport og 2 år på efterskole, og i dag går hun så på hhx. Hun er kommet i klemme i det pointsystem for permanent ophold, som VKO vedtog sidste år, og hun mangler 15 point for at få den her opholdstilladelse, fordi hun ikke har udvist aktivt medborgerskab; hun har nemlig gået på efterskole, og det giver ikke point, i modsætning til at hun havde gået på højskole. Synes ministeren, at det er udtryk for en klog udlændingepolitik?

Kl. 13:35

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:35

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg kan ikke gå ind i og sagsbehandle konkrete sager her fra Folketingets talerstol; det synes jeg ville være en noget mærkelig fremgangsmåde.

Men sagen er sådan set den, at principperne bag opholdskravene og det at få en permanent opholdstilladelse er dem, jeg står helt og fuldt inde for. Som jeg sagde, kan der sagtens komme tilfælde, hvor der på længere sigt, når vi har set de nærmere konsekvenser af, hvordan det her virker, skal ske en tilpasning. Og i det lys skal man selvfølgelig også se de konkrete eksempler, som fru Johanne Schmidt-Nielsen kan fremsætte en række af, men som jeg ikke her fra talerstolen vil tage stilling til.

Kl. 13:36

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:36

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg mener nu nok, man som minister for også dette pointsystem kan forholde sig til, om et efterskoleophold er lige så meget værd som et højskoleophold. Men det kan jeg forstå ministeren ikke vil.

Jeg kan i samme artikel læse, at ministeren vil ændre det således, at en faglært uddannet bliver sidestillet med en bachelor fra et universitet. Er det korrekt?

Kl. 13:36

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:36

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jamen det arbejder vi på, og det gør vi sådan set med en række af de forhold, som fru Johanne Schmidt-Nielsen anfører. Vi skal igennem en fase, hvor vi ser konkret på, hvordan den her lovgivning kommer til at virke, og så tilpasser vi den. Men det, det gælder om, vil jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen, er jo, om man kan tilslutte sig principperne bag det her eller ej, og det, jeg kan konstatere oppositionen fremfører, er jo sådan set bare et krav om, at det hele skal laves om, men at man ikke kan blive enige om hvad og hvordan. Og der er essensen den, at vi altså står vagt om dansk udlændingepolitik. Sådan er det.

Kl. 13:37

Formanden :

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Astrid Krag (SF):

Jamen når vi står her i dag og har denne diskussion, er det jo ikke for at genere ministeren og tage hans tid. Det er faktisk, fordi det fra medlemmer og ordførere af regeringspartier for ikke så lang tid siden – jeg står med en artikel fra den 17. marts – blev sagt, at det ikke var hensigten med de her stramninger at ramme unge mennesker, der tager en uddannelse, og at det ikke var hensigten at ramme f.eks. folk, der har været udsendt i krig fra Danmark og har været tolke for det danske militær. Derfor synes jeg da, at det er en relevant diskussion at tage med ministeren, når der nu åbenbart i regeringspartierne er folk, der siger: Det var søreme ikke det her, vi sigtede imod; vi kan godt se, at det er en dum lovgivning, vi har fået lavet.

Jeg vil spørge ministeren – ikke om en konkret sag, for det har jeg forstået, at ministeren ikke vil forholde sig til – om han ikke vil give mig og mange andre ret i, at de mange sager, der er dukket op i vores indbakker, på vores facebookprofiler, rundsendt i udvalget og fremsendt til ministeren selv, hvor vi kan se, at unge mennesker får afslag, fordi de prioriterer at tage en uddannelse, er meget gode, konkrete eksempler på, hvor den her lovgivning virker totalt uhensigtsmæssig.

Kl. 13:38

Formanden :

Integrationsministeren.

Kl. 13:38

Integrationsministeren (Søren Pind):

Når jeg siger, at jeg ikke vil sagsbehandle konkrete sager fra Folketingets talerstol, er det, fordi det kan have en påvirkning af sagen. Der kan være alle mulige problematikker i den forbindelse, og jeg synes sådan set heller ikke, det hører til i en folketingsbehandling. Men mængden af sager og karakteren af sager har selvfølgelig indflydelse, dels på hvordan vi i ministeriet fortolker regelsættet, det er klart, dels vil det selvfølgelig også have indflydelse på de rettelser eller tilpasninger af lovgivningen, som jeg nævnte før – og f.eks. kan der på uddannelsesområdet sagtens være ting, vi skal kigge på.

Kl. 13:38

Formanden :

Fru Astrid Krag.

Kl. 13:39

Astrid Krag (SF):

Ja, vi kunne vælge at sige, at glasset var halvt fyldt og sige, at vi næsten fik en garanti fra ministeren om, at der vil blive kigget på noget. Vi kunne også vælge at sige, at det var halvtomt og sige, at det da var så tæt på ikke at sige noget som helst, som man kunne komme.

Jeg kan jo læse i avisen, at hr. Naser Khader, ordfører fra De Konservative, mener, at uddannelse skal vurderes højere. Det, jeg bare var meget interesseret i at høre, og jeg formoder, at han har haft lejlighed til at drøfte det med sine regeringspartier, når det nu er et par uger siden, han sagde det, er, om ministeren ikke kan blive noget mere konkret på, om det kun er det her med at gå ind og kigge på, hvordan man vurderer færdiggjort uddannelse, man er åben over for, eller om man også vil være åben over for at gå ind og sige, at de unge mennesker, der påbegynder en uddannelse, som vi har brug for i Danmark – og vi har brug for, at de påbegynder en uddannelse i stedet for at arbejde ufaglært i et pizzeria – selvfølgelig ikke skal straffes af det her system. Det er jo den slags sager, der hober sig op i vores indbakker, og som vi alle sammen har set, hvor håbløse er, både i avispalterne, og fordi de har henvendt sig direkte til os. Vi kan vel være enige om, at vi har mere interesse i at få uddannet ingeniører end ufaglærte pizzabagere. Er det noget af det, som ministeren i dag kan love os at der også vil blive kigget på?

Kl. 13:40

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:40

Integrationsministeren (Søren Pind):

Nu synes jeg, at det er rimeligt, at fru Astrid Krag forholder hr. Naser Khader, hvad han har sagt, og ikke forholder mig, hvad han har sagt. Det må trods alt være det rigtige.

Vi har lagt et forslag frem, som vi mener grundlæggende bidrager til dels at gøre Danmark til et bedre sted, dels at garantere folk, at de ved en bestemt adfærd og nogle bestemte bidrag kan få en permanent opholdstilladelse. Det, der står tilbage, er, at vi jo fuldstændig savner et svar på, hvad alternativet er. Vi hører SF tale lidt om, at der skal ske nogle tilpasninger, vi hører fru Johanne Schmidt-Nielsen forholde sig til nogle konkrete sager, men sagen er jo den, at der ikke er et eneste samlet forslag fra oppositionen. Det har vi lagt frem, og vi vil selvfølgelig gøre, hvad vi kan, for at det her bliver fleksibelt, men hovedlinjerne bag forslaget ligger fast.

Kl. 13:41

Formanden :

Så er det fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Marianne Jelved (RV):

Tak. Når sagen er rejst, er det, fordi der kom et konkret eksempel – ud af mange konkrete eksempler – med en afghansk soldat i det danske forsvar, som var med i Afghanistan på flere missioner som tolk. Det kunne ikke klassificeres som aktivt medborgerskab, og aktivt medborgerskab er jo et begreb, der fremgår af pointsystemet. Det vakte så meget furor – også blandt regeringens tilhængere ude i samfundet – at det da er klart, at oppositionen bruger den lejlighed til at skabe en større fleksibilitet, hvis det er muligt, for vi er stødt på mange andre konkrete eksempler. Jeg har hørt et par af dem nævnt her af tidligere ordførere, og jeg er f.eks. stødt på rigtig mange, som har taget en kandidatuddannelse på Københavns Universitet, men det vægter ikke på samme måde, som beskæftigelseskravet gør, og det er meget ulogisk, for det tager trods alt minimum 5 år.

Så derfor spørger jeg integrationsministeren endnu en gang, om det er fuldstændig umuligt, at vi i det danske parlament kan have en dialog mellem opposition og regering med udveksling af erfaringer, som regeringen kunne lære noget af og tage til sig. Er det umuligt?

Kl. 13:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:42

Integrationsministeren (Søren Pind):

Efter mange år, men knap så mange år som fru Marianne Jelved, i dansk politik har jeg lært en ting, og det er, at intet sådan set er umuligt, og jeg tror bestemt også på dialogen. Men jeg har også den tilgang til det, at den her lovgivning jo endnu ikke har fået en chance for rigtig at virke. F.eks. er den første medborgerskabsprøve ikke afholdt endnu; den bliver først afholdt i juni 2011. Den mulighed er der altså, samtidig med at det jo ikke er sådan, at vi beder folk om at forlade landet. Det handler jo blot og udelukkende om permanent opholdstilladelse.

Men der er ting i den her sammenhæng, som vi skal gøre noget ved, og det gælder – meget mod min vilje går jeg altså alligevel ind i et konkret eksempel – f.eks. spørgsmålet om den afghanske tolk. Ja, sådan nogle ting bliver vi nødt til at forholde os til. Det vil også blive forhandlet, og det problem vil regeringen løse.

Kl. 13:43

Formanden :

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:43

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes i hvert fald også, det var bemærkelsesværdigt i forbindelse med eksemplet med tolken i Afghanistan, at selv statsministeren gik ud og undrede sig. Så det er jo bredt, at det har forbavset. Og det er helt umuligt at forklare mennesker uden for Christiansborg, at der på det principielle plan er forskel på et efterskoleophold og et højskoleophold; det opfattes under alle omstændigheder som et frit skoleophold. Og uddannelse i 5 år på et universitet, selv om det ikke ligger blandt de 20 bedste i verden, men dog er et dansk universitet, burde jo også tælle i en eller anden grad.

Når Det Radikale Venstre bidrager til debatten her, er det ikke, fordi vi forventer, at regeringen vil lave sit pointsystem om på det principielle plan, men fordi vi håber, at man måske kunne smidiggøre det, under hensyntagen til at integration kan ske på mange måder, også på andre måder end den måde, som regeringen lige i sin visdom på et givet tidspunkt har skrevet ned. At selv en regeringsminister kan blive klogere, er det tilfældet?

Kl. 13:44

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:44

Integrationsministeren (Søren Pind):

Som jeg siger til fru Marianne Jelved, er det jo ikke, fordi vi er blinde for, at der på udvalgte områder skal ske tilpasninger. Men det er samtidig også et faktum, at der her er et system, som i hele sin bredde er fleksibelt og giver folk mulighed for at opnå det antal point, som de vil have og skal bruge for at opnå permanent opholdstilladelse.

Der har været en udfordring i forhold til at få medborgerskabsprøven færdig. Den er færdig nu, og den første prøve bliver afholdt i juni 2011. Og så vil vi tilpasse de hjørner, som vi synes er rimelige, i forbindelse med f.eks. det eksempel, som fru Marianne Jelved næv-

ner, med den afghanske tolk og det, jeg nævnte om ansatte i Udenrigsministeriet. Det vil vi kigge på, forhandle om og se, hvor langt vi kan nå med.

Kl. 13:45

Formanden :

Så er det hr. Henrik Dam Kristensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:45

Henrik Dam Kristensen (S):

Ministeren remsede nogle helt principielle ting op om sprog, arbejde, kultur og samfundsforhold, men også, at man ikke må have begået kriminalitet og været på offentlig forsørgelse, og så antydede ministeren, at oppositionen ikke var enig i det. Der vil jeg gerne bringe ministeren ud af den vildfarelse og sige, at jeg tror, oppositionen er hundrede procent enig i det; Socialdemokratiet er i hvert fald hundrede procent enig i det. Men det der med, at man beskylder oppositionen for noget, som ikke er korrekt, er jo selvfølgelig en velkendt finte.

Men jeg vil gerne fortsætte med det principielle, nemlig om samfundsinddragelsen: Kan ministeren forklare mig, hvorfor eksempelvis det at være tillidsmand for sine kollegaer på en arbejdsplads ikke bliver betragtet som værende samfundsinddragende og at være opmærksom i forhold til det danske samfund, men at det gør det, hvis man er spejderleder? Hvad er den principielle forskel her?

Kl. 13:46

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:46

Integrationsministeren (Søren Pind):

Forskellen er jo den, at det, hvis man f.eks. er spejderleder, så er noget, man gør i sin fritid, og at man gør det ved siden af sit arbejde. For langt de fleste tillidsrepræsentanter på de danske arbejdspladser gælder der jo det – jeg er personligt ikke bekendt med, om det gælder på alle danske arbejdspladser, men på langt de fleste, og i hvert fald på de arbejdspladser, jeg har oplevet i det offentlige og i det private, er det sådan – at det at være tillidsrepræsentant er en integreret del af deres arbejde, og det er klart, at man, hvis man får point for arbejdet, så ikke også får point for den funktion, man udfylder. Det giver sig selv. Man kan selvfølgelig godt vælge, at man så kun vil have point for at være tillidsrepræsentant, men det tror jeg ville være uklogt, for det ville man ikke få lige så mange point for.

Men man får ikke dobbelt op for det samme. Den går ikke, og det tror jeg egentlig også hr. Henrik Dam Kristensen vil synes er rimeligt nok, hvis han tænker lidt efter.

Kl. 13:47

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:47

Henrik Dam Kristensen (S):

Nej, for det viser jo lige præcis forskellen mellem ministeren og mig. For vi taler om, at det, vi er optaget af, er, at folk viser, at de er en del af det danske samfund, og at de kerer sig om det at være en del af det danske samfund. Så vælger man for nogles vedkommende eksempelvis at sige ja til at blive valgt som tillidsmand af sine kollegaer, og noget af det foregår i arbejdstiden, og noget af det foregår uden for arbejdstiden, men der er hele tankegangen, som ministeren her giver udtryk for, at det ikke er en del af det, som man kan betegne som værende samfundsinddragende og at have forståelse for det danske samfund. Men problemet er, at det jo kun er et ud af mange,

mange eksempler på, at den her lov virker modsat. Den virker ikke som integration, den virker faktisk som det stik modsatte.

Jeg tror, vi alle sammen jævnligt har mailboksene fyldt med mails fra mennesker, som ikke kan forstå, at de i øvrigt er en del af det her samfund, men permanent ophold har regeringen sørget for at de ikke kan få. Det viser tallene i øvrigt også er korrekt.

Kl. 13:48

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:48

Integrationsministeren (Søren Pind):

Altså, nu bliver der udstedt temmelig mange opholdstilladelser om året, så jeg er ikke helt sikker på, at hr. Henrik Dam Kristensens udsagn holder her, men det er jo ikke tilfældigt, at hr. Henrik Dam Kristensen vælger et eksempel fra fagbevægelsen. Jeg skal tilstå, at jeg selv holder meget af fagforeningstanken og det, at man organiserer sig, jeg rejser ikke kun land, men også mange riger rundt og prædiker om foreningsfriheden, men det er næppe tilfældigt, at hr. Henrik Dam Kristensen vælger at varetage fagbevægelsens interesse her i Folketingssalen og hævde, at det, som for alle andre mennesker ville være deres arbejde, her i dette tilfælde skal tælle dobbelt, bare fordi man er tillidsrepræsentant. Men så kan vi jo sige, at vi da kender Socialdemokratiet igen, og det er sådan set rart i forhold til hele den forhandlingsproces, man har lavet udadtil.

Men sandt er det jo, at det synspunkt, det er udtryk for, nemlig at man, bare fordi man passer sit arbejde, så skal have dobbelt op, ikke vil være rimeligt i forhold til de andre udlændinge, der søger om permanent ophold i Danmark.

Kl. 13:49

Formanden :

Tak til integrationsministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så går vi til ordførerrækken. Den første ordfører bliver hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:49

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg vil da godt starte med at lykønske den samlede opposition, som fremsætter det her beslutningsforslag. Jeg synes, at det er dybt imponerende, det må jeg sige. Jeg synes, at det er meget imponerende, at det, man er enige om, er at fremsætte et beslutningsforslag, som har overskriften forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af pointsystemet i forbindelse med tildeling af permanent opholdstilladelse. Så er der nogle få linjer om, at man vil have et nyt regelsæt, der skal være mere fleksibelt og tage større hensyn til integration og aktivt medborgerskab, der foregår på forskellige måder. Så dykker man ned i beslutningsforslaget, og så ser man altså, at baggrunden er en enkelt sag! Det synes jeg godt nok er imponerende.

Jeg ville have haft noget mere respekt for den debat, vi har her i dag, hvis oppositionen havde præsenteret et alternativ og havde sagt, hvad det var, man ville have i stedet for det system, der foreligger. Og jeg må sige, at jeg egentlig også synes, at det er lidt overraskende, for nogle af de partier, der står bag beslutningsforslaget, har jo i andre sager netop haft en holdning om, at vi ikke skal lovgive ud fra enkeltager. Så synes jeg, at det er meget mærkeligt at fremsætte et beslutningsforslag om at ændre noget lovgivning uden at præsentere et alternativ.

Det kan skyldes to ting, at man ikke gør det. Den ene ting er, at man ikke har noget alternativ, man ved ikke, præcis hvad der skal laves om. Det ved jeg ikke om er tilfældet. Det kan vi finde ud af senere i behandlingen. Den anden ting kan være, at man ikke kan blive enige om, hvad det så præcis er, der skal laves om.

Når man kigger lidt på, hvad der er foregået i dagspressen, kan man se, at der jo er vidt forskellige holdninger til pointsystemet for permanent opholdstilladelse. Der er nogle partier, Det Radikale Venstre og Enhedslisten, som synes, at det helt skal afskaffes. Der er andre partier, der, i hvert fald da vi behandlede lovforslaget oprindeligt, egentlig var inspirerede af tanken og blot syntes, at der var nogle ting, der skulle justeres. Jeg vælger at tolke det, som om oppositionen ikke ved, hvad man skal sætte i stedet for, eller i hvert fald ikke kan blive enige om det. Det synes jeg er en lidt kedelig og egentlig også en usaglig baggrund, særlig når det handler om en enkeltsag, at bringe en debat ned i Folketingssalen på. Men det er jo enhver oppositions ret, og vi stiller også gerne op til den her debat.

Pointsystemet for permanent opholdstilladelse er jo et pointsystem, som trådte i kraft for 8-10 måneder siden. I ethvert system er der nogle problemer, og det skal køres ind, og der er selvfølgelig også nogle administrationsproblemer og nogle ting, der måske skal justeres. Men en hel afskaffelse af systemet, når man ikke ved, hvad man vil sætte i stedet for, må vi i hvert fald i Venstre afvise på det kraftigste.

Vi har også noteret os nogle af de enkeltsager. Der er også nogle i Venstres folketingsgruppe, der i hvert fald i pressen har udtrykt, at de er bekymrede, men de er blevet beroliget med, at man jo først kan bedømme et sådant system, når det har været i kraft i et stykke tid og man har set, hvordan det rent faktisk fungerer.

Et af problemerne, som der har været med pointsystemet, er jo et problem, der løser sig selv om et par måneder, og det er, at det, der skal til for at få de sidste point for aktivt medborgerskab, er ved enten at være aktiv i en forening eller andet eller ved at bestå en medborgerskabsprøve. Det med den medborgerskabsprøve træder først i kraft den 1. juli i år. Og nogle af dem, der er kommet i klemme – der har været konkrete eksempler – ville kunne have bestået den her medborgerskabsprøve og have fået permanent opholdstilladelse ad den vej.

Det er selvfølgelig uheldigt. Og jeg vil da godt her fra Folketingets talerstol sige, at hvis man skal igennem den øvelse igen, skal man ikke lave en lovgivning med en prøve, som først træder i kraft 1 år efter. Men en af grundene til, at den træder i kraft 1 år efter, er jo faktisk, at vi ønskede, at det skulle være en gennemarbejdet prøve, for oppositionen har netop kritiseret nogle af de andre prøver, der er for indfødsret og andre ting for at være dårligt gennemarbejdede og elendige og fejlagtige. Så har vi nu prøvet at lave en god medborgerskabsprøve. Det tager desværre altid noget tid, og det giver selvfølgelig også nogle problemer.

Det, vi også skal huske på, er, at i forbindelse med pointsystemet for permanent opholdstilladelse er der en lempelse i forhold til, at der jo tidligere skulle gå 7 år, før man fik permanent opholdstilladelse. Nu kan man få den efter 4 år. Så det er en lempelse for nogle, at man kan få permanent opholdstilladelse tidligere. Og når systemet kommer helt op at køre og er kørt ind, også administrationsmæssigt, er jeg sikker på, at man har fået rettet de små ting til, der er, og at det vil være noget, der vil være med til at understøtte nydanskernes integration i det danske samfund, hvor man belønner dem, der yder noget og bidrager, og giver dem en hurtigere permanent opholdstilladelse. Dem, der ikke ønsker at arbejde og begår kriminalitet eller andet, må så indstille sig på, at tidspunktet for permanent opholdstilladelse bliver udskudt.

Men vi kan i Venstre ikke støtte et beslutningsforslag fra oppositionen, som tager udgangspunkt i en enkeltsag, og hvor man blot foreslår at afskaffe noget og ikke fortæller, hvad vi skal sætte i stedet.

Kl. 13:54

Formanden :

Tak. Der er ønsket korte bemærkninger. Først er det hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:54

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Karsten Lauritzen om, hvorfor en person, som i øvrigt opfylder alle de kriterier, regeringen her har stillet op, og som har point til at få permanent ophold, men har en kronisk sygdom, ikke skal kunne få permanent ophold.

Kl. 13:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:54

Karsten Lauritzen (V):

Det ville det da være relevant at skrive noget om i beslutningsforslaget, hvis det er det, oppositionen mener. Men der står jo ikke noget om det i beslutningsforslaget – der står, at det skal være mere fleksibelt.

Men den kritik, som hr. Henrik Dam Kristensen kommer med, og som han også er kommet med tidligere, da vi oprindeligt behandlede det her lovforslag, er jo relevant. Der er Venstre og Socialdemokratiet så uenige, men jeg synes da, det ville have været fint, hvis man kunne have fået de andre partier med på at skrive helt konkret ind, hvad det var, man ville. Så havde det været lettere at tage en behandling af det beslutningsforslag, som en samlet opposition har fremsat, men som altså i øjeblikket kun indeholder en overskrift om, at man vil afskaffe systemet og indkalde til en forhandling.

Kl. 13:55

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:55

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg bad kun om, at hr. Karsten Lauritzen helt konkret forholdt sig til, at en person, som opfylder alle reglerne, men som er så uheldig at have astma eller sukkersyge og må tage noget medicin og få tilskud til det, ifølge det, som regeringen og Dansk Folkeparti har vedtaget, aldrig nogen sinde kan få permanent ophold i Danmark, fordi den kroniske sygdom fortsætter med at være der.

Hvad er argumentationen for, at en, der er kronisk syg og skal have medicin, aldrig kan få permanent ophold?

Kl. 13:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:56

Karsten Lauritzen (V):

Altså, hr. Henrik Dam Kristensen ved jo godt, at man, hvis man er flygtning, så er beskyttet af nogle internationale konventioner, og der er også andre konventioner, såsom handicapkonventionen og andet, man er beskyttet af. Det gør sig selvfølgelig også gældende i forhold til den lovgivning, der er vedrørende permanent opholdstilladelse.

Nu er det også sådan, at vi i Venstre nok har et andet syn på det, end man har i Socialdemokratiet. Vi vælger at se det sådan, at de folk, der kommer til os som flygtninge, kan noget, og vi vil ikke automatisk fritage dem fra beskæftigelseskrav og andre ting.

Hvis man nyder en international beskyttelse, er der bl.a. mulighed for at blive undtaget fra dele af beskæftigelseskravet, og hvis det viser sig, at vi ikke lever op til det internationale regelsæt, der er i forbindelse med konventionerne, så må vi jo få det frem i lyset og få det behandlet. Det kan vi jo passende gøre ved den udvalgsbehandling, som finder sted i forbindelse med beslutningsforslaget.

Kl. 13:57

Kl. 14:00

Formanden :

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Kl. 14:00

Marianne Jelved (RV):

Det er bemærkelsesværdigt, at hr. Karsten Lauritzen har glemt, at med den tidligere lovgivning, det, som pointsystemet afløste, kunne man under særlige omstændigheder få fast opholdstilladelse efter 5 år, og man kunne sandelig også få det efter 3 år. Nu kan man glæde sig over, at man kan få det efter 4 år på visse betingelser.

Men jeg vil gerne spørge hr. Karsten Lauritzen, om vi kan forvente, selv om der skulle være 90 mandater bag, at regeringen vil gøre sig umage fremefter med at lave en ordentlig lovgivning og ikke lave det på den måde, så man først kan få medborgerskabsprøven lang tid efter, at resten af loven er implementeret. For det er jo udtryk for, at man ikke gør sig umage. Det har hr. Karsten Lauritzen selv indrømmet, og det vil jeg gerne lige have bekræftet igen.

Kl. 13:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:58

Karsten Lauritzen (V):

Det er faktisk, vil jeg sige til fru Marianne Jelved, et udtryk for, at man gør sig umage, når man vælger at ville lave en gennemarbejdet medborgerskabsprøve.

Som jeg sagde i min ordførertale, tror jeg, at det ville være hensigtsmæssigt, hvis man skulle gøre det om igen, at vælge at sige, at det krav så ikke skal være gyldigt, før prøven er færdig eller andre ting, for det giver nogle problemer. Men det er faktisk ud fra et ønske om at være omhyggelig, netop fordi fru Marianne Jelved og en række andre i oppositionen har kritiseret bl.a. indfødsretsprøven for at være fejlagtig og forkert og usaglig, og så har man netop skullet arbejde med at lave en god medborgerskabsprøve. Det har også givet nogle problemer, og der er nogle folk, der er kommet i klemme, så det er jo så læren af det, men læren er ikke, at man på baggrund af det og på baggrund af enkeltsager skal gå ind og ændre lovgivningen for det her. Det vil vise sig, når medborgerskabsprøven træder i kraft, at så får vi et system, der for alvor fungerer.

Kl. 13:59

Formanden :

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:59

Marianne Jelved (RV):

Jeg takker for indrømmelsen og vil sige, at man jo i virkeligheden kunne have været mere omhyggelig ved at sige, at man lavede en overgangsordning, som varede, før medborgerskabsprøven var i orden, for de mennesker, som stod lige for at opfylde de regler, der gjaldt under 7-års-prøve-systemet, 7-års-kriteriet.

Så kritiserer hr. Karsten Lauritzen oppositionen for at komme med enkeltsager, man lovgiver ikke på baggrund af enkeltsager. Det er virkelig ordkløveri, hvis jeg må have lov at være så frimodig, for vi har jo ikke taletid til mere end at komme med enkelte eksempler på de ting, der har vist sig at være uhensigtsmæssige. Jeg håber, at hr. Karsten Lauritzen kan bekræfte, at selv integrationsministeren var lydhør over for, at det var tjenlige eksempler på, at man kunne gøre det lidt mere fleksibelt uden at gå væk fra ideen bag ved det her pointsystem.

Formanden :

Ordføreren.

Karsten Lauritzen (V):

Det er jeg sådan set ikke uenig med hverken integrationsministeren eller fru Marianne Jelved i. Forskellen er bare, at det er oppositionen, der har fremsat det beslutningsforslag om afskaffelse. Altså, hvis det handlede om enkeltsager og justeringer, går man jo ikke i Folketingssalen med dem. Det var sådan set mit indtryk, at fru Marianne Jelved også havde det udgangspunkt. Man tager det under udvalgsbehandlingen, alm. del, § 20-spørgsmål til ministeren og andre ting og indgår i en dialog på den måde.

Jeg kan sige, at fra Venstres side har vi et ønske om, at når man laver en lovgivning, skal det selvfølgelig fungere, men vi har ikke et ønske om at stå i Folketingssalen og diskutere – det gør vi gerne, men vi er jo helst foruden – et forslag om, om man vil afskaffe noget med udgangspunkt i en enkeltsag og uden at man i øvrigt diskuterer, hvad der skulle sættes i stedet for.

Det er da rigtigt, at man godt kunne have lavet en overgangsordning. Det kunne jeg også have ønsket var skrevet i beslutningsforslaget, altså, at det var det, man ønskede. Det var da så noget konkret, man kunne forholde sig til, og hvis man skulle lave den her lovgivning igen, tror jeg da, at man ville lave en overgangsordning, men nu er vi så tæt på, at problemet løser sig den 1. juni.

Kl. 14:01

Astrid Krag (SF):

Tænk, hvis hr. Karsten Lauritzen tog det her bare en lillebitte smule mere alvorligt end at stå og afvise vores beslutningsforslag med, at det er for ukonkret. Det er jo sådan set noget, vi har gjort, fordi vi kom med alle de meget konkrete ting under den oprindelige lovbehandling, og der blev det, vi sagde, hældt ned ad brættet. Så har vi snart kunnet bruge det sidste år, knap og nap, på at se, at de ting, vi påpegede ville blive problemer, er blevet problemer. Derfor prøvede vi at lave et så åbent beslutningsforslag som overhovedet muligt, så vi kunne få en reel diskussion med regeringen om, hvad det er, der er galt, og så man ikke kunne finde alle mulige ting at hænge sin hat på for at gå uden om diskussionen. Man må sige, at hr. Karsten Lauritzen indtil videre har brugt meget tid på et angreb. Det bedste svar er selvfølgelig også et angreb, men come on! Når man har regeringsapparatet i ryggen, synes jeg, ambitionerne burde være større.

Jeg spurgte integrationsministeren om det, og nu vil jeg også spørge Venstres ordfører om den her pointe med unge, der vælger at tage en uddannelse. Jeg tager afsæt i en sag, som jeg ved hr. Karsten Lauritzen også har fået. Den er blevet omdelt til os i udvalget. Den drejer sig om tre søskende fra min fødeegn, Hedensted, som nu er 19, 20 og 23 år og er kommet hertil som familiesammenførte med flygtningebaggrund, og som alle tre har fået afslag på at få permanent ophold, fordi de er i gang med at tage en uddannelse. Det kan de ikke forstå, og det kan jeg sådan set godt forstå de ikke kan forstå. Kan ordføreren fra Venstre forstå det?

Kl. 14:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:02

Karsten Lauritzen (V):

Først og fremmest synes jeg, at det er lidt paradoksalt med oppositionen. Der er jo to pointsystemer, og det tror jeg også der var lidt forvirring om før i Folketingssalen. Der er jo pointsystemet for permanent opholdstilladelse, som vi vedtog sidste år, og som vi diskuterer

i dag, og så er der pointsystemet for familiesammenføring, som vi skal diskutere i næste uge. Oppositionen, herunder fru Astrid Krag, siger i forhold til pointsystemet for familiesammenføring, at der får man for mange point for uddannelse, og at det jo så er uddannelsessnobberi. Der giver vi ikke nok point til folk, der bare arbejder. Når det handler om pointsystemet for permanent opholdstilladelse, er det så den omvendte problemstilling. Jeg kunne godt ønske mig, at der var lidt mere sammenhæng i argumentationen.

Der er en grund til, at vi har valgt det her pointsystem for permanent opholdstilladelse, og at man skal have 2 ½-års beskæftigelse. Det er ikke et nyt krav, det stammer helt tilbage fra 2002, hvis jeg ikke tager meget fejl, og det skyldes jo, at vi gerne vil have, at folk skal have bidraget til det danske samfund ved at arbejde og betale noget skat – altså som sagt yde, før de får mulighed for at nyde.

Kl. 14:03

Formanden :

Fru Astrid Krag.

Kl. 14:03

Astrid Krag (SF):

Jeg synes ikke, Venstres ordfører tager det her rigtig alvorligt. Altså, sagen er, at vi her har tre unge mennesker, som vælger at tage en uddannelse, og derfor får de afslag på at få permanent ophold. Hvis de her tre unge mennesker, de her tre søskende fra Hedensted, havde valgt at arbejde som ufaglærte nede i det lokale pizzeria, havde de ikke fået det afslag. Hvad havde vi så stået med som samfund? Så havde vi stået med tre ufaglærte unge. Er det det, vi har brug for på vores arbejdsmarked fremover? Det er det jo ikke, det er vi alle sammen enige om, og derfor synes jeg altså, at man først som sidst burde indrømme, at det altså er noget værre juks, man har fået lavet i forhold til unge og uddannelse i det her system.

Jeg synes, at man skal tage det her alvorligt. Jeg snakkede selv med fem borgere i går, som har fået afslag. En af dem kom bare med en rigtig god beskrivelse af, hvordan det føles. Han sagde: Jeg vil så gerne slå rod her, jeg vil så gerne give alt, hvad jeg kan til Danmark, men I siger til mig, at jeg skal blive ved med at være flygtning; jeg kan ikke få lov til at slå mig ned her. Det er jo det, der er virkeligheden for de mennesker, der får det her afslag. Det er ikke bare for sjov, vi tager det her op. Det er faktisk, fordi der er nogle mennesker, der gerne vil Danmark og vil gøre en indsats, og som vi i dag siger nej tak til. Det synes jeg bare er brandærgerligt, og det synes jeg faktisk også regeringen burde være enig i.

Kl. 14:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:05

Karsten Lauritzen (V):

Hvis fru Astrid Krag og den samlede opposition, der står bag det her beslutningsforslag, tog sagen alvorligt, så ville man jo være blevet enige om, hvad det præcis var, man ønskede at ændre. Men det er man jo ikke blevet enige om, og det har man ikke skrevet i beslutningsforslaget, fordi fru Astrid Krag er rygende uenig med fru Marianne Jelved og fru Johanne Schmidt-Nielsen, som ikke ønsker et pointsystem for permanent opholdstilladelse. Hr. Henrik Dam Kristensen og fru Astrid Krag ønsker nogle justeringer, men resten ønsker jo en fuldstændig afskaffelse.

Så hvis oppositionen havde taget det her alvorligt, ville man være kommet med et alternativ i stedet for halvanden side med en overskrift om, at det skal afskaffes, og nogle løse ord, som tager udgangspunkt i et konkret eksempel, som jeg må sige jeg ikke synes kan ligge til grund for at man kan tage en behandling om, hvad der skal ændres i pointsystemet.

Kl. 14:06

Formanden :

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er faktisk lidt overrasket over, hvor lidt seriøst ordføreren tager den her debat. Altså, han står og kommer med – undskyld mig – en direkte plat argumentation om, at man, fordi man i forhold til familiesammenføringspointsystemet synes, at det er en rigtig dårlig idé og tåbeligt, at de, der går på top 20-universiteterne, får bedre mulighed for familiesammenføring, så ikke må sige: Hej, skal vi ikke sige til unge mennesker, der tager en uddannelse i Danmark, at det er lige så godt som at tage sig et ufaglært arbejde? Det er jo en grotesk argumentation, ordføreren kommer med fra talerstolen, og det virker, som om ordføreren slet ikke tager det alvorligt. Ved ordføreren, at det er rigtig levende mennesker, den her lovgivning handler om? Det kan man blive i tvivl om.

Jeg vil gerne stille et konkret spørgsmål som opfølgning på fru Astrid Krag's spørgsmål: Er det ordførerens holdning, at det er bedre, at unge mennesker tager sig et ufaglært arbejde, end at de tager sig en uddannelse? Grunden til, at jeg spørger, er selvfølgelig, at man med pointsystemet motiverer unge mennesker til at tage et ufaglært arbejde i stedet for at tage en uddannelse. Synes ordføreren, at det er intelligent udlændingepolitik?

Kl. 14:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:07

Karsten Lauritzen (V):

Det er et udgangspunkt, som blev taget tilbage i 2002, hvis jeg ikke tager meget fejl, hvor reglerne for permanent opholdstilladelse blev lavet sådan, at man skulle have været i beskæftigelse. Det er jo, fordi vi ønsker, at folk skal bidrage ude på arbejdsmarkedet, før de får permanent opholdstilladelse og får, sådan som systemet er indrettet, lettere adgang til at blive dansk statsborger. Og det er rigtigt, at det fremmer adgangen at være i beskæftigelse og ikke at tage en uddannelse.

Så må jeg sige, at jeg synes ikke, fru Johanne Schmidt-Nielsen kan være bekendt at anklage regeringen og mig som ordfører for Venstre for ikke at tage de mennesker, der har problemer, alvorligt. Fru Johanne Schmidt-Nielsen peger på nogle problemer, men peger ikke på nogen løsning. Det eneste, fru Johanne Schmidt-Nielsen kan blive enig med den resterende opposition om, er at skrive 1½ side om afskaffelse af pointsystemet for tildeling af permanent opholdstilladelse, og at der skal indkaldes til en forhandling uden at sige, hvad hun vil sætte i stedet for. Jeg må sige, at jeg synes, det er en kedelig tendens i oppositionen, som jo så gerne vil have magten, at de peger på problemerne, men ikke kommer med nogen løsning. Det vil jeg godt opfordre til. Det fremmer en saglig politisk debat, at man har et klart alternativ at forholde sig til.

Kl. 14:08

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:08

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil sige, at det, der er en kedelig tendens, er, at der står en ordfører på talerstolen i Folketingssalen, som slet ikke forholder sig til nogen af de meget relevante spørgsmål, der bliver stillet, men bare står og snakker om alle de ting, som oppositionen ifølge ordføreren gør

galt. Altså en klassisk politikerleg. Der er nogen, der synes, den er spændende, men det er bestemt ikke spændende for de mennesker, der bliver ramt af det her forslag.

Jeg vil gentage mit spørgsmål. Jeg spørger ikke, om det er korrekt, at unge mennesker bliver straffet for at tage en uddannelse, for ordføreren har redegjort for, at det er fuldstændig korrekt, at man straffer unge, der tager en uddannelse, man vil hellere have, at de f.eks. bliver flaskedrenge, og så spørger jeg igen ordføreren: Er det klog udlændingepolitik, at vi siger til unge mennesker, som bor i Danmark, som har fuldstændig lovligt ophold i Danmark, at vi hellere vil have, at de tager et ufaglært arbejde, end at de tager en uddannelse? Er det klogt for Danmark? Er det klogt for de unge?

Kl. 14:09

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:09

Karsten Lauritzen (V):

Det er klog og intelligent udlændingepolitik at stille nogle krav til de folk, der kommer til et land. Det er jo nok der, at der er en alvorlig uenighed mellem det, den her regering vil, og det, Enhedslisten vil. Vi er uenige om, hvilke krav der skal stilles, om der overhovedet skal stilles krav. Jeg synes, at et krav om, at man har været ude på arbejdsmarkedet, før man får permanent opholdstilladelse, er et fair krav at stille. Det er det, dels fordi man på midlertidig opholdstilladelse jo har de samme rettigheder med hensyn til at stemme og andre ting, dels fordi at sådan som systemet er indrettet, er permanent opholdstilladelse indrettet på, at man hurtigt går videre og får dansk statsborgerskab.

Derfor synes jeg sådan set, at det er nogle fornuftige krav at stille. Det er nogle, der vil fremme integrationen og sikre, at folk bliver integreret i det danske samfund. Det gør vi ved at stille nogle krav, og jeg noterer mig, at Enhedslisten ønsker at stille nogle helt andre krav end Venstre. Der er så en politisk uenighed.

Kl. 14:10

Formanden :

Tak til hr. Karsten Lauritzen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Henrik Dam Kristensen som ordfører.

Kl. 14:10

(Ordfører)

Henrik Dam Kristensen (S):

Da vi diskuterede den her sag i Folketinget for, ja, noget, der vel ligner et års tid siden, forsøgte regeringen og Dansk Folkeparti at sælge det nye pointsystem vedrørende permanent ophold som en forbedring for dem, der gjorde en ekstraordinær indsats. De ville så hurtigt kunne få permanent ophold. Jeg vil sige, at det nu efterfølgende i realiteten et eller anden sted har vist sig at være så grotesk, at regeringen og Dansk Folkeparti brugte den indgangsvinkel, at Forbrugerombudsmanden burde kigge på sagen i forhold til vildledning af borgerne. Som det før er blevet påpeget i debatten også her i dag, var oppositionen meget præcis med at forklare regeringen og Dansk Folkeparti, hvad konsekvenserne af den lovgivning, man var i gang med at vedtage, ville være.

Vi gav eksempler, som blev afvist, og nu har vi taget en tur omkring det igen her i dag: Det drejer sig om tolken – som man nu siger at man nok skal få en eller anden løsning på, for det var dog for grotesk; jeg kan også forstå, at det omkring kronikerne ikke er noget, der betyder noget. Og jeg ville egentlig opfordre hr. Karsten Lauritzen til, hvis der skulle være en aften, hr. Karsten Lauritzen ikke kan falde i søvn, i Folketingets forhandlinger at læse hr. Karsten Lauritzens svar til mig på, hvorfor kronikerne ikke skal have lov til at få permanent ophold. Der var ikke noget svar.

Det er bare det, der er nøglen i det her forslag. Det forslag, som regeringen og Dansk Folkeparti har trumfet igennem, har den konsekvens, at rigtig mange mennesker, som i øvrigt gør, hvad de kan for at blive en del af det danske samfund – opfører sig ordentligt og fornuftigt i dagligdagen – står uden mulighed for at få et permanent ophold. Og der er pokkers til forskel på, om man med jævne mellemrum – hvis man i øvrigt vil leve i det danske samfund, hvor man har sit job, sin familie – skal søge om lov til at få lov til at blive her, eller om man har permanent opholdstilladelse. Jeg synes, der er eksempler på, at det her er gået ud i det groteske.

Derfor er oppositionen kommet med et tilbud til regeringen: Vi vil gerne forsøge at hjælpe den med at få ryddet op efter det mismask, som den lavede for et år siden. Det, vi jo i realiteten opfordrer regeringen og Dansk Folkeparti til, er, at vi sætter os rundt omkring et bord og finder nogle kriterier, som gør, at man – hvis man i øvrigt er en ordentlig, fornuftig samfundsborger, ikke er kriminel, ikke lever af offentlig forsørgelse, og opfylder nogle krav, som ministeren var meget præcis omkring, vedrørende sprog, arbejde, uddannelse, kultur og samfundsforhold – selvfølgelig også skal kunne få permanent ophold i Danmark. Det er sådan set det tilbud om at blive bragt til fornuft, som oppositionen her giver regeringen mulighed for at få, men jeg kan høre på den måde, der bliver svaret på fra regeringens side, at det er man overhovedet ikke interesseret i. Man har valgkampsretorikken klar, og der er ikke noget forsøg på at lytte til de reelle problemer, der er.

Kl. 14:13

Formanden :

Der er ønske om korte bemærkninger. Først er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:13

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg synes, det er helt forunderligt, at man hele tiden kører på den udlændingepolitik, der er, og finder eksempler, som man synes er urimelige osv., og fra Socialdemokratiet og andres side fremhæver enkeltstager. Det er også helt i orden, at man gør det, men det er jo lidt mærkeligt, at man hiver ordførere fra forskellige partier ned i salen og ønsker at stille dem til ansvar for den politik, de fører, men man vil ikke selv fremlægge sin politik.

Det er da noget mærkelig noget, at man har den opfattelse, at nu skal dansk politik fungere på den måde, at når Dansk Folkepartis ordfører kommer op på talerstolen, skal vedkommende stå til ansvar for Dansk Folkepartis politik, men Socialdemokratiets ordfører skal ikke stå til ansvar for Socialdemokratiets politik. Man fremlægger et beslutningsforslag, som kritiserer den nuværende politik, men siger ikke, hvad man skal sætte i stedet. Det er da useriøst.

Kl. 14:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:14

Henrik Dam Kristensen (S):

Det spørgsmål forbavser mig jo sådan set ikke, for i Dansk Folkepartis optik indgår det der med at kunne lave nogle brede forhandlinger jo overhovedet ikke. Altså, det har jo været hele dogmet for Dansk Folkeparti siden 2001, at de selv sammen med regeringen satte dagsordenen et hundrede procent, og uanset hvad oppositionen så har kunnet påpege af fejl og konsekvenser af den politik, som ville blive konsekvensen af Dansk Folkeparti og regeringens politik, så har man ikke gidet lytte. Det er jo den der selvtilstrækkelighed, som stråler ud af Dansk Folkeparti, hver eneste gang de har lejlighed til at få ordet.

Men, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, det, vi jo i realiteten meget præcist siger her, er, at vi har så mange eksempler på – og her er det enkeltsagerne, der hjælper os – at lovgivningen, som den er skruet sammen af regeringen og Dansk Folkeparti, virker stik modsat det, den skulle, nemlig at forsøge at integrere mennesker. Og så rækker vi i realiteten en hånd frem og siger: Skulle vi nu ikke prøve at lægge det til side og så få skabt en orden her, som gør, at hvis man i øvrigt gerne vil være en del af det danske samfund og ikke er kriminel og alle de andre helt basale ting, så skal man også kunne få permanent ophold, når man bor og arbejder i Danmark?

Kl. 14:15

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:15

Martin Henriksen (DF):

Kunne vi ikke lægge det der til side med, at man rækker en hånd frem – som om Socialdemokratiet gør det her i venlighed over for regeringen og Dansk Folkeparti. Altså, kom nu. Kan vi ikke snart begynde at snakke politik; kan vi ikke snart begynde at få noget fra Socialdemokratiet, som vi kan forholde os til, i stedet for at de fremlægger et beslutningsforslag, som man, hvis det bliver vedtaget, ikke ved hvad indebærer. Det er jo det, der er realiteten. Hvis man vedtager det her beslutningsforslag, som jeg kan forstå må være udtryk for Socialdemokratiets politik, så ved vi ikke, hvad der kommer.

Er det rimeligt over for de udlændinge ude i samfundet, som ønsker at søge om permanent opholdstilladelse, at hvis man stemmer for det her beslutningsforslag, så ved de slet ikke, hvad de kan forholde sig til? Det ved de jo ikke.

Det her med »selvtilstrækkelighed«. Er det ikke hr. Henrik Dam Kristensen, der selv gør sig skyldig i det, når man siger til den danske befolkning: Stem på os, for vi vil føre en bedre udlændingepolitik. Vi siger ikke, hvad den kommer til at gå ud på. Vi fremlægger ikke vores politik, men stem på os, for så kan I være sikre på, at der vil blive ført en fornuftig politik; men vi vil ikke sige, hvad den går ud på.

Kl. 14:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:16

Henrik Dam Kristensen (S):

Det er jo notorisk forkert, hvad hr. Martin Henriksen siger nu her. Jeg tror, at vi på alle områder har været meget præcise med, hvad det er for et alternativ, der er til den politik, der bliver ført nu. Det er nemlig at sørge for, at der kommer en ordentlig integrationspolitik i Danmark. Vi vil prøve at rette op på de mange, mange problemer, som regeringen og Dansk Folkeparti efterlader ude i Ghattodanmark, ude i Uddannelsesdanmark og alle mulige andre steder.

Det, vi bare prøver på at sige her, er, at en af de vigtige hjørneste- ne i udlændingepolitikken rent faktisk er det, der handler om at få permanent ophold. Der er vi meget optaget af, at der er nogle afgø- rende kriterier. Jeg synes faktisk, at ministeren indledningsvis be- skrev det meget flot i forhold til medborgerskab, sprog og arbejde og ikke kriminalitet osv. Det er jo nogle principper, som vi er fuldstæn- dig enige om.

Det, vi så bare siger, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, er, at det forslag, som Dansk Folkeparti nu har gennemtruffet, har vi set så mange groteske eksempler på virker stik modsat det, vi vel egent- lig gerne vil – i hvert fald det, som Socialdemokratiet gerne vil – nemlig sikre en ordentlig integration. Her sikrer man det modsatte, for folk kan ikke forstå, hvorfor de ikke kan få permanent ophold, når de i øvrigt opfører sig ordentligt og fornuftigt.

Kl. 14:17

Formanden :

Så er det hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Kl. 14:17

Karsten Lauritzen (V):

Som sagt synes jeg, at det er udtryk for et forkert udgangspunkt at fremsætte et beslutningsforslag på baggrund af en enkeltsag, og jeg vil godt prøve at illustrere hvorfor ved at spørge hr. Henrik Dam Kristensen: Når der nu bliver henvist til den her konkrete sag om en nydansker, der har været udsendt som civil tolk i Afghanistan, og som har fået afslag, kan hr. Henrik Dam Kristensen så redegøre for, hvorfor han har fået afslag, når man i Information den 31. januar kan læse, at han har siddet et år i bestyrelsen for HK Ungdom i Vendsys- sel, og når man af lovens bemærkninger – punkt 4.2.2.2 om aktivt medborgerskab – kan læse, at kravet om aktivt medborgerskab end- videre vil være opfyldt, hvis udlændinge gennem mindst et år har deltaget i børne- og ungdomsarbejde?

Kan hr. Henrik Dam Kristensen forklare mig, hvorfor den pågæl- dende her så har fået afslag på at få permanent opholdstilladelse?

Kl. 14:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:18

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg har stået på denne talerstol mange gange. Det har jeg gjort som politiker, det har jeg gjort som minister, men jeg har aldrig, aldrig nogen sinde – ikke engang som minister – fået så grotesk et spørgs- mål, som at jeg her skulle kunne forklare en sagsbehandling om en tolk, som ikke får lov til at få permanent ophold i Danmark; den sag, som statsministeren i øvrigt tog op på sit pressemøde, og som har fyldt, jeg ved ikke hvor meget, og som jeg har hørt så mange af hr. Karsten Lauritzens gruppemedlemmer synes var fuldstændig gro- tesk. De var ikke klar over, at det var konsekvensen af det, de havde stemt igennem. Nu skal jeg stå her på talerstolen og sagsbehandle den. Det må kunne gøres bedre, vil jeg sige til hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:19

Formanden :

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:19

Karsten Lauritzen (V):

Jamen det er jo det, der er pointen. Det er jo ikke Venstre, det er ikke regeringen, der er årsag til, at vi står hernede i dag. Det er hr. Henrik Dam Kristensen og den samlede opposition, som har stillet et beslut- ningsforslag med udgangspunkt i en enkeltsag, og når man gør det og bringer det på dagsordenen, så må man også kunne diskutere den sag og forsvare den. Jeg forstår godt den problemstilling, som hr. Henrik Dam Kristensen er inde på. Det er derfor, jeg synes, det er en usik, og derfor håber jeg da ud fra det, hr. Henrik Dam Kristensen lige har sagt, at det er udtryk for, at vi ikke ser sådan et beslutnings- forslag her igen, hvor man indkalder til en forhandling og foreslår at ophæve en lovgivning på baggrund af en enkeltsag, som man ikke engang har kendskab til. For det er jo sandheden. Vi har ikke kends- kab til enkeltsagen, og derfor er det svært at have en seriøs, principi- el forhandling og politisk diskussion ud fra den. Det var sådan set min eneste pointe, og den bekræftede hr. Henrik Dam Kristensen li- ge ved sit svar fra Folketingets talerstol, så det vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 14:20

Kl. 14:23

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:20

Henrik Dam Kristensen (S):

Den kvittering kommer tilbage med fuldt knald. Og så vil jeg bare sige, at det, hr. Karsten Lauritzen nu står og fortæller den danske befolkning, er, at når de kommer og fortæller hr. Karsten Lauritzen, hvad konsekvensen er af den lovgivning, som hr. Karsten Lauritzen har været med til at vedtage, så skal hr. Karsten Lauritzen ikke tage det ad notam, fordi det er en enkeltsag. Altså, sådan fungerer det jo ikke. Det, det handler om, er, at man laver lovgivning herinde, som efterfølgende har konsekvens for borgerne, og derfor er det jo meget relevant, at vi tager enkeltsager op. Derfor er det meget relevant, at jeg spørger hr. Karsten Lauritzen, hvorfor man som kroniker ikke skal kunne få lov til at få permanent opholdstilladelse – uden at kunne få nogen svar i øvrigt. Det er jo ikke en enkeltsag, det er en generel sag.

Men det er jo det, der kendetegner regeringen og Dansk Folkeparti, når det drejer sig om permanent ophold: at det er grotesk, for vi kan ikke få svar på det. Det er eksempel efter eksempel på, at man ekskluderer mennesker, som i øvrigt opfører sig ordentligt og fornøftigt og gerne vil være en del af det danske samfund, i stedet for at sørge for, at de kan få lov til at blive en del af det danske samfund.

Kl. 14:21

Formanden :

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Og tak for muligheden for at få lov til at diskutere reglerne for permanent opholdstilladelse. Jeg vil såmænd bare høre Socialdemokraternes ordfører, om Socialdemokraterne kunne overveje et forslag om, at det skulle være et krav, at man betaler for egne sundhedsydelser i 5 år, før man får permanent opholdstilladelse.

Kl. 14:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:22

Henrik Dam Kristensen (S):

Nej, det kunne vi ikke. Og nu kan man sige, at vi er ved en diskussion, som jeg tror bliver helt afgørende ved næste folketingsvalg, nemlig hvad det er for et samfund, vi vil have i Danmark. Vil vi have et optjenings- og forsikringssamfund med de meget konkrete konsekvenser, som et sådant samfund har, eller vil vi have et solidarisk samfund, som vi kender det i Danmark, og som vi kender det i de nordiske lande? Og der står hr. Simon Emil Ammitzbøll og jeg meget, meget langt fra hinanden; det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om.

Kl. 14:22

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det var nu kun svaret på spørgsmålet, der interesserede mig.

Det næste spørgsmål er, om Socialdemokraternes ordfører i forbindelse med debatten om permanent opholdstilladelse kunne være fristet af et forslag om et krav om skattebetaling i mindst 5 år, før man kan få permanent opholdstilladelse.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:23

Henrik Dam Kristensen (S):

Nej, det kunne vi heller ikke, og det er med den samme argumentation. Jeg kan godt høre, hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll er undervejs til, men det vender vi nok tilbage til i valgkampen.

Kl. 14:23

Formanden :

Tak til hr. Henrik Dam Kristensen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Martin Henriksen som ordfører.

Kl. 14:23

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan jo starte med at sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte beslutningsforslaget. Med de regler, der i dag, – og jeg synes, det er meget godt lige at ridse dem op, sådan at folk derude, der lytter til debatten, også får en fornemmelse af det – så er det sådan, at for at man kan få permanent opholdstilladelse, skal man bl.a. have boet lovligt i Danmark i mindst 4 år. Man må ikke have begået kriminalitet af en vis grovhed. Man må ikke have forfalden gæld til det offentlige. Man skal også bl.a. have bestået en prøve i dansk. Man skal have arbejdet i Danmark i mindst 2½ år inden for de sidste 3 år. Derudover kan man hente nogle supplerende point ved f.eks. at deltage i frivilligt arbejde. Hvis man har haft arbejde i længere tid end 2½ år, er der også mulighed for, at man kan hente nogle supplerende point dér. Man kan også få point for at have taget en videregående uddannelse, og hvis man har bestået en danskprøve, som er lidt sværere end den, der er en del af de ufravigelige krav, så er der også mulighed for, at man kan få nogle ekstra point dér.

Det er nogenlunde rammerne for reglerne for permanent opholdstilladelse, og mon ikke det et eller andet sted er meget rimeligt, at man stiller de krav til udlændinge, som, hvis de får permanent opholdstilladelse, er på vej til at få et dansk statsborgerskab, som jo er det fineste og det fornemste, man kan få som udlænding i Danmark? For så opnår man den fulde beskyttelse på linje med alle andre danske statsborgere i Danmark. Det er måske meget rimeligt, at man stiller de krav.

Jeg kan forstå, at udgangspunktet for debatten er en enkeltsag, som Dansk Folkeparti her fra Folketingets talerstol skal forholde sig til, og som regeringspartierne skal forholde sig til. Men vi kan så ikke stille spørgsmål til, hvordan Socialdemokratiet forholder sig til den enkeltsag, som er baggrunden for det beslutningsforslag, vi behandler her i dag. Man kan næsten opsummere det sådan, at hvis Dansk Folkeparti og regeringen ikke vil forholde sig til den her enkeltsag, er det, fordi vi ikke vil samarbejde, og hvis vi beder Socialdemokratiet om at forholde sig til den selv samme enkeltsag, er det fuldstændig grotesk og helt urimeligt. Jeg synes altså, at det taler for sig selv, for nu at sige det mildt.

Vi har sågar haft ordførere på venstrefløj, der åbenbart heller ikke er helt klar over, om deres eget forslag omhandler reglerne for permanent ophold eller reglerne for familiesammenføring. Det synes jeg også et eller andet sted er lidt kritisabelt. Det er helt forunderligt, at man fremsætter et beslutningsforslag, som går ud på at kritisere den politik, der er, uden at man fremlægger sin egen politik. Det synes jeg altså er bemærkelsesværdigt. Jeg synes, det ville være rigtig befriende, hvis man i dansk politik kunne indføre den regel, som så alle partier kunne tilstræbe at følge og tilslutte sig, at man formulerede sin politik, og at man så lagde den frem i Folketingssalen, og så kunne alle forholde sig til den politik.

Det, som venstrefløjens gør her i dag, er, at den fremsætter et forslag, der siger, at man skal afskaffe pointsystemet for permanent ophold, og at der så kommer et nyt og mere fleksibelt system, som der skal forhandles om. Altså, hvis de forhandlinger skulle foregå, sådan som alle andre forhandlinger er foregået inden for det sidste stykke tid, så vil Socialdemokratiet og deres venner i Socialistisk Folkeparti formentlig komme ind til et forhandlingsbord og sidde der en times tid og drikke noget kaffe, og så vil de gå ud igen og sige: Det er vel nok ærgerligt, regeringen vil ikke lytte til os, den vil ikke snakke med os, alting er stillet op på forhånd. Men det er jo nok bare, fordi vi er uenige på nogle områder.

Jeg synes, at det er at gøre grin med Folketinget, at man på et så væsentligt område som udlændingepolitikken og reglerne for permanent ophold, der betyder, at udlændinge kan opholde sig permanent i Danmark og er på vej til at få dansk statsborgerskab, fremsætter et beslutningsforslag, som ikke siger, hvad man vil, og som vel dybest set fylder mindre end en side.

Vi kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:27

Formanden :

Tak. Så er der korte bemærkninger, og de er først fra hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 14:27

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg er sådan set med på, at man fra Folketingets talerstol ikke skal behandle enkeltsager, men derfor kan man godt bruge enkeltsager som løftestang til at forklare, hvad det her handler om. Så derfor vil jeg ikke bede hr. Martin Henriksen om at forholde sig til en enkeltsag. Jeg vil bede hr. Martin Henriksen om at forholde sig til, hvorfor man har lavet et pointsystem, som betyder, at hvis man er kroniker i Danmark og eksempelvis har astma eller en anden kronisk sygdom, der kræver, at man får lidt medicin og dermed får noget tilskud, men ellers lever op til alle de andre ting for at få permanent ophold, så kan man aldrig få permanent ophold i Danmark. Hvad er den principielle argumentation for det?

Kl. 14:27

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:27

Martin Henriksen (DF):

Reglerne er jo, som vi har skitseret dem, og så er der nogle muligheder, hvis f.eks. de internationale forpligtelser gør, at Danmark er forpligtet til at agere på en bestemt måde i en given sag. Men det vil jo være sådan, at man skal fremlægge en ansøgning til Udlændingeservice, og så må man afvente, hvilken afgørelse der kommer fra udlændingemyndighederne.

Kl. 14:28

Formanden :

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 14:28

Henrik Dam Kristensen (S):

Jamen jeg står slet ikke og taler om internationale forpligtelser. Jeg står og taler om det forhold, at der her er en person, som lever op til alle regler, passer sit arbejde, betaler sin skat og på alle måder er en del af det danske samfund, men fordi vedkommende er så uheldig at have eksempelvis astma eller sukkersyge og får et medicintilskud i forbindelse med den kroniske sygdom, har man med det her lovforslag besluttet, at vedkommende aldrig kan få permanent ophold. Det har jo ikke noget med internationale regler at gøre.

Svar nu på spørgsmålet i stedet for at krybe udenom og henvise til internationale regler, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen. Her handler det om, at der er fremsat et lovforslag af regeringen, som Dansk Folkeparti støtter, og som betyder, at den person ikke kan få permanent ophold. Hvad er den principielle årsag til at forhindre, at folk med en kronisk sygdom kan få permanent ophold i Danmark?

Kl. 14:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:28

Martin Henriksen (DF):

Vi har fra Dansk Folkepartis side indgået en aftale med regeringen for et godt stykke tid siden. Vi har vedtaget et lovforslag, hvori reglerne for permanent ophold er beskrevet. Det har vi stået på mål for. Nu er vi så her i dag indkaldt til en debat, som handler om, at man vil afskaffe reglerne for permanent ophold. Derfor synes jeg, at det er meget rimeligt, at dem, der nu står på mål for den politik, som de har eller måske ikke har, er dem, der har fremsat det beslutningsforslag, vi debatterer i dag.

Når man fremsætter et beslutningsforslag i Folketingssalen, er det vel sådan, at det er, fordi man vil noget andet. Jeg kan i det her beslutningsforslag ikke læse, at der står noget om kronikere. Jeg kan i det her beslutningsforslag ikke læse, at der står noget om, at man skal have været i beskæftigelse. Jeg kan i det her beslutningsforslag ikke læse, at der står noget om, at man ikke skal have begået kriminalitet. Jeg ved med andre ord ikke, hvad det er, Socialdemokratiet ønsker at gennemføre.

Kl. 14:29

Formanden :

Så er det fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

Astrid Krag (SF):

Det er da utroligt så mange gange, vi skal høre på den samme sang i den her diskussion. Det er som sagt for at få en reel diskussion med Dansk Folkeparti og regeringspartierne, at vi ikke har lagt noget færdigt frem. Vi vil gerne have en reel og åben diskussion om, hvor det er at der har vist sig at være så store uhensigtsmæssigheder. Vi kan jo også forstå af både aviserne og på hr. Karsten Lauritzen, at der er folk fra regeringspartierne, og hvem ved, måske også folk fra hr. Martin Henriksens eget parti, som kan se det uhensigtsmæssige i det her.

Jeg vil først spørge ind til den sag, som har været oppe i pressen, og som fru Johanne Schmidt-Nielsen også har nævnt, nemlig sagen om en keredansk pige fra Viborg, som er født og opvokset her i Danmark. Hun har en mor, der er halvt amerikansk, og det er derfor, at hun har fået problemer, hvad angår det her regelsæt. Hun lever i øvrigt op til kravene, har været fodboldtræner. Hendes problem er, at hun har været på efterskole og ikke på højskole. Er det bare et totalt godt eksempel på, hvad man i Dansk Folkeparti gerne vil med den her lovgivning? Eller bliver selv Dansk Folkepartis ordfører nødt til at indrømme, at der altså er nogle uhensigtsmæssigheder i det her?

Kl. 14:30

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:31

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan forstå, at vi skal fortsætte med, at bl.a. jeg skal tage stilling til enkeltsager, som jeg ikke kender, enkeltsager, som de, der stiller

spørgsmålene, formentlig heller ikke kender. Det er en mærkelig måde at føre en debat på.

Vi kunne også prøve at være lidt konstruktive. Hvis vi nu siger, at det skulle give point at være på efterskole, vil vi jo rende ind i det argument, at hvis man har taget 10. klasse på efterskole, vil man i realiteten få point for at gå i grundskolen. Skulle man så også have point for at have taget 9. klasse eller 10. klasse i folkeskolen? Det kan jo så diskuteres. Det er jo sådan nogle afvejninger, der må gøres, for jeg går ud fra – igen med et forbehold, for jeg kender ikke sagen – at hvis man har taget 9. klasse eller 10. klasse på efterskole, er det en del af grundskolen. Derfor kunne jeg så stille et modspørgsmål: Skal det så give point, at man har gået på en dansk folkeskole? Er det noget, der sådan gør, at man aktivt har deltaget i integrationen?

Jeg synes, det er godt, hvis man har gået i en dansk folkeskole, men vi må gå ud fra, at de fleste udlændinge i Danmark, som er vokset op i Danmark eller er kommet til Danmark på et tidligt tidspunkt, har gjort det. Det er nogle af de spørgsmål, som det er relevant at tage stilling til. Og det er også bare for at illustrere, at det jo ikke er så nemt, som venstrefløjen ønsker at gøre det til.

Kl. 14:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Astrid Krag.

Kl. 14:32

Astrid Krag (SF):

Jamen det er jo lige præcis det, hr. Martin Henriksen selv siger, nemlig at det her er et eksempel på noget, som vi bliver nødt til at diskutere, og det er så det, vi gør. Når vi så skal have så meget skældud af regeringspartierne og Dansk Folkeparti og høre på så meget fornærmelse fra talerstolen over, at vi rejser den her sag, bliver jeg bare forundret, når ordføreren samtidig selv kan stå og sige, at det her er sådan noget, vi må diskutere.

Jeg synes jo, at den her lovgivning – og det advarede vi om allerede for 1 år siden – bærer meget præg af ikke at være ordentligt gennemtænkt, og når det er mennesker, vi har med at gøre, bliver vi også nødt til at tænke de ting igennem. F.eks. kunne man forestille sig, at der er nogle, der tager på efterskole efter at have afsluttet folkeskolen, og hvad skulle det så betyde for kravet om medborgerskab, når vi samtidig giver point for at være på højskole?

Det havde været snusfornuftigt, hvis man havde tænkt det igennem, inden man lavede loven, men når man åbenbart ikke har det, er det da ikke noget, man bør være bange for at tabe ansigt over at gå i gang med at rette op på nu. Det, man bør være bange for at tabe ansigt over, er stædigt at fastholde, at man ikke vil ændre et komma i noget, man har lavet, selv om virkeligheden altså viser, at der er nogle problemer.

Så vil jeg bare her til sidst spørge om tillidsrepræsentantarbejdet: Er Dansk Folkepartis ordfører enig med ministeren i, at det ikke er noget, der tæller i forhold til at udvise interesse og forståelse for danske samfundsværdier, -normer og -principper, som jo er det, man får point for som værende aktivt medborgerskab?

Kl. 14:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Martin Henriksen (DF):

Det kan godt være, at det var en fodfejl fra min side, at jeg sådan forsøgte at illustrere forskellige ting, som man skulle tage stilling til, såfremt man gik i gang med at kigge på pointsystemet. Det blev så straks taget op og brugt af venstrefløjen til, at venstrefløjen hele tiden har advaret mod alt det forfærdelige ved det her pointsystem, og der kan vi bare se.

Hvis oppositionen nu har tænkt det hele så godt igennem – det kan jeg forstå at man har – hvordan kan det så være, at man fremsætter et beslutningsforslag, som er uden indhold? Det er jo ret bemærkelsesværdigt. Hvis man virkelig sammen med de andre partier har tænkt det igennem fra Socialistisk Folkepartis side, hvordan kan det så være, at man efter al den tid, man har tænkt, fremsætter et beslutningsforslag uden indhold? Altså, helt ærligt!

Så vil jeg bare om sagen med tillidsrepræsentanten sige, at jeg kan forstå, at Udlændingesservice har sagt, at de er åbne over for at genoverveje sagen, hvis ansøger kan fremlægge dokumentation for, at hendes tillidsmandsfunktioner foregår uden for arbejdstid. Det vil jeg så opfordre til at hun overvejer at gøre, men det er igen med det forbehold, at jeg ikke kender den konkrete sag i detaljer, og det gør spørgeren jo altså heller ikke.

Kl. 14:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marianne Jøved for en kort bemærkning.

Kl. 14:34

Marianne Jøved (RV):

Tak. Jeg noterede mig, at hr. Martin Henriksen ikke svarede på det spørgsmål, som hr. Henrik Dam Kristensen stillede som sit sidste spørgsmål. Hvad er Dansk Folkepartis ordførers begrundelse for, at man ikke kan tage hensyn til de borgere, der bor i Danmark, og som i øvrigt har gjort en mægtig stor indsats for at integrere sig, men som ikke kan opfylde alle kravene på grund af kronisk sygdom?

Kl. 14:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Martin Henriksen (DF):

Hvis nu det var, at f.eks. folk med bestemte sygdomme lå Det Radikale Venstre meget på sinde, så havde man vel fremhævet det i sit beslutningsforslag. Det går jeg ud fra. Det er vel meget naturligt, at hvis der er noget, der ligger en meget på sinde, fremhæver man det i den politik, som man lægger frem. Det har man jo så valgt ikke at gøre, og det synes jeg da er bemærkelsesværdigt.

Det vil jo være sådan, at når man vedtager et nyt regelsæt, skal det selvfølgelig køre videre, og så vil man løbende diskutere – og det gør vi hele tiden med regeringen – om der er noget, man skal kigge på. Det siger jeg fuldstændig uden at give tilsagn om noget som helst. Men jeg synes ærligt talt, det er useriøst af Det Radikale Venstre, som altid påstår, at det er dem, der er saglige og faglige, at hvide et beslutningsforslag ned i Folketingssalen, som baserer sig på en enkeltsag, som er fuldstændig blottet for indhold, og så kritisere regeringen og Dansk Folkeparti for det, de har lagt frem, som trods alt er fyldt med en masse indhold; som er fyldt med noget konkret, man kan gå ind og læse, så man ved, hvad man har at forholde sig til, hvis man ønsker at søge om permanent opholdstilladelse i Danmark. Jeg synes, det er useriøst.

Kl. 14:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marianne Jøved.

Kl. 14:36

Marianne Jøved (RV):

Hvorfor vil hr. Martin Henriksen ikke svare på det enkle spørgsmål: Når nu ministeren har tilkendegivet, at der formentlig er nødt til at ske en vis fleksibilitetstilpasning i det system, der blev vedtaget i 2010, hvorfor vil hr. Martin Henriksen så ikke svare på, hvorfor Dansk Folkeparti ikke vil have, at kronisk syge mennesker, som i

øvrigt opfylder en lang række af betingelserne, ikke kan få permanent opholdstilladelse, altså fordi de er kronisk syge?

Kl. 14:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:37

Martin Henriksen (DF):

Jeg mener, at jeg har svaret på spørgsmålet. Det kan godt være, at fru Marianne Jelved og andre ikke er tilfredse med svaret, men sådan må det jo være.

Jeg synes, det er en mærkelig måde at stille det op på, altså som om man fastsætter nogle udlændingeregler, f.eks. fra Dansk Folkepartis side, og så kører dem igennem og aldrig nogen sinde vil ændre i dem. Altså, et glimrende eksempel på, at vi faktisk er villige til at lytte, hvis der kommer nogle fornuftige argumenter – nu har vi så selv fremført det argument, jeg lige vil fremhæve, men fred være med det; det er også blevet fremført af andre – er i forhold til familiesammenføringsreglerne, hvor der har været en kritik af, at 24-årsreglen har været for ufleksibel, fordi der faktisk var nogle, der var under 24 år, og som ønskede at blive familiesammenført til Danmark, men ikke kunne det, fordi de ikke levede op til alderskriteriet. Der har vi jo lavet en ny aftale, som forhåbentlig bliver udmøntet i Folketinget inden sommerferien, og som rent faktisk er mere fleksibel, så man tager højde for, at der er nogle, som ikke er fyldt 24 år, men som alligevel godt kan komme til Danmark som familiesammenført og der opnå en fornuftig integration i det danske samfund.

Det beviser jo netop, at vi er villige til at diskutere, hvordan man kan indrette de forskellige systemer, men det system, der ligger her, er grundlæggende fornuftigt, og det er jo grundlæggende mærkværdigt, at vi har en debat, hvor man kan se, hvad vi står for, men ikke kan se, hvad dem, vi diskuterer med, står for.

Kl. 14:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:38

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg beklager, men ordføreren har altså ikke svaret på spørgsmålet endnu. Altså, det er blevet stillet flere gange, så det er sådan lidt underligt at sidde og høre på det her.

Hvad er Dansk Folkepartis holdning til, at mennesker, der har en kronisk sygdom, men som ellers lever op til kravene, ikke kan få permanent ophold? Det er et supersimpelt spørgsmål, og det er dybt underligt, at der ikke kommer noget svar. Hvad er Dansk Folkepartis holdning?

Kl. 14:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:38

Martin Henriksen (DF):

Jamen jeg har jo svaret, og hvis det er sådan, at man ønsker at få opklaret, hvilke forskellige kriterier man skal leve op til for at få mulighed for at få permanent opholdstilladelse, så kan man gå ind på Integrationsministeriets glimrende hjemmeside, nyidanmark.dk, hvor man kan se, hvilke kriterier man skal leve op til. Der kan man også se, hvilke undtagelsesmuligheder der er, hvis man ønsker at søge om at få permanent opholdstilladelse.

Men jeg synes ærlig talt, det klinger lidt hult, når spørgsmålet kommer fra den ordfører, som ikke var klar over, om det var regle-

rne for permanent opholdstilladelse eller reglerne for familiesammenføring, vi diskuterede i dag.

Kl. 14:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:39

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det var ministeren i øvrigt tilsyneladende heller ikke. Jeg fik i hvert fald et pænt svar. Det kan være, at det var udtryk for høflighed fra ministerens side. Men lad nu det ligge.

Vi har stadig væk ikke fået et svar. Jeg vil gerne vide, hvad Dansk Folkepartis holdning til, at de kronisk syge ikke kan få permanent ophold, er. Jeg har hørt ordføreren sige mange gange, igen og igen, at ordføreren har svaret. Hvis det er tilfældet, er der ikke nogen af os, der har hørt det, så vil ordføreren lige gentage svaret? For der er ikke nogen, der har registreret det der svar.

Kl. 14:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Martin Henriksen (DF):

Jamen svaret er, og det kan man altid læse i referatet, at de regler, som ligger til grund for muligheden for at få permanent opholdstilladelse, kan man gå ind og læse. Og det vil være sådan, at i forbindelse med den drøftelse, der er af reglerne, og den drøftelse, der løbende er af udlændingepolitikken, går man ind og kigger på, om der er nogle ting, som ikke er indrettet så fleksibelt, som de burde være. Vi er åbne over for at tage en diskussion om, om der er noget, der skal indrettes på en anden måde.

Men det, der bare er pointen, er, at grundlæggende er der et system i dag om permanent opholdstilladelse, hvor der stilles krav om, at man skal have været i beskæftigelse, der stilles krav om, at man ikke må have begået kriminalitet, der stilles krav om, at man ikke må have gæld til det offentlige.

Derudover skal man gå ud og hente nogle supplerende point ved siden af. Det kan være, at man har deltaget i frivilligt, ulønnet arbejde. Det kan være, at man er rigtig god til dansk, det kan også være, at man har været i beskæftigelse i mere end de 2½ år.

Det er det regelsæt, der foreligger, og jeg beder bare i al mindelighed om, at man i venstrefløjnen tænker på, hvis det er sådan, at man er enig med sig selv i – og det kan jeg forstå at man er – at det, vi andre gør, er dumt, at så kunne det måske være meget klogt, hvis man selv fremlagde sin egen politik, sådan at vi trods alt havde mulighed for at diskutere de forskelle, der er i dansk politik. Og den mulighed fratager venstrefløjnen jo Folketinget, og det er beklageligt.

Kl. 14:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Så er det fru Astrid Krag som SF's ordfører.

Kl. 14:41

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

For godt og vel 1 år siden stod jeg på den her talerstol og holdt min ordførertale til L 188, forslag til lov om ændring af udlændingeloven, der bl.a. indeholdt det pointsystem for permanent opholdstilladelse, vi diskuterer i dag.

Allerede dengang råbte jeg og i øvrigt mange andre vagt i gevær over for regeringens forslag. Vi forudså nemlig, at regeringens forslag spændte ben for den målsætning og de krav, man stillede, som ufravigeligt ville fratage en række af de mennesker, der bor her i lan-

det, og som bidrager positivt til det danske samfund, mulighederne for at få permanent opholdstilladelse og dermed slå rod og blive en del af fællesskabet her i landet, som de ellers drømte om. Man ville komme til at ramme og straffe en masse mennesker, som vi ellers normalt i vores skåltaler her i Folketinget kan blive enige om er nogle af dem, vi har brug for at fastholde og belønne og satse på. Der ville med andre ord komme alt for mange mennesker i klemme i systemet.

Jeg må jo her et lille år senere desværre sige, at vi fik ret. Siden pointsystemet blev vedtaget, er det væltet ind i min indbakke, på min Facebookside og i vores udvalgsbilag med sager. Der er blevet skrevet spalte op og spalte ned i aviserne om historier, der bekræfter, hvor håbløs en lovgivning der er tale om.

Hvis jeg skulle komme ind på dem alle sammen, ville jeg ikke kunne holde mig inden for taletiden. Så derfor vil jeg bare lige nævne et par af de skæbner, som jeg har stiftet bekendtskab med. For et par dage siden kunne vi i Jyllands-Posten læse historien om den 21-årige Anastasia, som kom til Danmark fra Ukraine, da hun var 13 år, og som nu læser medicin ved Aarhus Universitet. Hun har gået i dansk skole, hun har taget dansk studentereksamen fra Varde Gymnasium – i øvrigt med et snit på 11,3, det er temmelig imponerende – men hun kan ikke få permanent opholdstilladelse i Danmark. Hvad er begrundelsen for det? Jo, den er, at hun gennem de sidste 3 år ikke har haft fuldtidsarbejde i 2 år og 6 måneder. Hun har nemlig været mønsterstuderende på medicinstudiet på Aarhus Universitet. Det vil altså sige, at hvis hun ikke havde passet sine studier, men i stedet havde arbejdet fuld tid på et pizzeria, ville hun have klaret kravet i det her system.

Kan det virkelig være sådan, at regeringen foretrækker, at man arbejder som ufaglært i stedet for at uddanne sig, alt imens vi kæmper for at tiltrække kvalificeret udenlandsk arbejdskraft? Hvad er logikken i det?

Eller hvad med historien om Melody Christiansen, som kom fra Filippinerne for over 10 år siden, og som i 2 år har været tillidsrepræsentant for over 50 kolleger i et firma i Københavns Lufthavn? Hun fik afvisning, fordi hun ifølge Udlændingesservice ikke havde udvist aktivt medborgerskab. Men hvis det at være tillidsrepræsentant, og det har vi jo allerede været lidt inde på, ikke beviser, at man har deltaget i aktiviteter, der – og nu citerer jeg fra kravene – »... styrker din demokratiske udvikling og integration i Danmark, og som kan medvirke til at fremme medborgerskab og fællesskab om det danske samfunds værdier, normer og principper«, som det så smukt hedder i afsnittet om aktivt medborgerskab, ja, så må jeg bare sige, at så ved jeg snart ikke længere, hvad der er op og ned. Og jeg tror, at rigtig mange danskere sidder tilbage med det samme spørgsmål.

Så er der endelig historien om Julien Murhala, som jeg mødtes med i går sammen med en række andre. Han har boet i Danmark i 8 år, han har taget en kandidatgrad fra RUC, har arbejdet i Integrationsministeriet som studentermødning, har arbejdet som tolk ved Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp og Rigspolitiet, har været ansat på RUC som forskningsassistent, og i forbindelse med alt det her har han i tilgift været headhunter af Integrationsministeriet som Danmarks repræsentant ved en 3-dages integrationskonference i Riga, fordi han var stjerneeksemplet på et vellykket integrationsforløb med alle de mange job og sprogeksaminer, han havde taget på kort tid.

Efter den weekend i Riga kunne han, da han kom hjem, i postkassen finde et afslag på sin ansøgning om permanent opholdstilladelse i Danmark, fordi han ifølge Udlændingesservice ikke udfyldte kravet om aktivt medborgerskab. Jeg synes, at den sag taler for sig selv. Jeg ved udmærket godt, at alle her i salen ikke har haft lejlighed til at møde Julien, men man har garanteret hørt om mange tilsvarende sager.

Sådan kunne man jo blive ved med at remse ulykkelige skæbner op om mennesker, som er kommet i klemme i et system, som rammer skævt, men vi ville jo ikke blive færdige inden aftensmaden, hvis vi alle sammen skulle lege den leg. Så lad mig bare slutte af med at sige, at det altså burde være åbenlyst, at det nuværende pointsystem bliver nødt til at blive revideret, hvis vi ikke vil fortsætte med at fratage mennesker, der vil integrationen, der vil Danmark, muligheden for at slå rod her i landet, bare fordi deres konkrete form for arbejde, uddannelse eller engagement ikke passer ind i det rigide regelsæt, vi har i dag.

Som Jyllands-Posten forventningsfuldt udtrykte det i mandagens leder med henblik på dagens debat i Folketinget: Sund fornuft skulle gerne igen have lov at råde. Jeg håber, at regeringen i dag vil være med til at sikre, at den beskedne bøn bliver hørt.

KI. 14:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er et par, der har bedt om korte bemærkninger, og det er først hr. Karsten Lauritzen.

KI. 14:45

Karsten Lauritzen (V):

Fru Astrid Krag remser en lang række enkeltsager op, og vi har jo haft debatten før; vi stillede spørgsmål til hr. Henrik Dam Kristensen. Jeg vil nu godt stille det samme spørgsmål til fru Astrid Krag. Nu ved jeg ikke, hvordan processen har været med beslutningsforslaget, men jeg havde egentlig indtryk af, at fru Astrid Krag havde så mange ting, der skulle ændres, at det havde været relativt let at skrive det ned i beslutningsforslaget, så der ligesom var et alternativ og det ikke bare var en indkaldelse til en bred forhandling over en kop kaffe i Integrationsministeriet, der var oppositionens ambition.

Så jeg vil godt spørge fru Astrid Krag, om hun ikke principielt mener, det er et problem at fremsætte et beslutningsforslag, der tager udgangspunkt i en enkeltsag, som vi kun kender fra pressen og ikke kan behandle her i Folketingssalen. Det er jo sådan, at den politik, der behandles i Folketingssalen, gerne skulle tage udgangspunkt i nogle politiske principper og ikke i nogle enkeltsager.

KI. 14:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

KI. 14:46

Astrid Krag (SF):

Nu har jeg jo siddet og lyttet til debatten indtil videre, og jeg må sige, at jeg simpelt hen er kommet grundlæggende i tvivl om, hvorvidt man fra regeringsblokkens side har læst forslaget. Der står jo: Eksempelvis har der for nylig været rejst en sag. Der står »eksempelvis«, og jeg vil her som sagt sige, at hvis jeg skulle stå og ridse alle de sager op, jeg har fået i min post, i min indbakke, på min Facebook, og det, der har været omdelt til både hr. Karsten Lauritzen og mig som udvalgsmedlem, og de sager, man har kunnet læse om i aviserne, så blev vi ikke færdige her, inden solen var gået ned, og integrationsministeren ville være trist over at have brugt så lang tid med os her i salen.

Derfor skriver vi »eksempelvis«. Og jeg kan fortælle, at den ånd, vi har lavet det her i, når vi ikke fremlægger vores eget forslag, men spørger, om vi ikke skal få nogen fornuftige forhandlinger, hvor vi kan finde ud af, hvad det er for nogle justeringer, der må til, så faktisk er den mest konstruktive ånd af alle, så vi lige præcis kan sætte os ned og fordomsfrit finde de løsninger, der må til. Men jeg må bare konstatere efter debatten, at det her forslag godt nok ikke er blevet modtaget i samme ånd, som det er udarbejdet, og det er da bare ærgerligt.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 14:47

ikke fremlægger sin egen politik. Det var sådan set det, fru Astrid Krag sagde. Hvordan kan det være udtryk for noget konstruktivt i en politisk debat, i et Folketing og i et demokrati, at man ikke fremlægger sin egen politik? Hvad er det så, vi skal diskutere med fru Astrid Krag, hvis fru Astrid Krag mener, det er konstruktivt, at fru Astrid Krag ikke fremlægger den politik, som hendes parti står for? Hvordan kan det være konstruktivt?

Kl. 14:50

Karsten Lauritzen (V):

Jeg ved ikke, hvilken ånd oppositionen udarbejder beslutningsforslag i. Det må de også selv om. Man kan bare undre sig lidt. Jeg tror mest af alt, det her beslutningsforslag er udtryk for ikke en ånd, men et kompromis og dækker over, at oppositionen ikke ved, hvad skal man skal sætte i stedet for, fordi man grundlæggende er uenig. F.eks. står der heri, at man vil indkalde til nogle brede forhandlinger. Hvorfor ikke bare forhandlinger? Er det, fordi Enhedslisten og Det Radikale Venstre, som jo vil noget helt andet end Socialdemokraterne og SF, vil være inde over og have indrømmelser, der trækker i en helt anden retning end den udlændinge- og integrationspolitik, som ellers er den, som Socialdemokratiet står for? Det kan man jo spørge sig selv om.

Det, jeg godt vil spørge fru Astrid Krag om, er: Mener fru Astrid Krag ikke, at det principielt er forkert at fremsætte et beslutningsforslag med udgangspunkt i en enkeltsag, som det her jo er? Er det ikke principielt forkert, hvor sympatisk fru Astrid Krag i øvrigt så synes, det er?

Kl. 14:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Astrid Krag (SF):

Jamen du kan jo læse forslaget, og i forslaget står der, at der er en lang række uhensigtsmæssigheder ved det pointsystem, man har lavet, og så har vi én eksemplificering. Det er altså ikke det samme som, at det er det eneste problem, vi ser der er. Det har jeg også gjort rede for i mit tidligere svar. Der er bunker. Jeg har taget nogle af dem med herop, resten har jeg ladet ligge på mit kontor. Jeg skal gerne lave en kopi og oversende til dig, og så vil du forstå, hvorfor det ikke er formålstjenligt at skulle optrykke alle dem i et beslutningsforslag.

Jeg kan ikke lade være med lige at notere mig, hvor meget tid ordførerne fra regeringsblokken har brugt på at motivfortolke og forholde sig til proces og form i stedet for indhold, og jeg må så bare herfra kvittere og sige: Når hr. Karsten Lauritzen her i dag i sin egen tale har indrømmet over for os, både at der er blevet begået fejl i implementeringen af det her forslag, og at han bliver presset selv af partifæller, der undrer sig over de her sager, så kan jeg godt forstå, at man har stort behov for at søge tilflugt i den her procesdiskussion og formdiskussion. Jeg må bare sige, at jeg stadig ved mit bryst nærer det ydmyge håb, at vi måske har en integrationsminister, det så jeg dog tegn til i den indledende tale, som faktisk vil sætte sig ned og kigge på de reelle problemer og uhensigtsmæssigheder, der er i det her lovforslag.

Kl. 14:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der påhviler mig som håndhæver af forretningsordenen at sige, at vi ikke tiltaler hinanden i du-form. Det er hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:50

Martin Henriksen (DF):

Tak. Igen synes jeg, at det er helt legitimt, at man er uenig i det regelsæt, der ligger, og i den politik, der bliver ført, men jeg har svært ved at se, hvordan det kan være udtryk for noget konstruktivt, at man

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Astrid Krag (SF):

Jamen SF's politik er ikke hemmelig, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen. Hr. Martin Henriksen kan kigge i bemærkningerne til det lovforslag, vi behandlede, som indførte det her pointsystem, der kan hr. Martin Henriksen se, hvad SF's politik er.

Vores politik er ikke hemmelig. Vi har lavet et beslutningsforslag, der opfordrer til brede forhandlinger, så vi kan få løsninger på de uhensigtsmæssigheder, der har vist sig at være ved lovgivningen. Det er så konstruktivt, som det kan være, og det er jo lige præcis, for at vi ikke skulle have en debat her i salen, hvor man fra Dansk Folkepartis side eller fra regeringspartierne side kunne sige, at den og den og den detalje er man uenig i, så derfor afviser man at kigge på det. Det var lige præcis i et måske ydmygt og naivt håb om, at vi faktisk kunne sætte os ned og kigge på de steder, hvor den her lovgivning rammer fuldstændig håbløst. Som de tre søskende fra min egen fødeegn, som jeg fremhævede før, som får afslag i dag, fordi de vælger at tage en uddannelse i stedet for at arbejde ufaglært. Det er det, der er ånden i det her, det er det, der var håbet. Det var et ydmygt håb, og indtil videre er vi jo desværre ikke kommet så pokkers langt med det her, men jeg ser stadig frem til ministerens opsamling til sidst.

Kl. 14:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:52

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes simpelt hen, det er uden hoved og hale. Nu er svaret, at man ikke fremlægger en konkret politik, fordi vi ikke skulle have en debat om detaljer. Altså, mange af de ting, der er blevet stillet spørgsmål om her i Folketingssalen, er da detaljer, enkeltsager, enkeltområder. Altså, igen vil jeg sige, at det er sådan en mærkelig og mystisk måde at føre politik på at sige: I skal fremlægge jeres politik, men vi skal ikke fremlægge vores politik, for når vi – underforstået venstrefløjen – ikke fremlægger vores politik, er det udtryk for, at vi er enormt konstruktive i venstrefløjen.

Hvorfor kan man ikke fremlægge sin politik i et beslutningsforslag? Når man fremsætter et beslutningsforslag i Folketingssalen, er jo, fordi man med selve beslutningsforslaget ønsker at ændre nogle ting, og så skal man jo sige, hvad det er, man ønsker at ændre i beslutningsforslaget, så vi kan tage stilling til det, der står i beslutningsforslaget.

Det eneste, der står i beslutningsforslaget, er jo reelt, at man ønsker at afskaffe pointsystemet og indføre noget, der er mere fleksibelt. Og det kan jo være hvad som helst, for vi kan ikke få et klart svar på – hverken i beslutningsforslaget eller fra talerstolen – hvad det er, man ønsker. Det er selvfølgelig for meget at forlange, men et eller andet sted må fru Astrid Krag jo kunne se, at det er en mærkværdig måde at føre en politisk debat på.

Kl. 14:53

Kl. 14:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:53

Kl. 14:55

Astrid Krag (SF):

Jeg kan bare konstatere, at ordføreren på lige fod med ordføreren fra det ene af regeringspartierne er svært aggressiv over formen i det her og bruger al sin taletid på at snakke proces, form og lovteknikaliteter i stedet for at forholde sig til det, vi står over for, nemlig nogle konkrete mennesker, som vil integrationen, vil Danmark og faktisk bare ønsker at slå rod her og bidrage til samfundet, men som bliver ramt af et fuldstændig håbløst system, man har fået indrettet.

Jeg kan godt forstå, at man har en dårlig sag fra regeringsblok-kens side, men jeg synes da, at det er virkelig trist, at man ikke kan komme dertil, hvor man siger: Så må vi sætte os ned og kigge på det; så må vi finde nogle løsninger; så må vi have et åbent sind og finde de løsninger, der må til. Det er det, vi har forsøgt med den her debat, men det er ikke blevet vel modtaget fra alle sider; det kan jeg jo konstatere heroppefra.

Kl. 14:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil også gerne takke SF for at rejse debatten om, hvordan reglerne i Danmark skal være for permanent opholdstilladelse, og så prøve at gå ind i den lidt mere konkrete debat. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Astrid Krag, hvordan SF forholder sig til, at vi kunne stille et krav om 5 års egenbetalte sundhedsydelser, før man kan få permanent opholdstilladelse.

Kl. 14:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Astrid Krag (SF):

Jeg havde nok lidt på fornemmelsen, at jeg kunne risikere at få det spørgsmål fra Liberal Alliances ordfører, så jeg må, måske ikke til ordførerens store overraskelse, sige, at det altså ikke er noget, jeg ser som en god idé. Jeg synes faktisk, at vores sundhedsvæsen med fri og lige adgang er noget af det mest værdifulde, vi har her i Danmark, og jeg holder utrolig meget af at leve i et land, hvor man ikke har nogle forældre, der må overveje, om de har råd til at gå til lægen, når f.eks. deres børn bliver syge. Så brugerbetaling er ikke noget, jeg kunne forestille mig indført i det danske sundhedsvæsen og heller ikke noget, jeg kan se som et incitament i forbindelse med reglerne for permanent ophold.

Kl. 14:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:55

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen så kan fru Astrid Krag måske også regne ud, hvad det andet spørgsmål, jeg vil stille, er, for det drejer sig om, hvorvidt SF kunne forestille sig, at vi kunne stille et krav om, at man skal have betalt skat i sammenlagt 5 år, før man kan få permanent opholdstilladelse.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Astrid Krag (SF):

Ja, og der overrasker mit svar jo nok heller ikke ordføreren, når jeg lægger mig i kølvandet på den socialdemokratiske ordfører og siger, at nej, det er heller ikke noget, vi ser for os, men – og nu stiller jeg jo et modspørgsmål, som ordføreren måske kan komme ind på i sin ordførertale – nu bliver jeg bare vældig nysgerrig med hensyn til, om de her konkrete spørgsmål skal betyde, at det er den slags justeringer, man i regeringsblokken har drøftet at man vil lave af det her pointsystem for permanent ophold, for så bliver jeg da måske straks lidt mere bekymret for ministerens opsamling til sidst.

Kl. 14:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørgen Lundsgaard som konservativ ordfører.

Kl. 14:56

(Ordfører)

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget om at afskaffe det nuværende pointsystem for tidsubegrænset opholdstilladelse. Tidsubegrænset opholdstilladelse er grundlæggende en god idé. Her belønner vi de udlændinge, som gør en konkret indsats for at blive integreret i det danske samfund.

For at få tidsubegrænset opholdstilladelse stilles der ufravigelige krav om, at en udlænding skal være i beskæftigelse, da vi mener, at integrationen skal være centreret om arbejdet. Udlændingene må derfor heller ikke modtage offentlig forsørgelseshjælp. Han/hun skal have kendskab til det danske sprog og må ikke have begået grovere kriminalitet, hvis vedkommende ønsker tidsubegrænset opholdstilladelse.

Vi i De Konservative synes, at det er sundt, at der stilles krav. Det er at behandle folk som ligeværdige medborgere. De skal ikke pakkes ind i vat. Vi mener også, at hovedansvaret for at blive integreret ligger hos den enkelte. Man skal selv gøre en indsats for at blive integreret. Samfundet kan ikke integrere folk, men samfundet skal skabe de rette rammer for integrationen.

Ud over de ufravigelige krav indeholder pointsystemet en række supplerende kriterier, hvor der er forskellige muligheder for den enkelte udlænding. Man opnår point ved f.eks. at have udvist aktivt medborgerskab gennem deltagelse i fritidslivet. Man kan også opnå point ved uddannelse, yderligere beskæftigelse eller bedre dansk-kundskaber.

Vi vil ikke lave om på regelsættet om tidsubegrænset opholdstilladelse, men vi vil gerne være med til at se på de små justeringer. Vi mener eksempelvis, at det skal kunne give point, hvis man er udsendt som tolk med det danske forsvar eller ved efterskoleophold, men vi kan ikke støtte oppositionens beslutningsforslag.

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 14:58

Astrid Krag (SF):

Det er ikke for at tage en længere debat. Det er for bare at høre med hensyn til, at ordføreren fra Det Konservative Folkeparti, hr. Naser Khader, som jo er integrationsordfører, udtalte den 17. marts til Information: Mange af de henvendelser, jeg får, rejser så principielle

spørgsmål, hvor jeg må sige, at det slet ikke var det, der var meningen med det, vi gennemførte.

Jeg vil bare høre, om det så skal forstås på den måde, at det var en rent privatpersonlig betragtning fra hr. Naser Khader, eller om det er en bekymring, der deles af Det Konservative Folkeparti som sådan.

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:58

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Jeg mener, at det må stå for hr. Naser Khaders regning, og det må han kommentere.

Kl. 14:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen har også bedt om en kort bemærkning.
Kl. 14:58

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre De Konservatives holdning til, at det bedre kan betale sig for unge mennesker at tage sig et ufaglært arbejde end at tage sig en uddannelse. Er det ifølge Det Konservative Folkeparti klog udlændingepolitik – eller klog politik i det hele taget, kunne man måske spørge om – at man motiverer unge mennesker til at tage sig et ufaglært arbejde frem for at motivere dem til at uddanne sig?

Kl. 14:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Jeg mener, at hr. Naser Khader har kommenteret det og sagt, at rent faktisk skal der også uddannelse til.

Kl. 14:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så siger vi tak til ordføreren.

Jeg troede egentlig, at fru Marianne Jelved ville på til sidst som ordfører for forslagsstillerne ... og det ville fru Marianne Jelved også, kan jeg se.

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Enhedslisten har jo fra starten været modstandere af pointsystemet for permanent opholdstilladelse. Det er der mange årsager til. Bl.a. er det sådan, at det faktisk risikerer at gøre sociale ydelser ekskluderende frem for inkluderende, fordi man jo bliver straffet for at have modtaget en enkeltstående social ydelse. Det kunne jo være i en situation, hvor en familie har behov for et tilskud til noget medicin, og hvor man går ned på kommunen og siger: Hvis jeg skal kunne give mit barn den her lægeordnede medicin, bliver jeg nødt til at få et tilskud. Men gør man det, må man starte forfra. Det synes jeg er et meget tydeligt eksempel på, hvor dårlig en idé det her pointsystem er, altså at man f.eks. gør socialpolitikken ekskluderende i stedet for at lade socialpolitikken inkludere og integrere.

Et andet eksempel er jo det her med, at man skal bevise, at man har begået, skulle jeg til at sige, aktivt medborgerskab. Det vil sige, at der er politikere herinde, der skal sidde og vurdere, om man er en

god nok medborger. Handler det om, at man skal være fodboldtræner, eller skal man have siddet i bestyrelsen på den lokale folkeskole? Altså, hele ideen om, at politikere sidder og vurderer, hvornår man er en aktiv medborger, synes jeg faktisk er dybt usympatisk.

Så er der det eksempel, som jeg har forsøgt at få de borgerlige ordføreres kommentar til et par gange, nemlig at man simpelt hen motiverer unge mennesker, som opholder sig fuldstændig lovligt i Danmark, til at tage sig et ufaglært arbejde frem for at uddanne sig. Der var en ung kvinde, der ringede til mig forleden – hun gik i 3. g på et århusiansk gymnasium – og hun var meget overrasket og spurgte: Johanne, kan det virkelig passe, at jeg skal gå ud af gymnasiet og tage mig et ufaglært arbejde? For hvis jeg starter på den uddannelse, jeg gerne vil have, går der længere tid, før jeg kan få den permanente opholdstilladelse, jeg også rigtig gerne vil have. Og så måtte jeg jo sige til hende: Ja, lovgivningen i Danmark er sådan, at du, der nu går i 3. g, skal gå ud og tage dig noget ufaglært arbejde, for hvis du begynder at uddanne dig, bliver du straffet.

Det er så hul i hovedet, at jeg slet ikke synes, at der er ord for det. Jeg synes faktisk, det er dybt mærkværdigt, at Venstres ordfører kan få sig selv til at stå og forsvare sådan en ordning her fra talerstolen i dag, altså få sig selv til at stå og forsvare, at man siger til unge mennesker: Gå ud og tag dig et ufaglært arbejde i stedet for at uddanne dig. Det er både uklog integrationspolitik og uklog politik i det hele taget, fordi vi har så vældig meget brug for, at unge mennesker uddanner sig. Det sidste, vi har brug for, er da endnu flere ufaglærte unge.

Pointsystemet er en banal sorteringsmekanisme, som har til formål at sortere de svageste fra. Og stod det til Enhedslisten, blev hele systemet jo afskaffet – hellere i dag end i morgen – men det kommer næppe til at ske, så længe VKO sidder på flertallet. Derfor syntes jeg egentlig også, det var så positivt, da man så de her udtalelser fra både ministeren og den konservative ordfører om, at man erkendte, at der var nogle åbenlyse fejl og problemer ved systemet. Jeg vil sige, at jeg glæder mig meget til at se, hvad det er, ministeren har tænkt sig at komme med, og jeg kunne godt tænke mig at høre, hvornår der kommer noget. For jeg synes, at der er nogle tåbeligheder i det her system, som er så synlige, at selv V, K og O må reagere på dem.

Et konkret eksempel er jo det her, som jeg også tidligere stillede spørgsmål til, med den her 18-årige pige fra Viborg, hvis mor er halvt dansker og halvt amerikaner og har amerikansk statsborgerskab, og som altså bliver afvist med hensyn til at få permanent opholdstilladelse, fordi hun mangler 15 point. Og det gør hun, fordi hun har gået på efterskole, men hvis hun havde gået på højskole, havde hun fået alle de point, hun skulle. Altså, det er da et eksempel på, hvor tåbeligt et pointsystem man har fået indrettet, når man afviser en ung pige, som har boet i Danmark hele sit liv, men hvis mor bare tilfældigvis er halvt amerikaner, og så siger: Du er ikke en tilstrækkelig aktiv medborger, fordi du har gået på efterskole og ikke på højskole. Altså, undskyld mig, jeg mener som sagt, at selv VKO burde kunne forstå, at der skal gøres noget i forhold til den her sag. Og jeg går naturligvis ud fra, at den konservative ordfører, hr. Naser Khader, holder ord, og han har udtalt til Information den 17. marts i år – og jeg citerer:

»Man kan ikke tage højde for det hele – og derfor er det vigtigt, at man erkender, at der er fejl og uhensigtsmæssigheder, som vi skal have rettet op på. Det, at der nu er tiltrådt en ny integrationsminister, er en god anledning til at få diskuteret hele området igennem.«

Som sagt glæder jeg mig til at høre ministeren fortælle os, hvornår man har tænkt sig at rette op på de her helt åbenlyse tåbeligheder, som pointsystemet for permanent opholdstilladelse indeholder.

Kl. 15:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 15:05

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg stiller dette spørgsmål, fordi jeg sådan set interesserer mig lidt for, hvad Enhedslisten mener om permanent opholdstilladelse – det siger man ikke så meget om i selve forslaget, så derfor kunne det være meget interessant at finde ud af.

For nu at gøre det lidt nemmere, tror jeg, at jeg denne gang vil slå to fluer med et smæk og derfor både spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen om, hvad Enhedslisten mener om forslaget om, at man sammenlagt skal have betalt skat i 5 år, før man kan få permanent opholdstilladelse, og hvad Enhedslisten mener om forslaget om, at man ikke kan modtage sundhedsydelse de første 5 år, indtil man får permanent opholdstilladelse.

Kl. 15:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:05

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ikke overraskende er Enhedslisten uenig i begge de forslag.

Jeg er så glad for at leve i et land, hvor man kan komme til læge, uanset hvor mange penge man har. Jeg er så glad for at leve i et land, hvor man ikke skal bekymre sig om økonomien, før man f.eks. kan få undersøgt sit barn, hvis der er noget galt med barnet. Jeg synes, at noget af det, som vi kan være stolte af i Danmark, er, at det ikke er vores pengepung, der afgør, om vi kan få en lægelig behandling, at det ikke er vores pengepung, der afgør vores muligheder i sundhedssystemet. Så jeg er dybt uenig i de forslag, hr. Simon Emil Ammitzbøll her kommer med.

Kl. 15:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Martin Henriksen, der har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 15:06

Martin Henriksen (DF):

Tak. Fru Johanne Schmidt-Nielsen var jo lidt inde på, hvad der er Enhedslistens politik, og man har jo ikke rigtig kunnet få et klart svar fra Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti om, hvad deres politik går ud på på det her område – bare at de er imod det, der nu er. Jeg vil høre, når nu man fra forslagsstillernes side ønsker at have forhandlinger, om fru Johanne Schmidt-Nielsen kunne være lidt mere præcis i forhold til, hvilke krav man skal stille til folk, der ønsker at få permanent ophold i Danmark, og i forhold til de forventninger, man har, til at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti kan indfri de krav.

Kl. 15:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er helt korrekt forstået, at vi gerne vil afskaffe det her pointsystem, også det her, kunne man måske sige. Jeg har redegjort meget fyldestgørende for, hvorfor jeg synes det er en dårlig idé. Jeg mener faktisk, at man som udgangspunkt skal have permanent opholdstilladelse efter et vist antal år med lovligt ophold i Danmark. Jeg synes, det er fornuftigt, at folk får den sikkerhed, det giver at have den permanente opholdstilladelse, og så skal man jo også huske på, at den permanente opholdstilladelse er forudsætningen for at kunne komme i nærheden af et statsborgerskab.

I modsætning til Dansk Folkeparti synes jeg, at det er rigtig klogt, at de mennesker, der bor, lever, arbejder og betaler skat i Dan-

mark faktisk har et statsborgerskab, for det betyder f.eks., at de kan deltage i demokratiet. Jeg tror, at den bedste måde, man kan få et fællesskab til at fungere på, er ved at sørge for, at alle er med, og den måde, man er med på, er jo bl.a., at man får lov til at stemme ved folketingsvalg.

Så som sagt mener jeg, at man som udgangspunkt skal have mulighed for efter en årrække at komme over på en permanent opholdstilladelse. Hvad S og SF mener har jeg ikke nogen planer om at rede-gøre for på talerstolen, men jeg kan da fortælle hr. Martin Henriksen, at vi i Enhedslisten har tænkt os at gøre alt, hvad vi kan, for at trække dem i den retning, vi synes er fornuftig.

Kl. 15:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:08

Martin Henriksen (DF):

Tak. Skal jeg forstå det på den måde, at efter en række år med lovligt ophold i Danmark skal man have mulighed for at få permanent opholdstilladelse? Er der andre krav, man ønsker at stille, udover at man skal have været i Danmark, i forhold til kriminalitet, i forhold til gæld til det offentlige, dansk kundskaber osv.? Er der nogle andre krav, man synes der skal relatere sig til det at få permanent opholdstilladelse? Og igen: Hvilke forventninger har Enhedslisten til, at Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti kan indfri Enhedslistens ønsker om at lempe reglerne på det her område? For når nu man har fremlagt et beslutningsforslag i fællesskab med Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti, må man jo også have en eller en forventning om, at de er til at diskutere med, og at de ønsker at imødekomme Enhedslisten.

Hvor regner Enhedslisten med, at Socialdemokratiet og SF ønsker at imødekomme Enhedslistens politik på det her område?

Kl. 15:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:09

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der kan være nogle krav i forhold til kriminalitet f.eks., men som sagt: Som udgangspunkt mener jeg faktisk, at det er rigtig, rigtig fornuftigt at give folk den tryghed, det giver at have en permanent opholdstilladelse. Jeg tænker ikke mindst på de børn, der lever i familier, hvor forældrene har midlertidige opholdstilladelser år efter år. Den tryghed, det skaber for de børn, at de aldrig rigtig ved, om de nu må være her, om de nu hører til her, mener jeg er direkte skadelig, både for de mennesker og også for sammenhængskraften i vores samfund.

Så man kan sige, at Dansk Folkeparti og Enhedslisten jo grundlæggende ser meget forskelligt på, hvordan man får et samfund til at fungere, og hvordan god integration kan fungere. Jeg mener, det er rigtig dumt at skubbe folk ud. Jeg synes, det er rigtig dumt at fortælle folk, at man for alt i verden gerne vil undgå dem. Jeg kan forstå, at det er Dansk Folkepartis politik.

Så spørger ordføreren om, hvor meget Enhedslisten regner med at få gennemført af sin politik. Det er jo sådan, at S og SF blive afhængige af vores mandater, når der forhåbentlig kommer et nyt flertal efter næste valg, og så er det jo som i alle andre sammenhænge sådan, at så går der forhandlinger i gang.

Kl. 15:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

De Radikale, Socialdemokraterne, SF, Enhedslisten, Kristendemokraterne og hr. Christian H. Hansen har fremsat et forslag, som er lidt specielt i den forstand, at det vil afskaffe de nuværende regler for permanent opholdstilladelse, hvorefter det så er meningen, at der skal indledes nogle forhandlinger om, hvad der så skal være i stedet. Det har jeg udtalt mig ikke så positivt om i pressen, og det vil jeg gerne have lov til at uddybe lidt her. Jeg har spurgt ind til, hvad i hvert fald Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten mener om nogle af Liberal Alliances kerneområder i forhold til det her og kan forstå, at der ikke er noget, der minder om enighed mellem de tre partier og Liberal Alliance.

I Liberal Alliance ønsker vi, at Danmark skal være et åbent samfund, som kan få inspiration udefra, og som mennesker, der har lyst til at bidrage til det danske samfund, skal have let ved at komme til og få lov til arbejde og bo i – men det er mennesker, der kan *bidrage* til det danske samfund, vi taler om. Når vi taler om indvandring og for den sags skyld også familiesammenføring, mener vi ikke, at Danmark skal være et socialkontor for hele verden. Vi mener ikke, at hvem som helst bare skal kunne bosætte sig i Danmark, hvis de har lyst, og modtage offentlig forsørgelse og bruge danske sundhedsydelser.

Det er selvfølgelig en helt anden snak, når det handler om flygtninge. Flygtninge har vi ikke tænkt os at stille nær så skrappe krav til, som vi har i forhold til indvandrere og familiesammenførte.

I Liberal Alliance har vi en politik, der bygger på et meget smukt ønske om at have åbne grænser, men lukkede kasser. Det vil sige, at vi sådan set stiller nogle meget simple krav til de indvandrere, der ønsker at komme til Danmark. De skal, inden de kommer til Danmark: 1) have et arbejde på forhånd, 2) have en privat sundhedsforsikring på forhånd. Kan man ikke opfylde disse to krav, skal man slet ikke kunne få midlertidig opholdstilladelse.

Når indvandrere så har arbejdet og betalt skat i Danmark i 5 år, vil vi lade dem kunne få permanent opholdstilladelse. Men det kræver altså skattebetaling i sammenlagt 5 år. Vi mener heller ikke, at man de første 5 år skal have mulighed for at modtage gratis sundhedsbehandling i Danmark, da vi jo netop vil undgå, at folk kommer til Danmark med det formål at benytte sig af de danske velfærdsordninger. Til gengæld skal de så kompenseres med hensyn til det sundhedsbidrag, som vi andre betaler. Endelig – og det er vel næsten oplagt, det er alle vel enige i – skal man ikke kunne modtage sociale ydelser i de første 5 år, man opholder sig her i landet. På den måde kan vi sørge for, at dem, der vil bidrage til det danske samfund, kan få lov til at komme og gøre det, mens dem, som i virkeligheden bare har lyst til at stikke snablen ned i den danske kasse, kan blive væk, sådan som vi ønsker det.

Derfor kan vi ikke støtte oppositionens beslutningsforslag, på trods af at vi jo er enige med oppositionen i, at regeringens politik i forhold til permanent opholdstilladelse ikke er ideel, ikke er god, og derfor har Liberal Alliance heller ikke været med til at gennemføre den, da den blev vedtaget sidste år før sommerferien.

Men oppositionen fortæller jo ikke i forslaget, hvad man vil. Forslagsstillerne fortæller ikke, hvad det er, man vil, ud over at det skal være bedre, og hvem kan være imod det? Men hvad er det så, der skal være bedre? Jeg har prøvet at stille spørgsmål både til Socialdemokraterne, til folkesocialisterne og til Enhedslisten om, hvordan de ser på spørgsmålet om, at man skal betale skat i en årrække, før man får permanent opholdstilladelse. Det bryder de sig ikke om. Jeg har stillet spørgsmålet, hvordan de forholder sig til forslaget om, at man ikke skal have adgang til sundhedsydelser de første 5 år. Det bryder de sig ikke om.

Der er altså tilsyneladende kun overensstemmelse mellem vores politik og forslagsstillerne på det område, der handler om åbne grænser, men ikke den del, der handler om lukkede kasser. Og jeg kan love både forslagsstillerne og det danske folk, at vi ikke går med til at have åbne grænser uden lukkede kasser.

Kl. 15:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Marianne Jelved som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:16

(Ordfører for forslagsstillerne)

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil på forslagsstillerne vegne gerne takke for debatten, som jo har været oplysende på sin egen måde. Jeg har noteret mig, at de fire oppositionspartier er blevet kritiseret stærkt af stort set alle andre ordførere for, at vi tillader os at fremsætte et åbent beslutningsforslag, fordi også statsministeren mente, at det, der var blevet vedtaget i Folketinget, var gået for vidt. Og det var jo på baggrund af den sag med den afghanske tolk, der deltog i det danske forsvarsarbejde i Afghanistan. Så er vi blevet kritiseret for ikke detaljeret at have gjort rede for vores politik eller for slet ikke at have gjort rede for den politik, vi ønsker gennemført. Men nu er formen på et beslutningsforslag faktisk således, at et beslutningsforslag består i, at Folketinget pålægger regeringen at gøre noget bestemt. Det er mønsteret i et beslutningsforslag, og det er også mønsteret i dette beslutningsforslag.

Vi har faktisk vist os meget åbne. Det er derfor, vi ikke op og ned ad stolper har remset op, hvad vi kunne tænke os af ændringer. Men vi har taget udgangspunkt i en helt konkret situation, hvor landets statsminister for åben skærm erkender, at det, der er vedtaget herinde vedrørende reglerne for at få permanent opholdstilladelse, er gået for vidt. Derfor foreslår vi med det her beslutningsforslag, at regeringen indkalder til en bred forhandling om at finde nogle mere fleksible regler. Vi har altså ikke afvist de regler, som regeringen og Dansk Folkeparti har vedtaget, men vi appellerer til, at de bliver mere fleksible, bl.a. med baggrund i statsministerens reaktion.

Jeg må så sige til Liberal Alliances ordfører, at Liberal Alliance ikke har læst beslutningsforslaget helt korrekt. Vi siger ikke, at vi skal afskaffe et bestemt pointsystem nu og så sætte os til forhandlingsbordet bagefter. Nej, vi siger, at vi starter ved forhandlingsbordet, mens der stadig væk er et system, der gælder, med henblik på at få et mere fleksibelt system. For vi er enige i det, integrationsministeren meget fint har sagt heroppe fra talerstolen i dag og i andre sammenhænge, nemlig at permanent opholdstilladelse skal gives – og nu citerer jeg – til udlændinge, der vil gøre en aktiv indsats for egen integration. Det er vi alle sammen enige om er udgangspunktet. Det er ikke meningen, at vi bare skal give hvem som helst, der kommer og siger, at de gerne vil bo i Danmark resten af deres liv, permanent opholdstilladelse. Det er der overhovedet ikke nogen af partierne der ønsker.

Så vi gør selvfølgelig vores overvejelser om, hvordan vi kan skabe en større fleksibilitet – og hvorfor gør vi det? Det gør vi, fordi vi har set så mange eksempler på borgere, der har gjort sig meget umage med at uddanne sig, har taget en kandidatuddannelse eller er lige ved at gøre den færdig, bliver færdig til sommer, og regner med, når de også har været her i 7 år, at kunne få permanent opholdstilladelse. Men så bliver der lige pludselig lavet noget om med virkning fra en dag i foråret 2010, og så kan det ikke lade sig gøre. Så skal man begynde forfra.

Hele diskussionen om arbejde kontra uddannelse er i virkeligheden en meget, meget trist diskussion. For vi har store forhåbninger og målsætninger i det danske samfund om – alle partierne er enige om det – at 95 pct. skal gøre en ungdomsuddannelse færdig, og at 50 pct. skal tage en videregående uddannelse. Men så honorerer vi det

ikke, når folk, der bor her i landet, faktisk gør sig umage for at opfylde de krav. Det er ulogisk, og det er ikke rimeligt.

Der har også været nævnt andre eksempler. Jeg skal ikke repetere dem alle sammen igen, men alle – og det gælder selvfølgelig også Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis medlemmer af Folketinget – har modtaget de samme mails, som vi andre har, og som viser den meget firkantede måde, som nu gælder, hvad angår definitionen af, hvad der skal opfyldes for at kunne opnå permanent opholdstilladelse i Danmark.

Vi ønsker en større fleksibilitet. Vi lægger åbent op til regeringen, at vi deltager. Regeringen afgør jo selv, hvilke kompromiser den vil indgå, så det er ikke, fordi vi sætter en fælde for regeringen. Vi vil tilbyde at bidrage med konstruktive forslag til, hvordan vi får noget, der er mere fleksibelt end det, der i dag. Når vi ønsker den større fleksibilitet, er det faktisk, fordi vi erkender, at mennesker er forskellige, og at man kan gøre en stor indsats for sin egen integration på forskellige måder. Men integrationen er dog det vigtigste. Det er jo ikke måden, hvorpå man er integreret, der skulle være det centrale, men det er det blevet med det pointsystem, som regeringen har lavet sammen med Dansk Folkeparti.

Kl. 15:20

Så vil jeg til sidst sige, at de borgerlige ordførere har tillagt forslagsstillerne mange mærkelige motiver, herunder at alle, uanset hvad de har bedrevet, skal kunne få permanent opholdstilladelse. Det er jeg faktisk pinligt berørt over og ked af, for det fremmer ikke en ordentlig politisk debat at tillægge sine modstandere nogle motiver, som ingen af dem nogen sinde har givet udtryk for. Ingen kan finde nogen som helst citater om, at jeg mener, at folk, der er på offentlig forsørgelse, har gæld til samfundet, er kriminelle eller har siddet i fængsel, jeg ved ikke hvor længe, bare skal kunne gå ind og hæve en permanent opholdstilladelse i en automat. Nej, det mener Det Radikale Venstre ikke, selv om nogle af ordførerne har påstået noget i den stil.

Jeg noterer mig også, at der er sket store forandringer hos nogle af de ordførere, der er herinde. Nu tænker jeg på min gamle partifælle, hr. Simon Emil Ammitzbøll, som tilsyneladende ikke længere mener, at statsborgere skal kunne få deres ægtefæller og børn familiesammenført i Danmark, i kraft af at de er statsborgere i Danmark. Det var bare lige en parentes, som jeg ikke kunne lade stå. Men jeg vil gerne foregribe et spørgsmål fra hr. Simon Emil Ammitzbøll om sundhed, om man kunne forestille sig, at der var partier i oppositionen, der kunne gå ind for, at folk skulle betale skat i 5 år og have sundhedsforsikring 5 år for at kunne oppebære sundhedsydelser.

Til det må jeg sige, at det ikke kan lade sig gøre, hvis vi vil overholde internationale konventioner. For der er noget, der hedder et lægeløfte, og der er noget, der hedder, at folk i akutte situationer skal kunne trække på et sundhedsvæsen. Så alene den forestilling, at nogle, som ikke tegner en sundhedsforsikring, heller ikke kan få sundhedsbehandling i Danmark, er ikke rigtig. Sådan er det ikke engang i dag.

Så med det her vil jeg sige, at det er lidt ærgerligt og lidt trist, at vi ikke er i stand til at samles om en helt udramatisk opfordring fra oppositionen til at skabe bare en større fleksibilitet i erkendelse af, at der er mange mennesker, der gerne vil gøre en integrationsindsats, og som gør det, og at der ikke er et ganske bestemt mønster, der er bedre end et andet mønster. Hvis de i øvrigt har gjort en indsats og kan tale sproget og er uddannet eller kan arbejde her, er det jo fuldstændig logisk, at de kan udfylde en udmærket plads i det danske samfund.

Men trods alt tak for debatten.

Kl. 15:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Tak. På trods af den belæring, vil jeg nu stadig hævde, at det altså er en kende mærkværdigt, at man kører frem med kritik og atter kritik af den politik, som nu engang er der, og de regler, som nu engang er der, og fremsætter et beslutningsforslag, som ikke skitserer et alternativ. Det er altså en mærkelig måde at diskutere på.

Fru Marianne Jelved sagde, at man anerkender reglerne, der er der i dag. Jeg vil gerne have, om fru Marianne Jelved kunne bekræfte det, for i beslutningsforslaget lægger man jo op til en afskaffelse af pointsystemet, og man ønsker at erstatte det med et nyt regelsæt. Så hvordan hænger det sammen med, at man anerkender reglerne i dag?

Så kunne jeg også godt tænke mig ganske kort at spørge ind til, at Det Radikale Venstre sagde, at der var en lang række krav, man skulle leve op til, hvis man skulle have permanent opholdstilladelse, forstod jeg. Men jeg forstod på Enhedslistens ordfører – det spurgte jeg lidt ind til – at hvis man har haft lovligt ophold i en årrække, så kunne der, jeg tror, at svaret var, at der kan være krav, ikke at der skal, men der kan være krav om, at man ikke må have begået kriminalitet. Skal Enhedslisten efter fru Marianne Jelveds opfattelse være med i forhandlinger på udlændingeområdet og så skubbe det i den retning, som de vil, hvor der ikke bliver stillet de store krav?

Kl. 15:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 15:24

Marianne Jelved (RV):

Jeg sagde, at beslutningsforslaget er udformet, således at vi anerkender, at der er regler, som er vedtaget af Folketinget, og de eksisterer selvfølgelig, indtil der laves om på de regler. Vi anerkender, at der er regler. Vi gør ikke det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll havde misforstået, at vi forlanger, at de bliver afskaffet først, og så bagefter sætter vi os ved forhandlingsbordet og skal lave nogle nye. Nej, vi anerkender, at der er nogle. Vi vil bare gerne bidrage med udgangspunkt i dem. Det er sådan set det, der står, nemlig at skabe en større fleksibilitet. Men den håndsækning har hr. Martin Henriksen ikke villet tage imod, og det beklager jeg.

Med hensyn til Enhedslistens politik vil jeg sige, at alle partier jo hver har deres politik, det har Dansk Folkeparti jo også, og når man sætter sig omkring bordet med flere partier, indgår man kompromiser, og ingen kan jo forlange at få sin politik hundrede procent igen. Det er jo folkestyrets væsen.

Kl. 15:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:25

Martin Henriksen (DF):

Først vil jeg sige, at jeg ikke anerkender det der billede af, at Dansk Folkeparti skulle være sådan et parti, der, når først vi har indgået en udlændingeaftale, aldrig nogen sinde vil ændre den igen. Altså, den seneste udlændingeaftale, hvor vi faktisk går ind og ændrer reglerne i forhold til familiesammenføring, hvor det bliver lettere at komme ind i Danmark, hvis man er under 24 år, der kommer i hvert fald en mulighed for det i forhold til i dag, er jo sådan set udtryk for, at man gør et system mere fleksibelt. Så kan man diskutere, om det skal være mere fleksibelt, men det er jo det, det er udtryk for. Det er jo sådan set, fordi vi ønsker at følge udviklingen.

Men jeg forstår det bare sådan, at fru Marianne Jelved har den opfattelse, at i udlændingepolitiske forhandlinger på Christiansborg

skal Enhedslisten være en del af de forhandlinger. For der er vel sådan set to partier, som nogenlunde har været inde på, hvad de rent faktisk mener i dag om reglerne for permanent opholdstilladelse. Det er Det Radikale Venstre, og så er det Enhedslisten. Derfor må vi også gå ud fra, at det er de partier, der kommer til at præge forhandlingerne, hvis det skulle ske, at der kommer et regeringsskifte. Det synes jeg bare er problematisk. Måske kunne fru Marianne Jelved sige, om det er en klar forventning, at Enhedslisten skal indgå i forhandlinger om, hvordan man tilrettelægger reglerne for permanent opholdstilladelse?

Kl. 15:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Marianne Jelved (RV):

Hvis det står til mig, må alle partier i Folketinget være med til de forhandlinger, også når der kommer det andet flertal. Vi går faktisk ind for brede forhandlinger og bredt samarbejde hen over midten i det danske Folketing. Det har vi gjort hele tiden, og vi beklager meget, at vi har fået indført en blokpolitik af den karakter, som vi har. Det her var også et forsøg på at prøve at bryde de fronter ned og sætte sig om bordet, fordi der var en erkendelse også fra statsministeren af, at det var gået for vidt. Så jeg beklager bare, at det ikke kan lade sig gøre. Det håber vi kan ske med et nyt flertal.

Kl. 15:27

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 15:27

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der var bare to ting, som fru Marianne Jelved nævnte, som jeg gerne lige vil tage fat i. For det første synes jeg, at det er spændende, at fru Marianne Jelved fra Folketingets talerstol beskriver forslaget, som om det tager udgangspunkt i det nuværende pointsystem, når der i forslaget står, at det nuværende pointsystem *erstattes* af et nyt *regelsæt* – ikke engang et pointsystem, men et regelsæt. Altså, lad nu være med at sige, at det er noget andet end det, man selv har foreslået. Det er den ene ting.

For det andet lige det med konventioner. Jeg synes faktisk, at det er lidt synd, at fru Marianne Jelved bekræfter folks værste fordomme om Det Radikale Venstres misbrug af internationale konventioner, nemlig når hun holder det op foran sig som en undskyldning i forhold til en politisk diskussion. Hvad er det, man ikke kan gennemføre af Liberal Alliances politik på grund af internationale konventioner? Er det fru Marianne Jelved, der skal være overdommer i det spørgsmål?

Vores system lægger jo netop fast, vil jeg sige til fru Marianne Jelved, at man skal have sundhedsforsikringen, *før* man får opholdstilladelse – ikke den permanente opholdstilladelse, men i det hele taget – så man har den private sygeforsikring den dag, man træder ind over grænsen.

Kl. 15:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:28

Marianne Jelved (RV):

Lov er lov, og lov skal holdes. Det er sådan set en god tommelfingerregel, og konvention er et andet ord for en bestemmelse, der svarer til en lovgivning. Vi kan som land – eller regeringen kan, Folketinget kan, flertallet kan – vedtage noget, som strider imod en kon-

vention, hvorpå vi kan blive indbragt for f.eks. Menneskerettighedsdomstolen og få at vide, om det er lovligt eller ulovligt, hvad vi har gjort i Danmark. Sådan fungerer det, og det er ikke noget med at tage konventioner foran sig og bruge dem som argumentation. Det er for at illustrere, at der er lovgivningsregler uden for landets grænser, som vi har forpligtet os på, og som vi derfor også er forpligtet til at overholde, indtil de lovgivningskrav i form af konventioner bliver lavet om. Sådan er det.

Kl. 15:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke, om fru Marianne Jelved ikke forstår det eller ikke vil forstå det. Hvis der er nogen, der da har gjort noget for, at Danmark overholder internationale konventioner, også på integrationsområdet, så er det netop Liberal Alliance, hvilket man så for ganske få uger siden. Det, vi taler om her, er ikke en eller anden betragtning om, hvad man så skal gøre for at overholde en konvention. Det er fru Marianne Jelveds fuldstændig tilfældige løsrevne påstand om, at vores politik skulle være et brud med en konvention; uden at argumentere for det overhovedet kommer man med sådan en påstand. Det er da for slapt, vil jeg sige til fru Marianne Jelved.

Sandheden er den, at Liberal Alliance har fremsat et forslag om, at vi gerne vil have, at folk, der kan bidrage, må komme til Danmark, men de skal ikke ligge de offentlige kasser til last. I virkeligheden har jeg på fornemmelsen, at Det Radikale Venstre er utrolig misundelig over, at Liberal Alliance kom først med det her geniale forslag, som jo i virkeligheden burde ligge meget fint for den mere fornuftige del af Det Radikale Venstre, hvis man ellers havde tænkt det først.

Hvad er det, der er konventionsstridigt? Må jeg bede fru Marianne Jelved om at fortælle, hvilke af de lande, der i dag har sundhedssystemer med private sundhedsforsikringer, der bryder de internationale konventioner?

Kl. 15:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Marianne Jelved (RV):

Det er jo trist, at hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke kender Det Radikale Venstres politik fra gamle dage. Faktisk ligger der et forslag, der ligner det der rigtig meget – eller i hvert fald noget med en sundhedsforsikring.

Men det, jeg taler om, er, at man ikke i et land kan sige, at selv om nogle har sundhedsforsikringer og nogle har fri adgang til sundhedssystemet, at der så er nogle, som ikke har sundhedsforsikringer og derfor ikke har fri adgang til sundhedsvæsenet. Jeg hører godt, hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll siger, men det lyder, som om der kun er mennesker her i landet, der har ret til det skattefinansierede system, og at andre kun har ret med en sundhedsforsikring. Så enkelt er det ikke, for der vil givet være mennesker i dette samfund, som ikke har boet her hele deres liv og er en del af det skattefinansierede system, og som ikke har en sundhedsforsikring, og de har også lov til at få sundhedsbehandling.

Kl. 15:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning.

Karsten Lauritzen (V):

Jeg bed mærke i, at fru Marianne Jelved tager statsministeren op som skjold for den kritik, som der har været af forslaget fra flere ordføreres side her i dag, og fru Marianne Jelved sagde, hvis jeg ikke tager meget fejl, at statsministeren skulle have sagt, at lovgivningen skal laves om. Der vil jeg godt spørge fru Marianne Jelved om, hvad kilden til det udsagn er?

Kl. 15:32

lytte til, hvad der bliver sagt mellem linjerne, så kan man noget, der er godt at kunne som minister. Jeg har været minister, og jeg kan lytte til, hvad statsministeren siger. Statsministeren var overrasket over, at den mission, som den afghanske tolk havde deltaget i, ikke kunne sidestilles med aktivt medborgerskab. Det var det, ministeren sagde. Og mere behøver han ikke at sige; det er forstået, jeg har forstået det. Han ser gerne, at sådan et eksempel kan blive til en del af det, der skal til for at opfylde de krav.

Kl. 15:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Jo, det har ministeren. Værsgo, minister.

Ministeren har altid mulighed for at få ordet, men formanden skal jo vide det.

Kl. 15:35

Marianne Jelved (RV):

Det er pressekonferencen, som statsministeren holder hver tirsdag – kl. 11.00 tror jeg det er – hvor statsministeren på et givet tidspunkt gav udtryk for, at selv han mente, at den afghanske tolk, der havde været med de danske styrker i Afghanistan som tolk, også havde udført en aktiv medborgerindsats. Så han var meget overrasket over, at det ikke var tilfældet. Det var der i øvrigt rigtig mange folketingsmedlemmer der var – også fra regeringspartierne og Dansk Folkeparti mener jeg, at der var nogle, der sagde, at det var lidt mærkeligt.

Så der var altså en åbenhed over for at ændre nogle ting ud fra en konkret situation, et konkret enkelt eksempel. Og da vi andre stødte på en række andre enkelt eksempler, som var lige så logiske set med vores øjne, var der jo basis for at tage en drøftelse om, om man skulle gøre det mere fleksibelt ud fra den tankegang, at integrationen kan ske på forskellige måder.

Kl. 15:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 15:33

Karsten Lauritzen (V):

Det er ikke helt korrekt refereret. Det, statsministeren præcis sagde, var – og nu citerer jeg:

Hvis du spørger mig, om det er udtryk for aktivt medborgerskab, når man melder sig under vores danske fane og gør aktiv tjeneste ved danske styrker i udlandet, så mener jeg bestemt, det er udtryk for at vise aktivt medborgerskab. Citat Lars Løkke Rasmussen.

Så er der en tilføjelse, som jo er interessant – nyt citat:

Vi har lavet et pointsystem, der hviler på, at man skal opnå 100 point. Hvordan det sætter sig i den konkrete sagsbehandling, kan jeg jo ikke vide.

Sådan siger statsministeren. Der er jo en afgørende forskel. Fru Marianne Jelved hiver en sag frem, som er kendt fra dagspressen, sætter ud fra den et beslutningsforslag, som er skrevet sådan relativt hurtigt, til forhandling i Folketingssalen og vil netop have en sagsbehandling af en helt konkret sag her i Folketingssalen. Når det så bliver kritiseret, tager fru Marianne Jelved statsministerens udsagn op, som jo ikke er det, som fru Marianne Jelved giver udtryk for. Statsministeren siger netop, at han ikke forholder sig til den konkrete sag og ikke kan gå ind i sagsbehandlingen. Jeg må sige, at jeg synes, fru Marianne Jelved skylder at citere statsministeren korrekt.

Kl. 15:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Marianne Jelved (RV):

Ude i Vandrehallen står der: Den, der kender fuglenes sprog, kan blive minister. Sådan tror jeg det er. Det betyder, at hvis man kan

Integrationsministeren (Søren Pind):

Undskyld, formand. Tak for en interessant debat – en debat, der jo ikke blot foregår her i Danmark, men sådan set foregår internationalt, i mange lande, der har de samme overvejelser som os. Både i Canada og Australien har man jo igennem længere tid haft et pointsystem ud fra en helt bestemt grundantagelse om, at mennesker, som søgte til de pågældende lande, skulle have bestemte kvalifikationer på forhånd, således at man kunne sikre sig, at de mennesker, der kom, bidrog aktivt til de pågældende landes ve og vel.

Hvis jeg meget kort skulle skære situationen til, hvad angår regeringens pointpolitik, er det nøjagtig det, det handler om. Det handler om at etablere den enkeltstående sandhed, at vi har ret til som land på forhånd at tilkendegive, at mennesker, som søger til Danmark, og som kommer til Danmark og skal opholde sig her i mere permanent grad, også skal have noget med i bagagen, noget, der kan bidrage til at bringe Danmark videre.

Det har regeringen gjort sit yderste for, og det bliver regeringen så angrebet for. Det siger sådan set mere om dem, der angriber regeringen, end det siger om regeringens politik. For man hører udsagn, der beklager, at man får point for at arbejde, for at forsørge sig selv, men det gælder jo sandt at sige ikke udsagnene i forhold til hele uddannelsesdiskussionen, at regeringen i og for sig opfordres til så kun at give permanent ophold til folk, der fuldfører en universitetsuddannelse. Det er jo ikke det, der er udsagnet, når man diskuterer det her. Nej, udsagnene går på, at lovgrundlaget for det her er alt for strengt, og at man sådan set burde brede tingene langt mere ud.

Men sandheden er jo bare den, at breder man det langt mere ud, bliver det også udvandet. Fru Marianne Jelved efterlyser eksempler på nogle, der skulle have sagt, at man ville af med pointsystemet. Jamen det sagde fru Johanne Schmidt-Nielsen jo sådan set så fint her på talerstolen, og hun sagde også, at hun ville forsøge sig med at trække Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti i den pågældende retning. For mig lød det, som om hun allerede mentalt set havde indstillet sig på, at Det Radikale Venstre nok var forslaget venligst stemt, for dem nævnte fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke.

Sagen er sådan set den, at der selvfølgelig kan være hjørner af det her, vi skal kigge på, men sagen er også den, at helt grundlæggende er det her udtryk for et ønske om, at mennesker, der kommer til Danmark, skal kunne bidrage, og det kan man, når man opfylder de grundlæggende krav, som er nævnt for at opfylde de 100 point.

Når man så siger, at uddannelse ikke giver noget, er det jo ikke rigtigt. Uddannelse giver jo faktisk ekstra point. Det giver jo ekstra point, som man kan få til opnåelse af de 100 point. Så det er en falsk melodi, der synges på, og som jeg egentlig er lidt ærgerlig over. For på den ene side synger man med på en falsk melodi om regeringens politik, og på den anden side står man og maler et billede af, at man ønsker det brede samarbejde. Men hvis man ønsker det brede samarbejde, hvorfor synger man så på en falsk melodi?

Når man nu som jeg er begunstiget af en lang hukommelse, og når nu fru Marianne Jøved selv erindrer Tinget om, at hun har været minister, så synes jeg måske også, det er meget kækt – kækt er et udmærket ord – at stå her på Folketingets talerstol og tale om et bredt samarbejde, altså når man selv har været en central minister i den regering, der sad fra 1993 til 2001 og i adskillige tilfælde præsterede at gennemføre politik på 90 mandater, og når vi hørte nøjagtig den samme sang, før den regering tiltrådte, men hvor den selvfølgelig blæste på oppositionen efterfølgende og kørte tingene igennem med et meget, meget smalt flertal. Så jeg synes, at der er blevet sagt mange ting i dag, hvoraf noget er ordflom, mens andet af det er udtryk for en ærlig vilje til at nå frem til en tilstand, hvor man måske ikke kan finde ud af noget.

Det, jeg kan garantere, er, at regeringen vil arbejde for, at et grundlæggende pointsystem, som allerede er etableret, kommer til at virke efter hensigten; at der nu kommer den her medborgerskabstest, der kommer til at virke fra juni; at vi vil kigge på de hjørner, hvor f.eks. ansatte i Udenrigsministeriet eller andre udstationerede har enorme problemer med at få ægtefæller med hjem til Danmark, fordi man konstant er udstationeret, og se på, hvad det vil kaste af sig; og at vi også vil kigge på åbenlyse uhensigtsmæssigheder. Og når vi har kigget ordentligt på det, skal vi nok i god ro og orden vende tilbage til Tinget, hvis det måtte kræve lovgivning at få det gennemført. Men betyder det, at man kan rette en lammende kritik mod det og fremsætte et beslutningsforslag om at tage det nuværende pointsystem af bordet? Nej, det synes jeg ikke at der er basis for.

Pointsystemet er udtryk for den grundlæggende sandhed, at Danmark har regler, som sender klare signaler om, at mennesker, der søger til Danmark, har vi nogle klare forventninger til, og det synes jeg ikke at der er noget som helst galt i, tværtimod. En fast og venlig hånd er altid noget, folk kan forstå.

Kl. 15:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tre medlemmer har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 15:41

Henrik Dam Kristensen (S):

Vi har jo fået en dejligt polemisk minister, som forstår på en god måde ligesom at give udtryk for, at man lytter og gerne vil bringe situationen videre, men så hele tiden at komme med nogle indskudte sætninger, som jo klart går i den modsatte retning. Men det er jo en øvelse, som er glimrende.

Jeg synes, ministeren skal være undskyldt for, at vi – tror jeg – kom til at høre dele af den tale, som vi skal høre på fredag, når vi skal tale om pointsystemet for familiesammenføring. Det var jo helt tydeligt, at det var der, indledningen stammede fra.

Det, jeg synes er det interessante, er, at ministeren nu kan være konkret i forhold til, at der er nogle af Udenrigsministeriets medarbejdere, som kommer i klemme. Det var sådan relativt klart, at det er noget, man skal gøre noget ved. Man kan så have sin mening om, at det lige præcis er dem, problemerne skal klares for.

Men vi har jo i dag givet en række konkrete eksempler på, at der er uhensigtsmæssigheder, som er af dyb karakter, som betyder, at det bedre kan betale sig at droppe sin ungdomsuddannelse, fordi man så nemmere vil kunne få permanent ophold. Vi har givet eksempler på, at hvis man eksempelvis har en kronisk sygdom, vil man med det her system aldrig kunne få permanent ophold.

Derfor skal jeg høre: Hvad betyder det, når ministeren siger, at man vil kigge på åbenlyse uhensigtsmæssigheder? Går det på det nogle af de helt kontante eksempler, som vi har leveret her i dag, og som borgerne, som jo er dem, der har været udsat for konsekvenserne af det pointsystem, som de lever under nu, har leveret?

Kl. 15:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft): Ministeren.

Kl. 15:43

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det, jeg talte om, var ansatte i Udenrigsministeriet og andre udstationerede, for jeg må sige, at min tilgang til den sag er, at folk, som er udstationeret fra Danmark – i det ords brede betydning – selvfølgelig ikke skal afskæres fra at kunne leve et ordentligt familieliv her.

Med hensyn til om folk skal droppe deres ungdomsuddannelse for at tage et arbejde i stedet for, må jeg sige, at det synes jeg da ville være dumt, men vi lever i et frit land. Og sagen er jo sådan set den, at der ikke er nogen mennesker, der bliver udvist på grund af de her regler; der er mennesker, der måske kan få en permanent opholdstilladelse senere end ellers. Men når man hører oppositionen, lyder det jo, som om folk bliver vist ud af landet, så snart de ikke opfylder de her betingelser. Det er jo ikke det, der er tilfældet – tværtimod.

Folk er her, men ja, det er sådan, at der er nogle bestemte forudsætninger, der skal være opfyldt, for at man kan få en permanent opholdstilladelse.

Kl. 15:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 15:44

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg håber, at ministeren, når han har været minister for området i en længere periode, finder ud af, hvad forskellen på at være her midlertidigt og permanent er.

At være her midlertidigt betyder, at man med jævne mellemrum skal søge om at få lov til at blive hos sin familie, få lov til at blive her for at kunne passe sit job, for at passe sine fritidsinteresser, for at være i det land, som man har besluttet sig for at være i. Der er en markant forskel på de to ting.

Ministeren sagde i sin indledende tale – hvilket jeg tror at alle har kvitteret for – at hvis man er her og forsøger at blive en del af det danske samfund, så skal man være velkommen. Det er jeg meget, meget enig i. Det, jeg så siger til ministeren, er, at som den her lov er skruet sammen, er der en række eksempler – vi har givet mange af dem her i dag – på, at folk, som i øvrigt lever op til præcis det, som ministeren indledningsvis gav udtryk for, ikke efter de gældende regler vil kunne få permanent ophold.

Jeg har stillet alle ordførerne spørgsmål vedrørende dem, der har en kronisk sygdom, og det kan jeg selvfølgelig også helt konkret spørge ministeren om, når nu ministeren åbner for diskussionen her: Hvad er det, der gør, at en person, som i øvrigt opfylder alle regler, men som er så uheldig at have en kronisk sygdom som astma, eller hvad ved jeg, som gør, at vedkommende får et medicintilskud, efter de gældende regler så aldrig nogen sinde kan opnå permanent ophold? Er det en ordentlig måde at udforme regler på?

Kl. 15:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:45

Integrationsministeren (Søren Pind):

I virkeligheden synes jeg jo, at Socialdemokratiet ville gøre os og den politiske debat i Danmark en tjeneste, hvis man fremsatte et beslutningsforslag om, hvad det var, man ønskede ændret – et helt konkret forslag, så vi kunne få den politiske debat på den basis. Men sagen er den, at det, oppositionen, og særlig Socialdemokratiet og

SF, kan enes om, er en kritik af regeringen, for når det kommer til stykket, har man ikke noget ønske om at diskutere indholdsmæssig udlændingepolitik.

Måske kan hr. Henrik Dam Kristensen forklare mig, om det ligefrem skal være en særlig fordel, at man lider af en kronisk sygdom. Altså, jeg har et åbent sind, men jeg kan jo se, at når hr. Simon Emil Ammitzbøll foreslår, at man skal betale skat i 5 år – det vil sige, at her har man i hvert fald et meget konkret bidrag til det danske samfund – så slår Socialdemokraterne og SF afvisende ud med hænderne og siger: Det vil vi i hvert fald ikke have. Og pludselig er det sådan, at kronisk sygdom så skulle være et særligt plus. Jeg må sige, at det har jeg svært ved at forstå, men jeg hører gerne en nærmere forklaring ved lejlighed.

Kl. 15:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 15:46

Astrid Krag (SF):

Ja, jeg ved godt, at ministeren ikke har været minister så længe, men den politiske debat har vi jo taget rigtig mange gange, første gang, da vi behandlede lovforslaget til at starte med, og ministeren kan lige tjekke i betækningsbidraget fra S og SF. Der står sådan set meget klart, hvor vi ville have skruet det anderledes sammen, hvis det var os, der havde flertallet.

Jeg må altså også sige til ministeren, at jeg håber, han bliver lidt skarpere i den der skelnen mellem mennesker, der kommer til Danmark udefra, og folk, der bor her og for manges vedkommende er født her, lever deres liv her og søger om permanent ophold, for ud over de forskelle på midlertidigt og permanent ophold, som Socialdemokraternes ordfører ridsede op, mødte jeg som eksempel i går en håndfuld bekymrede familiefædre, som ikke kan få permanent opholdstilladelse og derfor får at vide af banken: Det kan godt være, at du ellers kunne låne penge til at købe et hus og skabe tryghed for din familie, men det kan du ikke få lov til at låne penge til, når du har en midlertidig opholdstilladelse. Det samme med bil. Så der er altså for folks liv og tryghed og almindelige velfærd en meget stor forskel her, som jeg tror vi også bliver nødt til at anerkende i den her diskussion.

Så siger ministeren, at det er en falsk melodi, vi synger, når det kommer til uddannelse. Vil det sige, at ministeren ikke mener, at det er uhensigtsmæssigt at lave et system, hvor incitamentsstrukturen peger på, at man hellere skal tage job i et pizzeria end at gøre sin uddannelse færdig, og hvor man bliver straffet, hvis man f.eks. i sit voksenliv får et truckkørekort, som kræver en uddannelse, som ens arbejdsgiver betaler?

Kl. 15:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:48

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg har såmænd bare kunnet konstatere, at i de andre forslag i dette Ting, som også drejede sig om familiesammenføringer eller ægtefællesammenføringer, har SF og andre partier talt om uddannelsessnobberi, så snart man prioriterede uddannelse. Så var det et stort problem, at man var uddannelsessnob, fordi man f.eks. mente, at en uddannelse af en vis kvalitet skulle være bedre end andet.

Her forholder det sig stik modsat. Og det er jo dér, hvor jeg siger, at der ingen sammenhæng er, og det kunne være utrolig rart med konkrete, målrettede forslag fra oppositionen. Vi ved, hvad Enhedslisten vil, vi ved, hvilken retning Enhedslisten vil trække Socialdemokratiet og SF i. Hvor Det Radikale Venstre står henne i den her

sammenhæng er jeg ikke helt klar på, men det er altså sådan set mit standpunkt, meget enkelt, at man ikke både kan blæse og have mel i munden, heller ikke selv om man er medlem af Socialistisk Folkeparti.

Kl. 15:49

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Astrid Krag.

Kl. 15:49

Astrid Krag (SF):

Jeg må sige, at jeg ser frem til igen at få den her diskussion med ministeren på et tidspunkt, hvor ministeren er mere skarp på, hvornår der er tale om politik, der regulerer, hvem der overhovedet kan komme til landet, og så spørgsmålet om det at få permanent ophold her i landet. Det er altså to meget forskellige ting, og derfor er det ikke et spørgsmål om at blæse og have mel i munden, når man i forhold til pointsystemet for ægtefællesammenføring siger: Det er dog besynderligt, at det er ministeren, der skal være smagsdommer, i forhold til om du må forelske dig i en, der har gået på det eller det universitet, for det giver flere point. Det er én kritik, og den er sådan set fuldstændig uafhængig af pointen, når vi kommer til det permanente ophold.

Her har regeringen jo lavet et system, hvorefter det for tre unge mennesker fra min egen fødeegn, Hedensted, bedre kan betale sig, at de går ud og arbejder fuld tid med tre avisruter eller står nede i den lokale kiosk i 3 år eller arbejder i bagerbutikken – hvad ved jeg? – i 3 år, end at de tager de uddannelser, de er i gang med. Det er da forhåbentlig for enhver, der følger den her debat, åbenlyst, at det, når vi i fremtiden har brug for, at flere unge mennesker tager en uddannelse, er totalt hul i hovedet, at vi indretter et system, hvor det at få permanent ophold, som jeg godt kan forstå er vigtigt for unge mennesker – både for dem, der er født og opvokset her i landet, for dem, der er kommet hertil i deres barndom, og i øvrigt andre mennesker, der drømmer om at kunne bidrage og slå rod i landet – er baseret på nogle helt skæve incitamenter. Det ærgrer mig, at ministeren er gået fra at være åben i forhold til den kritik i starten til nu at lukke den kritik temmelig polemisk ned.

Kl. 15:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det ministeren.

Kl. 15:50

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg må sige helt ærligt, at jeg tror, at SF overdriver det pågældende valgs karakter for et menneske, som står f.eks. over for at skulle tage en universitetsuddannelse, at det måske må udsætte ønsket om permanent opholdstilladelse en kort periode – altså at man så skulle vælge det fra. Det ville undre mig kolossalt meget, hvis det var genstand for det livsvalg, der nu engang er, og jeg vil også ærligt sige her fra Folketingets talerstol, uden at jeg på nogen måde skal blande mig i folks livsførelse, at jeg ville synes, at det ville være et dumt valg.

Kl. 15:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ministeren siger, at det ikke er korrekt, når vi i oppositionen sætter spørgsmålstegn ved det her med, at man med pointsystemet motiverer unge mennesker til at tage sig et ufaglært arbejde i stedet for at uddanne sig, for ministeren siger, at uddannelse jo også giver point.

Det er korrekt, at der i de 30 valgfri point, kan man sige, er, så vidt jeg husker, en mulighed for at få 15 point for en bacheloruddannelse, men de 70 point er jo ufravigelige. I de 70 point er det sådan, at for at få dem skal du have haft 2½ års beskæftigelse. Det vil sige, at de 15 point, man kan få sig for en bacheloruddannelse, ikke kan bruges til noget, hvis ikke man har haft de 70 ufravigelige point, herunder 2½ års beskæftigelse. Det vil sige, at den besked, det her pointsystem sender til unge, der f.eks. bliver færdige med deres ungdomsuddannelse, er, at de skal gå ud og tage 2½ års ufaglært arbejde, for ellers kan de slet ikke komme i nærheden af de 100 point. Det er nødvendigt for at få de 70 ufravigelige point.

Jeg vil bare gerne være sikker på, at ministeren kender lovgivningen og ved, at det forholder sig sådan, at de 70 point altså indeholder 2½ års beskæftigelse.

Kl. 15:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:52

Integrationsministeren (Søren Pind):

Det er fuldstændig rigtigt forstået, at der i synet på, hvem der skal have permanent ophold i Danmark, går en afgrundsdyb forskel mellem oppositionen og regeringen, i den forstand at det for os er afgørende, at man har markeret viljen til at forsørge sig selv, og at man ikke har markeret en vilje til at blive forsørgt af andre. Det er rigtigt, det er fuldstændig korrekt. Hvis det krav skal markeres, vil jeg spørge fru Johanne Schmidt-Nielsen, hvordan kan man så markere det krav uden at forvente en vis beskæftigelsesgrad som betingelse for at få permanent opholdstilladelse?

Kl. 15:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:53

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

O.k. Så det, integrationsministeren – jeg betoner lige første del af ordet: *integrationsministeren* – gerne vil sige i dag til de mange unge mennesker, som lever med midlertidige opholdstilladelser i Danmark, er: Hvis I skal bevise, at I virkelig gerne vil det danske samfund, så skal I droppe det der med uddannelse og tage et ufaglært arbejde, for så viser I, at I ikke bare tager imod, men bidrager til samfundet. For situationen er jo den, at de mange unge, som er i gang med en ungdomsuddannelse, skal lade være med at gå videre på en videregående uddannelse, fordi integrationsministeren mener, at det er vigtigere, at de viser, at de gerne vil bidrage til samfundet ved at tage sig et ufaglært arbejde.

Grunden til, at jeg nævner, at ministeren ikke bare er minister, men integrationsminister, er, at jeg synes, at det i et integrationsperspektiv er ret tåbeligt at sige til unge mennesker: Lad være med at tage en uddannelse.

Er ministeren ikke enig i, at ud fra et sådant integrationsperspektiv er det ikke særlig klogt, hvis de unge mennesker siger: Ved du hvad, jeg dropper uddannelse; jeg tager mig i stedet et ufaglært arbejde, fordi jeg over for den danske integrationsminister skal vise, at jeg gerne vil bidrage til samfundet, og det gør jeg bedst gennem en avisrute eller som flaskedreng eller ved ufaglært arbejde, f.eks. på et pizzeria? Det at starte på en uddannelse tæller ikke i integrationsministerens bog.

Kl. 15:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:54

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg ved slet ikke, hvor fru Johanne Schmidt-Nielsen har alt det fra, men for mig er det vigtigt, at mennesker, som ønsker permanent ophold i Danmark, også viser en vilje til at forsørge sig selv.

Jeg spørger igen: Hvor kan den vilje komme tydeligere til udtryk end ved i betingelsen for at få permanent ophold at indsætte et krav om selvstændigt arbejde igennem en vis tidsperiode? Er det samtidig ensbetydende med, at folk skal afskrækkes fra at tage en længerevarende uddannelse? Tværtimod, deres livsudsigter i Danmark er da bedre, hvis de tager en. Jeg har selv hørt fru Johanne Schmidt-Nielsen stå på denne talerstol og skælde ud over, at man i Danmark har en sådan forskel i livskvalitet for folk, der er højtuddannede, og folk, der er lavtuddannede. Så igen, det ville da være dumt, om man afskrækkede folk fra at gøre det.

Men jeg savner svar fra oppositionen på: Hvis ikke man må markere et krav i spørgsmålet om permanent opholdstilladelse om en vis arbejdsindsats for at få den, hvad er det så, man skal?

Kl. 15:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 15:55

Marianne Jelved (RV):

Altså, vi har bare den opfattelse i oppositionen, som vi ikke deler med ministeren, kan jeg høre, at i det øjeblik man tager en uddannelse, har man også givet et budskab om, at man selvfølgelig tager en uddannelse, fordi man skal kunne bruge den, for at man skulle kunne tjene nogle penge selv. Det er sådan set det, der ligger bag ved hele ideen med at tage en uddannelse.

Men ministeren er jo ude i lange udredninger for at forsvare det system, der ligger, uden at vi kan få nogen klare svar på de spørgsmål, vi stiller. Nu har hr. Henrik Dam Kristensen spurgt, jeg ved ikke, hvor mange gange, om kronisk syge, og så ender ministeren med at svare eller replicere: Skal det nu være en fordel, en særlig fordel, at man er kronisk syg? Nej, det skal det ikke, og jeg tror ikke, at der er nogen, der har kroniske sygdomme, der mener, at det er en særlig fordel at have en kronisk sygdom, men det er jo ikke unormalt, at man i den type sager, som f.eks. opholdstilladelser, kan give dispensationer i visse tilfælde. Der står endda i diverse lovgivninger fra Integrationsministeriet, at man bl.a. skal tilgodese handicapkonventionen, og deri ligger, at man ved bestemte handicapsituationer kan give en dispensation.

Så det er jo ikke for at give nogen en særlig fordel, men fordi man prøver at kompensere for noget, der bestemt ikke er en fordel, men en stærk ulempe. Er ministeren fuldstændig døv for den type menneskelige hensyn? Man går jo ikke hen og trækker en kronisk sygdom, fordi man gerne vil have en kronisk sygdom. Det er en omstændighed, man ikke kan gøre noget ved, deraf navnet: kronisk sygdom.

Kl. 15:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 15:57

Integrationsministeren (Søren Pind):

Men jeg skal så bare forstå fru Marianne Jelved helt rigtigt. Mener fru Marianne Jelved, at hvis man lider af en kronisk sygdom, skal man have permanent opholdstilladelse i Danmark?

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Marianne Jelved.

Kl. 15:57

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed. (Udvidelse af hjemmel til at videregive information til færøske og grønlandske myndigheder).

Af Høgne Hoydal (T) og Juliane Henningsen (IA).
(Fremsættelse 23.02.2011).

Kl. 15:57

Kl. 16:00

Marianne Jelved (RV):

Nej, det mener jeg ikke, og det ved ministeren godt at jeg ikke mener, for ministeren har hørt, hvad jeg har sagt dagen igennem: at man ikke bare skal kunne trække en attest, hvor der står, at man kan opholde sig permanent i Danmark. Jeg mener, at man skal opfylde alle de krav, man kan, fordi loven skal følges; uanset om jeg er enig i den lov eller ej, skal borgerne følge den, og det skal jeg også.

Så spørger jeg: Er der lidt menneskelighed et sted, hvor vi kan dispensere for mennesker, som ikke kan lære dansk, eller som har fået støtte til medicin og dermed fået en offentlig ydelse – dels fordi man har nogle danskkundskaber, som ikke er på det rigtige niveau, men er på et lidt lavere niveau, fordi man har traumer, og hvad ved jeg, dels fordi man har modtaget medicintilskud, fordi man har en kronisk sygdom og har astma? Begge de ting gør, at man ikke kan få permanent opholdstilladelse. Kunne vi ikke dispensere for det, hvis man i øvrigt opfylder alle de andre ting?

Kl. 15:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 15:58

Integrationsministeren (Søren Pind):

Nu ville jeg apropos menneskelighed i hvert fald nødig sætte lighedstegn mellem det at trække en attest i en automat og det at have en kronisk sygdom. Jeg er sådan set enig i det første, fru Marianne Jelved sagde, nemlig at kroniske sygdomme ikke kommer af sig selv.

Så menneskelighed, menneskesyn og den slags kan vi altid diskutere, men mit grundlæggende syn er det – og det er mit helt grundlæggende syn, som jeg har givet udtryk for i masser af sammenhænge, og her må man så tage forbehold for flygtninge – at i relation til at modtage ydelser fra den danske stat mener jeg først og sidst, at det er forbeholdt danske statsborgere. Jeg ved godt, at tingenes tilstand er anderledes, jeg ved godt, at vi har tiltrådt internationale konventioner, men mit grundlæggende syn på det er naturligvis, at sociale ydelser er forbeholdt danske statsborgere, og indtil man er det, skal man bevise – også ved egenbetaling – at det ønske har man.

Så jeg synes altså ikke, at det skal være en særlig betingelse for at opnå permanent opholdstilladelse i Danmark, at man f.eks. har en kronisk sygdom og modtager astmamedicin.

Kl. 15:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så jeg siger tak til ministeren.

Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 16:00

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Med forslaget, som vi skal behandle i dag, ønsker forslagsstillerne at udvide de færøske og grønlandske ministres mulighed for at modtage fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet. Ifølge bemærkningerne til forslaget er begrundelsen for forslaget, at oplysningerne er nødvendige som led i varetagelsen af ansvaret for Færøernes og Grønlands økonomiske forhold og til brug for landsstyernes planlægning og regulering af den økonomiske politik.

Jeg vil godt starte med at sige, at de i forslaget ønskede oplysninger ikke direkte er relevante for varetagelsen af den økonomiske politik. Oplysninger indhentet i forbindelse med tilsyn er nemlig ikke oplysninger, der typisk vil indgå i planlægning og udførelse af den økonomiske politik. Endelig vil jeg også godt erindre om, at Færøerne og Grønland ikke har ansvaret for pengepolitikken, idet den varetages af Danmarks Nationalbank. Derfor må jeg indrømme, at jeg har svært ved at se, hvordan de ønskede oplysninger er nødvendige som led i varetagelsen af ansvaret for Færøernes og Grønlands økonomiske forhold og til brug for landsstyernes planlægning og regulering af den økonomiske politik.

Det er også vigtigt at huske på, at de ansvarlige grønlandske og færøske ministre i dag får oplysninger om de finansielle virksomheder til brug for krisehåndtering og som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet. Tilsynet med bankerne er i dag et dansk anliggende og varetages af Finanstilsynet, hvorfor det er mig som minister, der har det overordnede ansvar herfor. Derfor har jeg også mulighed for at anmode om oplysninger som led i mit overordnede tilsyn med Finanstilsynet. Men det skal bemærkes, at jeg heller ikke modtager disse oplysninger til brug for udøvelsen af økonomisk eller erhvervsmæssig politik, men alene som led i mit overordnede tilsyn med Finanstilsynet.

Derudover skal det bemærkes, at penge- og realkreditinstitutter er forpligtet til på deres hjemmeside at offentliggøre Finanstilsynets redegørelser om inspektion. Efterfølgende offentliggøres redegørelsen også på Finanstilsynets hjemmeside. Dette giver en god mulighed for løbende at følge Finanstilsynets tilsynsvirksomhed.

Jeg medgiver, at det i krisesituationer er relevant at modtage fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet for at kunne agere politisk og dermed sikre den finansielle stabilitet. Men denne adgang til oplysninger har de ansvarlige færøske og grønlandske ministre som nævnt allerede med de gældende regler.

Endelig vil jeg også gerne fremhæve, at den i forslaget foreslåede adgang til oplysninger er ret vidtgående. Såfremt forslaget vedtages, vil det i praksis betyde, at de ansvarlige færøske og grønlandske ministre automatisk vil modtage fortrolige og tavshedsbelagte oplysninger direkte fra Finanstilsynet om tilsynsvirksomheden for færøske og grønlandske finansielle virksomheder i videre omfang, end jeg gør som ansvarlig minister. Endvidere vil forslaget medføre, at de grønlandske og færøske ministre vil kunne få fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, som Folketinget ikke vil kunne modtage. Vi kan

således opleve en situation, hvor de færøske og grønlandske ministre har en fortrolig viden, som hverken jeg som ansvarlig minister for området eller Folketinget har kendskab til.

Som forslaget foreligger på nuværende tidspunkt og med de konsekvenser, der åbnes op for, kan regeringen derfor ikke støtte det. Men jeg er indstillet på at se nærmere på muligheden for en udvidelse af adgangen til oplysninger, og det vil ske i forbindelse med den almindelige lovproces op til næste folketingsamling.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren, der er ikke nogen korte bemærkninger. Det er fru Sophie Løhde som ordfører for Venstre.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

I Venstre er vi meget på linje med økonomi- og erhvervsministerens vurdering af, at forslagsstillernes forslag om en udvidet adgang til at videregive fortrolige oplysninger til færøske og grønlandske myndigheder i sig selv repræsenterer et temmelig vidtgående forslag, som det foreligger i sin nuværende form. F.eks. vil forslaget medføre, som også ministeren redegjorde for i sin tale, at færøske og grønlandske ministre automatisk vil modtage fortrolige og tavshedsbelagte oplysninger i væsentlig videre udstrækning end det, som den tilsvarende ansvarlige danske minister og for den sags skyld også Folketinget vil kunne modtage.

Muligheden for, at færøske og grønlandske myndigheder kan få endnu videre adgang til at kunne modtage fortrolige og tavshedsbelagte informationer, skal derfor set med Venstres øjne ses i en bredere sammenhæng, dvs. i forhold til de allerede eksisterende muligheder holdt op imod de oplysninger og det overordnede tilsyn, som den ansvarlige ressortminister i dag har ansvar for.

I Venstre er vi derfor også enige i, at det i krisesituationer selvfølgelig er relevant og dybt nødvendigt at kunne modtage oplysninger om de finansielle virksomheder fra Finanstilsynet, men vi bemærker os, at de færøske og grønlandske ministre allerede i dag i vid udstrækning har adgang til disse oplysninger med de nugældende regler.

Det betyder ikke, at vi i Venstre ikke er lydhøre over for muligheden for drøftelser om behovet for eventuelle udvidelser af adgangen til oplysninger. På den baggrund vil vi gerne fra Venstres side kvittere for det tilsagn, som økonomi- og erhvervsministeren allerede her under førstebehandling er kommet med i forhold til at se nærmere på mulighederne for en udvidelse af adgangen til oplysninger op til næste folketingsamling.

På den baggrund afviser vi forslaget, som det foreligger i sin nuværende form, men støtter til gengæld fuldt ud, at man ser nærmere på mulighederne i et samarbejde mellem de ansvarlige færøske, grønlandske og danske ministre.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Høgner Hoydal for en kort bemærkning.

Kl. 16:06

Høgner Hoydal (T):

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, hvorfor man siger, at det her skulle give de færøske og grønlandske ministre flere oplysninger end den tilsvarende danske minister og andre. Jeg tror, det fremgår meget godt af forslaget, at det ikke er det, der er meningen. Det her går ud på at ligestille de færøske og grønlandske ministre med hensyn til de informationer, som f.eks. den danske økonomiminister har, og der er ikke andre intentioner end det.

Så jeg ved ikke, hvorfor man bruger den der tekniske udlægning, at forslaget skulle give en udvidet hjemmel til de færøske ministre i forhold til de danske ministre, og hvor det kommer fra. Kan ordføreren forklare, hvor det står, at det her skal give en yderligere hjemmel til den færøske minister i forhold til den danske?

Kl. 16:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:07

Sophie Løhde (V):

Det ligger jo implicit i forslaget, at grønlandske og færøske ministre, altså de ansvarlige ressortministre, hvis det her forslag altså vedtages i sin nuværende form, løbende vil kunne modtage oplysninger om tilsynsvirksomhed, mens den danske minister alene modtager visse af de her oplysninger på ad hoc-basis. Og dermed er det en udvidelse i forhold til de nugældende regler.

Men jeg signalerer også samtidig som ordfører for Venstre, at vi synes, der skal ske en drøftelse mellem de relevante ressortministre fra Grønland, Færøerne og Danmark, så man kan sætte sig ned og drøfte, om der er behov for nogle justeringer, så vi kan forbedre noget. Det synes jeg altid er grundlag for en god drøftelse, og det er også derfor, vi kvitterer for tilsagnet fra økonomi- og erhvervsministeren i dag, som jeg opfatter som en positiv indgang fra ministerens side.

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Høgner Hoydal.

Kl. 16:08

Høgner Hoydal (T):

Tak for det. Jeg forstår godt argumenterne om, at der burde være dialog mellem den danske regering og de respektive grønlandske og færøske regeringer i denne sag, og det lægger forslaget jo også op til. Det her skal bare give hjemmel til, at Finanstilsynet kan give oplysningerne videre, og så aftales det selvfølgelig nærmere mellem regeringen og de respektive regeringer i Færøerne og Grønland, hvordan det gøres.

Vil ordføreren give mig ret i, at det jo er indeholdt i forslaget, at den her dialog skal være der, før man overhovedet sætter loven i kraft?

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:08

Sophie Løhde (V):

Jo, men jeg er nødt til som ordfører for Venstre at forholde mig til det konkrete indhold af det lovforslag, som hr. Høgner Hoydal er forslagsstiller for, og det vil i praksis betyde, at de ansvarlige færøske og grønlandske ministre kan udbede sig alle oplysninger, hvilket er væsentlig mere vidtgående, end de eksisterende regler giver mulighed for. Dermed vil det også implicit betyde, at man vil kunne få væsentlig flere oplysninger end dem, som den danske ressortminister – som i øvrigt kun modtager dem i visse tilfælde på ad hoc-basis – har adgang til, og de oplysninger, som Folketinget kan udbede sig. Så derfor er forslaget fra hr. Høgner Hoydal væsentlig mere vidtgående.

Som sagt vil jeg gerne understrege, at vi synes, det er fornuftigt, at man sætter sig ned og drøfter de her ting, men jeg synes, det virker en anelse underligt, at hr. Høgner Hoydal siger, at de ting kan bortforklares, fordi man jo skal drøfte det først. Vi er jo nødt til her i

Folketinget at forholde os til det konkrete indhold af de forslag, som fremsættes, bl.a. også af Den Nordatlantiske Gruppe.

Kl. 16:11

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Undskyld, hr. Kristen Touborg. Det var lige i sidste øjeblik.

Kl. 16:09

Kristen Touborg (SF):

Det var lige Venstres ordførers udlægning her til sidst til hr. Høgni Hoydal, der får mig til at spørge: Betyder det, hvis forslaget bliver ændret, således at Færøerne og Grønland har fuldstændig de samme forhold som den danske regering, at Venstre så vil støtte det?

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:10

Sophie Løhde (V):

Inden da er man jo nødt til at gøre op med sig selv, hvem det er, der skal have det overordnede ansvar. Jeg har ikke hørt noget ønske fra hverken Færøerne eller Grønland om, at man skulle overtage det fulde ansvar selv. Det ligger i dag i regi af økonomi- og erhvervsministeren som øverste ansvarlige i forhold til Finanstilsynet. Hvis ordføreren fra Socialistisk Folkeparti skulle være i besiddelse af andre oplysninger end dem, jeg er i besiddelse af, ville det være interessant at få dem frem.

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristen Touborg.

Kl. 16:10

Kristen Touborg (SF):

Når jeg spørger, er det jo, fordi Venstres ordfører giver udtryk for, at forslaget her går videre end de muligheder, de danske ministre og den danske regering har. Det naturlige ville så være at spørge: Er Venstre så klar til at stå ved det udsagn? Nu synes jeg måske, ordføreren snakker lidt uden om, så nu får ordføreren lige muligheden en gang mere.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:11

Sophie Løhde (V):

Det takker ordføreren så for. Det er jo altid pænt, at der er nogle gode kollegaer i Folketinget, som også tager hensyn til den slags ting under debatterne.

Jeg vil gerne præcisere, hvad jeg også indledte med at sige i min ordførertale, nemlig at vi synes, at forslaget, som det foreligger i sin nuværende form, og hvor man som folketingsmedlem må forholde sig til det konkrete indhold og de konkrete konsekvenser, såfremt der var 90 mandater, der synes, at de skulle støtte det, er temmelig vidtgående. Vi synes derfor ikke, at man bare kan acceptere at sige, at det så er en god idé, som det ligger her. Vi synes derimod, at man skal indbyde til en dialog mellem de ansvarlige ministre. Det er også noget af det, vi har en god tradition for, hvad angår Færøerne og Grønland som værende en del af rigsfællesskabet.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Bare for at forstå det: Når ordføreren siger, at som forslaget ligger i sin foreliggende form, kan Venstre ikke støtte det, hvad er det så for en form, hvori Venstre godt kunne støtte det? Det er jo det der interessant at få at vide. Hvis man skal have en dialog, er det jo meget rart at høre, hvad Venstres bud i den dialog så er på, hvordan forslaget skal være, for at man vil støtte det.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:12

Sophie Løhde (V):

Det kan godt være, at det kommer som en meget stor overraskelse for Enhedslisten, men i Venstre har vi faktisk det udgangspunkt, at vi synes, at forslag og initiativer er noget, der skal drøftes i en dialog mellem de respektive myndigheder og ministre mellem Færøerne, Grønland og Danmark, sådan at man sætter sig sammen for at finde ud af, om der er behov for nogle justeringer, som vi kan nå til enighed omkring, og så er det det, vi arbejder videre ud fra. Vi har ikke i Venstre tradition for, at det er os her på Christiansborg, der sidder og dikterer ovenfra og ned, hvad det er vi synes er det mest hensigtsmæssige.

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:12

Line Barfod (EL):

Jeg spurgte ikke overhovedet til, om nogen ville diktere noget. Jeg synes, det er en vældig god ting at have en dialog, og når man vil have dialog, er det en fordel, at man også er i stand til at sige, hvad det så er, man selv vil, og så kan man så snakke sammen i den dialog og forhåbentlig nå frem til et resultat. Så hvad vil Venstres indspark være til den dialog, som Venstre ønsker der skal være?

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:13

Sophie Løhde (V):

Jo, men hvis man allerede sidder og udlægger konklusionen på forhånd, så er det jo ikke at indbyde til ret meget dialog. Vi siger netop, at systemet muligvis ikke er perfekt, som det er i dag, og at der kan være grundlag for at foretage nogle justeringer, forbedringer. Dem foreslår vi at man sætter sig ned sammen og drøfter og ser nærmere på.

Derfor er jeg også samtidig nødt til at forholde mig til, hvad det så konkret ville indebære, såfremt vi skulle vedtage det lovforslag, som i dag er stillet af bl.a. hr. Høgni Hoydal. Det ville konkret indebære, at man ville give en væsentlig videre adgang til indhentning af fortrolige og tavshedsbelagte oplysninger end det, der er mulighed for, for så vidt angår den danske ressortminister og det, som Folketinget i øvrigt har mulighed for.

Vi synes, at forslaget er for vidtgående, som det ligger i sin nuværende form, men vi synes, det er positivt, at ministeren i sin tale lægger op til, at der skal ske en drøftelse mellem parterne med henblik på en eventuel ændring i næste folketingssamling. Jeg synes næsten ikke, at man kan løbe større åbne døre ind, medmindre det selvfølgelig er, at man partout gerne vil have en eller anden konfrontation her i Folketingssalen.

Kl. 16:14

Kl. 16:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Niels Sindal som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 16:14

(Ordfører)

Niels Sindal (S):

Tak. Når man forbereder sig til sådan et lovforslag fremsat af to gode venner fra det nordatlantiske og sætter sig lidt ind i, hvad det egentlig er, man vil, så kan man have meget sympati for tanken og det, der ligger bag – endda rigtig meget – men man er jo som sagt som medlem af det danske Folketing også nødt til at se på, hvordan det fungerer i dag, og den ændring, der skete i 2006, hvor man fik adgang til mere information, må man jo sige var et fremskridt. Nu vil man gerne have hjemmelen udvidet til mere kontinuerlig og mere intensiv information. Det kan der være gode grunde til.

Som medlem af Erhvervsudvalget må jeg jo sige, at jeg indimellem har været noget pikeret over, at jeg ikke kunne få information om, hvad Finanstilsynet mente om mit pengeinstitut på Fyn. Til det, der er sagt af ministeren og af Venstres repræsentant på tinge, vil jeg sige – med fare for at få skudt i skoene, at jeg støttede regeringen – at jeg faktisk deler argumenterne.

Men jeg vil godt vende diskussionen om, fordi det, jeg egentlig har i sinde at sige, er, at når to gode medlemmer af Folketinget fremsætter et forslag, hvor man beskriver, at såvel grønlandske som færøske ministre er indstillet på at drøfte det her, så mener jeg jo altså, at man går ad bagdøren. Jeg vil jo godt støtte Venstre i at sige: Lad os nu tage det ad fordøren, tage ministeren i hånden og tage de nordatlantiske ministre i hånden og så få det her drøftet igennem, så vi kan se, hvad det er for et niveau, hvad er det for et regelsæt, vi skal have. Jeg kan høre allerede nu, også ved samtale med hr. Høgni Hoydal, at der er, om ikke misforståelser, så ikke ens forståelse for de regler, vi har nu, og heller ikke anvendelsen af dem, og hvad det er for nogle informationer, der er brug for.

Jeg forstår godt, at man sidder oppe i Nordatlanten og ryster i bukserne, når vi har en bankkrise. Det gør vi også her. Så jeg vil foreslå, at vi starter forfra. Vi kan sagtens behandle lovforslaget her, udvalgsbehandle osv., men mit betækningsbidrag skal være, at vi tager det ad fordøren og tager de tre ministre i hånden og siger: Kunne vi ikke prøve at se på det her og så udvikle det, som blev vedtaget ved en lovændring i 2006, så alle vil kunne være tilfredse. Tak.

Kl. 16:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er lige en kort bemærkning fra hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:17

Høgni Hoydal (T):

Tak for det til hr. Niels Sindal. Det er jo ikke sådan, at det her bare er kommet ud af den blå luft, skal jeg lige understrege. Det her er også drøftet med de grønlandske og færøske myndigheder. Der er gået mange måneder, siden vi oplevede den sidste bankkrise i Færøerne, så jeg tror, at alle er indstillet på den dialog. Det kan kun være godt, hvis vi får den dialog i gang.

Jeg vil bare spørge Socialdemokratiets ordfører: Ideen med det her lovforslag er egentlig bare at skabe hjemmel til, at Finansudvalget kan give de samme oplysninger til de færøske og grønlandske ministre, som den danske minister får. Er Socialdemokratiet enig i, at sådan burde det være?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:18

Niels Sindal (S):

Det at skabe den nye hjemmel, som kun gælder for det nordatlantiske, vil egentlig stille Folketinget ringere. Jeg har, om jeg så må sige, Nationalbanken, placeret herover på hjørnet, og det er de nordatlantiske medlemmer helt informeret om, og derfor har vi et regelsæt, der skal passe til det. Derfor kan man jo ikke bare sige, at nu siger vi, at der skal være hjemmel til det. Hvis man gjorde det, vil jeg sige, at så kender jeg hr. Høgni Hoydal så godt, at når det var vedtaget, ville hr. Høgni Hoydal stå her ugen efter og forlange nogle informationer. Det kan vi ikke engang gøre i Erhvervsudvalget. Jeg synes, at vi skal tage det forfra. Jeg er slet ikke afvisende, men jeg mener, at vi skal ind over regeringen og Folketinget.

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:19

Høgni Hoydal (T):

Så vil jeg spørge hr. Niels Sindal: Når nu det her forslag går til Færøudvalget, er han så indstillet på, at vi der også får indhentet de færøske og grønlandske myndigheders holdninger, som vi hele tiden har regnet med, og dermed også skal indlede den dialog, som hr. Niels Sindal efterlyser?

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:19

Niels Sindal (S):

Det kan hr. Høgni Hoydal tro, og samtidig vil jeg så indkalde ministeriets folk til at give den udlægning.

Kl. 16:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Niels Sindal. Hr. Henrik Brodersen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:19

(Ordfører)

Henrik Brodersen (DF):

Jeg skal starte med at sige, at jeg da vil rose forslagsstillerne for deres virketrang og initiativ, men jeg må så også sige til forslagsstillerne, at min ros fra nu af daler en lille smule.

Vi har det sådan, at vi ligger meget på linje med ministeren og de forrige ordførere. Jeg synes, det er på sin plads at få diskuteret tingene, og hvis det viser sig, at der er ønsker om det fra grønlandsk og færøsk side, vil vi opfordre ministrene til at sætte sig sammen og tage drøftelsen af, om der skal laves om på de nuværende regler, og hvis det viser sig, at der er behov for det, skal vi gerne se positivt på det, hvis det senere fremsættes som et lovforslag. Men at vedtage det, som det ligger her, er måske sådan lige at stramme buen en kende, og det vil ikke være på sin plads, som også hr. Niels Sindal udtrykte det, at det kommer ind ad bagdøren. Vi har ikke noget imod at fægte med åben pande i sådan en sag her. Lad os få snakket tingene igennem, så der ikke på længere sigt opstår misforståelser.

Jeg skal kun sige, at som det ligger her, kan vi ikke stemme for det, men vi er til hver en tid villige til at tage diskussionen.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Høgni Hoydal for en kort bemærkning.

Kl. 16:21

egne områder, forudsat dette ikke sker i strid med de gældende aftaler, der er indgået imellem Færøerne, Grønland og Danmark.

Kl. 16:21

Høgni Hoydal (T):

Det vil jeg gerne kvittere for. Men for at sætte det lidt på spidsen vil jeg spørge hr. Henrik Brodersen, om jeg skal forstå Dansk Folkepartis holdning sådan, at de synes, at forslaget er fremragende, men at afsenderen er den forkerte.

Kl. 16:21

Det primære formål med L 150 er at sikre myndigheder og ministre fuldt indsigt og viden i Finanstilsynets vurderinger af situationen i de færøske og grønlandske finansielle virksomheder. Særlig Færøerne har gjort sig dyre erfaringer med tilbagevendende bankkriser, der har påvirket hele samfundet dramatisk. De færøske myndigheder har ikke ifølge L 150 kunnet målrette en økonomi- og finanspolitik, der er sammenhængende og baseret på konkret viden og stillingtagen til finansmarkedernes rolle og udvikling i samfundsøkonomien.

Regeringerne i Grønland og Færøerne har tilkendegivet deres opbakning til L 150 under hensyn til, at en gennemførelse af loven efter deres opfattelse vil give bedre muligheder for at føre en mere fremadrettet og sammenhængende erhvervs- og finanspolitik.

Kl. 16:21

I SF er vi positive over for det overordnede sigte med forslaget. Vi ser frem til udvalgsarbejdet, og vi har jo noteret os, at der bredt i Folketingssalen er en rimelig forståelse for, hvad der er det grundlæggende i det her forslag. Det hilser vi med tilfredshed.

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Henrik Brodersen (DF):

Det kan man måske tage, som man vil, men jeg vil sige, at vi nok har tolket indholdet i forslaget lidt forskelligt, og hvis der er behov for at få rettet op på de misforståelser, kigger vi på det. Som jeg sagde før, er jeg fuldstændig på linje med de andre ordførere og ministeren, og er der behov for, at der bliver taget en drøftelse af det her, og man finder ud af, at de nuværende regler ikke er tilstrækkelige, vil vi gerne se positivt på et forslag.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:22

Høgni Hoydal (T):

Det skal jeg bare kvittere for. Som sagt er formålet med det her forslag ikke, som Venstres ordfører prøvede at gøre det til, at få nogen som helst kompensation. Det har været debatteret dybt specielt i Færøerne, fordi vi jo har de dyrekøbte erfaringer med bankkriser, og vi har været i dialog med de færøske myndigheder. Vi har bare på den her måde, også i umiddelbar overensstemmelse med vores regeringer, ønsket at få gang i sagerne, fordi det her altså er en vigtig sag for den videre økonomiske udvikling i vore lande.

Kl. 16:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:22

Henrik Brodersen (DF):

Jeg vil bare sige, at jeg kun kan beklage, at jeg på det område ikke har den samme viden som hr. Høgni Hoydal, for jeg mener ikke at vide, at der ligger et direkte ønske fra Færøerne og Grønland om, at det her bliver gjort til lovgivning. Men som sagt ser vi positivt på det, hvis det kræver en lovændring.

Kl. 16:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører for SF.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

Forslaget her afspejler et ønske om, at man gerne vil have øget indflydelse og dermed også øget ansvar i forhold til det, som vedrører egne forhold. SF er tilhænger af, at det færøske og det grønlandske folk får særdeles gode muligheder for at styre udviklingen i deres

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:25

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Da den konservative ordfører, fru Carina Christensen, desværre ikke kan være til stede på nuværende tidspunkt, har jeg lovet på hendes vegne at sige, at vi heller ikke fra konservativ side kan stemme for forslaget her.

Vi har læst forslaget og fået den opfattelse, at det allerede i dag er sådan, at både Færøerne og Grønland kan få informationer og rent faktisk også kan få de samme informationer, som den danske minister kan få, og derfor betragter vi forslaget her som værende meget vidtgående. Men vi forstår godt ønsket og det, der er sigtet med lovforslaget her. Derfor har vi også noteret os med tilfredshed, at ministeren har givet udtryk for, at der kan være behov for en dialog og en åbenhed om, hvad det er man savner. Hvad er det, man mangler i Færøerne og i Grønland? Hvad er det for nogle informationer, de ikke mener de får i dag? Det vil man gerne være med til at kigge på og åbne op i det omfang, det kan lade sig gøre, men selvfølgelig under respekt for de spilleregler, der også gælder i forhold til ministeren og de informationer, ministeren kan få, og hvilke informationer Folketinget kan få.

Så på nuværende tidspunkt afviser vi forslaget, men vi ser frem til den dialog, der er lagt op til.

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 16:26

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

For klarhedens skyld må jeg hellere starte med at sige, at Det Radikale Venstre ikke agter at stemme for lovforslaget i den form, det har. Men vi forstår så udmærket forslagsstillernes ønske om øget adgang til vigtige oplysninger.

Jeg synes, at den naturlige fremgangsmåde i en sag som den her er, at økonomi- og erhvervsministeren tager kontakt til sine grønlandske og færøske myndigheder og diskuterer sagen igennem, altså om man på en praktisk måde kan finde ud af at forbedre oplysningsniveauet for de færøske og grønlandske myndigheder. Det vil være

den rigtige metode at anvende. Og jeg siger tak til ministeren for hans imødekommenhed over for at søge at forbedre niveauet for oplysning.

Så skal man jo huske på – det bør man også huske i den færøske og grønlandske debat – at netop pengepolitikken ikke er et område, som vi normalt beskæftiger os med her i Folketinget. Det er Nationalbanken, der fører pengepolitikken, og sådan bør det også være.

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi har jo set med krisen, som startede med bankkrisen, hvor store konsekvenser det har for et samfund, når banksystemet bryder sammen, og Færøerne havde jo allerede oplevet det en gang tidligere. Det har utrolig stor betydning for et lands økonomi, hvordan den finansielle stabilitet egentlig ser ud, hvordan situationen er. Derfor er det jo ret indlysende, at man ønsker at have noget viden om, hvordan det egentlig ser ud, også før det går galt, sådan så man kan følge med i, hvordan det egentlig går med den finansielle stabilitet, fordi det har så stor betydning for et lands økonomi.

Vi har haft en lang proces mellem Folketinget og det grønlandske Landsting om øget selvstyre, hvor vi har diskuteret meget, at man skal tage større ansvar selv. Vi har store diskussioner med både Grønland og Færøerne om, at det er vigtigt, at man er ansvarlig for sin egen situation og er ansvarlig for sin egen økonomi. Hvis man skal være det, skal man selvfølgelig også have mulighed for at få de oplysninger, der er nødvendige, for at man kan vide, hvordan situationen er, så man kan påtage sig det ansvar at sørge for sin egen situation.

Derfor synes vi, det er fornuftigt at gå ind og se på spørgsmålet om at få information, sådan som lovforslaget her lægger op til. Vi kan jo godt høre, at der ikke er flertal for forslaget, og derfor håber vi, at man i udvalgsarbejdet vil holde ordførere og ministre fast på, at der skal være en dialog, så man kommer frem til et forslag, som faktisk kan opnå flertal, hvor man sikrer, at man kan få den information, der er nødvendig, så det ikke først er, når bankerne er brudt sammen og der er en krise, at man kan få information, men at man faktisk kan få den information på et tidspunkt, hvor man kan nå at reagere på den.

Så fra Enhedslistens side bakker vi op om det, der ligger i lovforslaget her, og vi håber som sagt, at man i løbet af udvalgsarbejdet også vil kunne lykkes med at få flertal for den dialog, som bl.a. Venstres ordfører lagde op til at der skulle være.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Edmund Joensen.

Kl. 16:31

(Ordfører)

Edmund Joensen (SP):

I Folketinget debatterer vi i dag et forslag fra Den Nordatlantiske Gruppe om at ændre loven om finansiell virksomhed, så Færøernes landstyre og Grønlands landstyre får udvidet adgang til fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet. Forslaget er en konsekvens af Eik Bank-koncernens krak. Man mener, at der burde være bedre adgang til fortrolige informationer fra Finanstilsynet.

I sådanne situationer er der allerede en fremgangsmåde, så de ansvarlige ministre på Færøerne og i Grønland får adgang til fortrolige oplysninger netop til brug for krisehåndtering. Denne fremgangsmå-

de kan utvivlsomt forbedres. Men at kræve adgang til alle fortrolige oplysninger er noget helt andet. Her mener jeg, at forslagsstillerne går for langt også set i lyset af, at ministeren ikke selv har adgang til alle oplysninger.

Vi skal passe meget på, at vi i denne sag ikke bevæger os over til noget, der begynder at ligne en hel eller delvis overtagelse af banktilsynet, det finansielle område, pengepolitikken eller lignende. Vi har lige været igennem den værste økonomiske krise siden det legendariske krak i Wall Street. Krisen er ikke slut endnu, og slet ikke på Færøerne.

Der er en eneste grund til, at Færøerne er kommet rimelig uskadt gennem krisen, nemlig at Færøerne er en del af rigets finansielle område, at vi har et fælles banksystem og banktilsyn, og at bankpakkerne også omfattede færøske banker. Begivenhederne beviser, at Færøerne har stor fordel af at være med i rigets system, og derfor skal vi være forsigtige med at lave om på det.

I den forbindelse vil jeg erindre om, at hr. Høgni Hoydal som minister på Færøerne i 2008 ville overtage hele det finansielle sagsområde fra riget og gøre det til et færøsk anliggende. Det blev heldigvis ikke til noget – hr. Hoydals landsstyrekommision holdt ikke specielt længe. Et par måneder senere lagde krisen sin iskolde hånd over alle økonomier i verden, inklusive den færøske. Hvis hr. Hoydal tilbage i 2008 havde fået sin vilje, ville vi have islandske tilstande på Færøerne i dag. Det synes jeg er en vigtig pointe i denne debat.

Vi skal ikke være blinde over for, at der er en del politik og også en kende valgkamp i nærværende forslag. På Færøerne har specielt Republikanerne gang på gang brugt Finanstilsynet som et billede på alt det dårlige ved Færøernes forbindelse til Danmark. Efter Eik Banks kollaps har Republikanerne da også fremturet med et synspunkt om, at banken eller dele af den kunne have været reddet, hvis den danske finansminister havde informeret Færøernes finansminister, en dag eller to før han gjorde det. Denne fremstilling er bevidst naiv. Ingen kasse på Færøerne, heller ikke landskassen, havde den fornødne styrke til at redde banken. Det er et faktum.

Det ville heller ikke være hensigtsmæssigt for landstytret at skyde penge i en bank, hvor ingen, næppe heller Finanstilsynet eller ministeren, havde indgående indsigt i bankens bøger. Det var en fordel for alle, at Finansiell Stabilitet gennemgik og rensede bankens bøger, at man fik refinansieret Eik Bank på Færøerne, og at man fik gjort det, før man solgte banken til interessenter på Færøerne. Det ved hr. Hoydal godt; han kan bare ikke sige det offentligt.

I rigsfællesskabet taler vi os til rette om tingene. Derfor anbefaler jeg, at såfremt der skal reguleres i adgangen til fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, bør regeringen tale med de respektive myndigheder i Thorshavn og Nuuk om det. Den Nordatlantiske Gruppe bør erkende, at dette er den rigtige måde at gøre tingene på.

Ministeren har oplyst, at han vil se nærmere på mulighederne for en udvidelse af adgangen til oplysninger. Det vil jeg tilslutte mig. Og så vil jeg anbefale, at ministeren tager en snak med landstytret i Thorshavn og landstytret i Nuuk for at få den rigtige dialog i sagen.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Høgni Hoydal for en kort bemærkning.

Kl. 16:36

Høgni Hoydal (T):

Jeg må beundre min kollegas fantasi, specielt til at skyde andre motiver i skoene, det synes jeg er imponerende.

Jeg vil bare spørge hr. Edmund Joensen om to ting. Den ene er: Hvor står det i forslaget, at vi skal have adgang til alle oplysninger? Hvor står det konkret i lovforslaget?

Den anden er: Mener hr. Edmund Joensen, at det måske er en uansvarlig økonomisk og finansiell politik, der leder frem til bankkrisen, eller skal vi have et system, hvor vi bare kan køre derudad, og

så skal der nok være en dansk instans, der redder os i sidste ende, når vi er kørt ud over afgrunden? Eller hvad er egentlig den politiske holdning hos hr. Edmund Joensen i den sag?

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:37

Edmund Joensen (SP):

Som jeg sagde i min tale, så taler vi sammen i rigsfællesskabet, og det er de respektive ministre, som skal tale sammen om de her redskaber, som muligvis skal ændres, så der sker en bedre information.

Til hr. Høgni Hoydals spørgsmål vil jeg sige: Som jeg har forstået det – nu har jeg ikke lige forslaget ved hånden – så skal den danske minister informeres ad hoc, når der sker noget i bankvæsenet, mens der står i hr. Høgni Hoydals forslag, at man løbende skal orienteres. Og det er, som det er sagt tidligere her fra talerstolen, en stor forskel, hvor ministre på Færøerne og på Grønland efter forslaget skal være bedre informeret end den ansvarlige minister for området i Danmark. Det er der ingen mening i.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:38

Høgni Hoydal (T):

Jeg vil bare spørge en gang til: Hvor står det i forslaget, at vi skulle have foreslået det, som hr. Edmund Joensen her fremfører? Hvor står det konkret, i hvilken paragraf eller i hvilken del af bemærkningerne står det? Det må være relevant at få at vide, når han nu udlægger det, som om det er det, vi foreslår.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:38

Edmund Joensen (SP):

Jamen som jeg siger, har jeg kun min tale med her på talerstolen, så vi kan finde ud af senere, hvor det står. Men det har heller ikke den store betydning, det er også sagt tidligere i dag af andre talere, og det tyder bare på, at vi er flere, der opfatter det på samme måde. Vi kan gå i detaljer senere, men det bliver ikke her fra talerstolen.

Kl. 16:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 16:39

Sophie Løhde (V):

Det var blot, fordi jeg kunne høre, at hr. Høgni Hoydal var meget forvirret over, hvad det var, han som forslagsstiller selv havde skrevet i sit eget forslag, og så vil jeg bare tillade mig at læse den første sætning op fra bemærkningerne til forslaget fra hr. Høgni Hoydal:

»Formålet med lovforslaget er at sikre færøske og grønlandske myndigheder løbende fuld indsigt i Finanstilsynets vurderinger af situationen ... bla bla bla ...«.

Er hr. Edmund Joensen så ikke fortsat af den opfattelse, at der, hvor det her forslag væsentligt adskiller sig fra det, der er de eksisterende regler i dag, er, at det implicit vil betyde en væsentlig videre adgang til fortrolige og tavshedsbelagte oplysninger end den, som den danske ressortminister og det øvrige danske Folketing har mulighed for?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:40

Kl. 16:40

Edmund Joensen (SP):

Jeg vil sige tak til fru Sophie Løhde, så fik vi på plads, hvor det står i forslaget.

Jeg er fuldstændig enig i den måde, som andre har udlagt teksten på, nemlig at færøske og grønlandske ministre skal have bedre adgang til fortrolige oplysninger end den ansvarlige danske minister, og der begynder det at ligne de sædvanlige forslag fra Republikanerne, som man ikke kan bruge til noget.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 16:41

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Vi er af den opfattelse, at tilsynet med bankerne på Færøerne i dag er et dansk anliggende, hvor det er den danske minister, der har det overordnede ansvar. Hertil kommer, at pengepolitikken som bekendt varetages af Nationalbanken, og at tilsynsvirksomhed ikke har så meget at gøre med den økonomiske politik, som det ellers fremgår af forslaget. Vi synes på den baggrund, at det er meget vidtgående, hvis færøske og grønlandske ministre skal kunne rekvirere alle oplysninger, sådan som vi har hørt det.

Vi kan på den baggrund ikke støtte forslaget.

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Lars-Emil Johansen som ordfører.

Kl. 16:41

(Ordfører)

Lars-Emil Johansen (SIU):

Lovforslaget om ændring af lov om finansiel virksomhed er først og fremmest begrundet i den krise, der sidste år ramte den færøske bank, Eik Bank, og dermed den færøske økonomi som helhed. Grønland har heldigvis indtil nu været forskånet for sådanne hændelser, men det gør ikke indholdet af dette forslag mindre relevant for Grønland. Der bør med andre ord ikke være nogen tvivl om, at intentionerne bag dette lovforslag bør fremmes, da det kun er tiltænkt som en forbedring af den nuværende situation, hvad styring af økonomien i Færøerne og Grønland angår. Vi var da også medforlagsstillere til et lignende forslag tilbage i 2004.

Men der er sket meget siden 2004, ikke mindst i Grønland. Den 21. juni 2009 blev grønlandsk selvstyre som bekendt introduceret, og jeg må sige, at det nu må være et åbent spørgsmål, om det også i dag er relevant, at vi herinde i Folketingssalen skal forsøge at diktere, hvordan de tre regeringer i Grønland, Færøerne og Danmark skal samarbejde. Selvstyreordningen har fundamentalt ændret situationen mellem Grønland og Danmark, og det må være målet for fremtiden, at så lidt som muligt i den relation reguleres via Folketingets lovgivning. Det er derfor min opfattelse, at det, vi i dag behandler som et lovforslag, rettelig burde være en henstilling til de tre regeringer om at sikre bedre kommunikation og bedre information om den finansielle sektor, som vi alle er afhængige af.

Med disse bemærkninger og denne begrundelse skal jeg meddele, at jeg på Siumuts vegne ikke kan støtte forslaget.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:44

(Ordfører for forslagsstillerne)

Høgni Hoydal (T):

Jeg vil gerne takke ordførerne for behandlingen af dette lovforslag og skal knytte nogle få bemærkninger til det og til de bemærkninger, det har fået med på vejen.

Jeg tror, det var Marx, ikke Karl Marx, men Groucho Marx, der sagde, at politik er kunsten at lede efter problemer, finde dem alle vegne, diagnosticere dem forkert og at bruge de forkerte redskaber til at løse dem. Det skal jeg nu ikke kunne sige sker altid, men jeg synes, at dette lovforslag har fået en lidt mærkelig behandling.

Ministeren lagde ud med at sige, at lovforslaget går ud på, at de færøske og grønlandske ministre eller myndigheder skal have flere informationer om situationen i de færøske og grønlandske pengeinstitutter, end den danske minister har. Det har aldrig været hensigten med dette forslag, og lad det være slået fast, at skulle det være problemet, så kan vi altid løse det med en ændring i udvalget. Nej, dette lovforslag fra den nordatlantiske gruppe er meget enkelt. Det handler om at skabe hjemmel for, at Finanstilsynet i Danmark skal kunne videregive oplysninger om situationen og udviklingen i de færøske og grønlandske banker til de færøske og grønlandske myndigheder løbende og ikke kun i krisesituationer. Jeg kan på ingen måde se, sådan som loven er udformet i dag, hvor der jo i § 354, stk. 6 står, hvor og til hvem Finanstilsynet kan videregive oplysninger, at vores forslag kan tolkes sådan, at vi skal have indsigt i alle ting og også mere, end ministeren har. Tværtimod er formålet med forslaget, at de grønlandske og færøske ministre ligestilles i forhold til oplysninger, som den danske minister har eller får, men altså selvfølgelig kun gælden for de grønlandske og de færøske finansielle virksomheder og banker.

Principielt handler sagen om ansvar. Det er fuldstændig rigtigt, som min ærede kollega fra Færøerne sagde, at dette ikke handler om at give Finanstilsynet skylden for noget, det handler simpelt hen om, at de færøske og grønlandske myndigheder skal tage ansvar for, at den økonomiske politik, der føres – vi taler specielt om Færøerne her – tilrettelægges sådan, at man ikke stimulerer finansmarkedernes vilde feberdans, og at man kan tilrettelægge en økonomisk og erhvervsmæssig politik, som ikke, kan man sige, forstærker finansmarkedernes uheldige udvikling, for baggrunden er jo, at det i Færøerne er sket fire gange på 50 år, at banker er gået ned, senest i fjor, hvor altså halvdelen af hele det finansielle marked i Færøerne gik ned. Dermed har Færøerne jo oplevet, kan man sige, den generelle globale erfaring, at finansmarkeder jo kan trække en hel økonomi med sig ned. Formålet med forslaget er jo egentlig kun at kunne få nogle redskaber, ikke alle, men nogle redskaber til at føre en mere ansvarlig politik i Færøerne og Grønland, hvis der skulle opstå samme situation der.

Jeg håber, at vi i udvalgsbehandlingen kan få afklaret nogle misforståelser, både om forslagets indhold og også om dets dialogmæssige baggrund. Jeg er fuldstændig enig i, at dette forslag burde være kommet fra regeringen efter en løbende dialog med de færøske, respektive grønlandske myndigheder. Det er ikke sket. Det har været efterlyst utallige gange, også fra alle partier i Færøerne, også fra hr. Edmund Joenssens parti og fra hans egen minister på området, at man skulle have en langt bedre indsigt, det er blevet sagt utallige gange, at man skulle tage forhandlinger op. Det er ikke sket, og der er nu gået næsten 7 måneder, siden det blev sagt første gang.

Så hvis det her forslag kan være med til at indlede den dialog, er det jo også kun godt, og derfor har vi også lagt op til i forslaget, at

de ændringer, jeg foreslår, bare er, at de færøske og grønlandske myndigheder skal kunne få oplysninger, ikke kun i krisesituationer, men generelt, og, har vi også fastsat i forslaget, loven træder ikke i kraft, før der har været dialog og forhandlinger mellem den danske minister på området og de færøske og grønlandske ministre på området. Dermed håber jeg, hr. formand, at vi i hvert fald har fået tilbagevist det forsøg på, selv om jeg godt kan forstå det, at lave en slags teknisk knockout på forslaget, som jeg synes er lidt uheldigt, for jeg tror, at alle ordførerne, også min gode ven fra Dansk Folkeparti, hr. Henrik Brodersen, sagde, at behovet jo er åbenbart, nu må vi bare finde ud af, hvordan vi får det opfyldt.

Som afslutning skal jeg sige, at i den tid, som forslaget kommer til at være i Færøudvalget, får vi også mulighed for at indhente de nødvendige oplysninger fra de grønlandske respektive færøske myndigheder og selvfølgelig også fra ministeren og hans dygtige embedsfolk. Formålet for os i den nordatlantiske gruppe er ene og alene at tage hånd om et problem, som er konkret, et problem, som gentagne gange i Færøerne, ikke i Grønland, har ført til store kontroverser blandt myndighederne og også efter min mening har ført til en uansvarlig økonomisk politik i vore egne lande, og det håber jeg at vi kan få ændret på med det her forslag.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 16:50

Sophie Løhde (V):

Jeg bed mærke i, at hr. Høgni Hoydal gjorde meget ud af at tale om, at det her forslag handlede om en ligestilling. Det lyder jo i sig selv rigtig sympatisk at slå på, at det handler om en ligestilling. Men hvordan kan man tale om en ligestilling, når det er sådan i dag, at den danske minister alene kan modtage de her oplysninger på ad hoc-basis, eller når det efterspørges i nogle konkrete tilfælde, hvor der skal afgives et mandat til Finanstilsynet, sammenholdt med at hr. Høgni Hoydal i bemærkningerne til sit eget lovforslag foreslår, at der skal sikres en løbende fuld indsigt i Finanstilsynets vurderinger.

Vi kunne også gå et par afsnit videre – at det med lovændringen udvides til at omfatte en generel og løbende indsigt i vurderingerne – altså væsentlig mere vidtgående end det, der er tilfældet, og de nu gældende regler for den danske ressortminister. Det er jo ikke en ligestilling.

Hvordan kan det forklares med at være en ligestilling set med hr. Høgni Hoydals øjne, når det i al sin væsentlighed går ud på at lave noget, der er væsentlig mere vidtgående end det, der er gældende for den danske minister?

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:51

Høgni Hoydal (T):

Tak for spørgsmålet, vil jeg sige til fru Sophie Løhde, for jeg vil gerne svare på det spørgsmål. Det, der står i loven i dag, er i § 354, stk. 6, nr. 25, og det gælder altså, hvilke oplysninger og til hvem og under hvilke forudsætninger Finanstilsynet i dag kan videregive oplysninger. Der står i dag:

»Den færøske landsstyremand for finansanliggender som led i ansvaret for den økonomiske stabilitet på Færøerne og til brug for krisehåndtering...«.

Det er det, der står i dag.

Det, vi foreslår, er bare, at der skal stå, at man kan videregive oplysninger til den færøske landsstyremand for finansanliggender som led i dennes ansvar for Færøernes økonomiske forhold og til brug for

landsstyrets planlægning og regulering af landets økonomiske politik. Det er en meget, meget lille sproglig ændring, som kun siger, som også forslaget påviser og tilsigter, at det ikke kun er, når skaden er sket, at det ikke kun er i krisesituationer, men også kan være løbende. Vi siger så også i forslaget, at dette aftales nærmere mellem regeringen og den færøske regering og den grønlandske, så hvad er problemet? Sådan vil jeg gerne returnere spørgsmålet til fru Sophie Løhde: Hvad er problemet?

Kl. 16:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 16:52

Sophie Løhde (V):

Der er ikke noget problem. Men hr. Høgni Hoydal bliver ved med at snakke om en ligestilling, og når hr. Høgni Hoydal samtidig i bemærkningerne til det lovforslag, han er medforslagsstiller til, skriver, at formålet med lovforslaget er at sikre en løbende fuld indsigt, kan det jo ikke tolkes anderledes, end at det jo i hvert fald er væsentlig mere vidtgående end det, der er i de eksisterende regler. Jeg har åbnet op for, at jeg synes, at vi skal drøfte de her ting. Det var sådan set også det, ministeren gjorde i sin tale, og som jeg kvitterede for.

Men at sidde og prøve at tilkendegive, at det her handler om en ligestilling, når det i virkeligheden handler om at gøre noget væsentlig mere vidtgående, så synes jeg bare, at det måske er en anelse unuanceret, så jeg kunne godt omvendt tænke mig at høre hr. Høgni Hoydal: Tager man afstand fra sine egne bemærkninger til sit eget lovforslag om, at der alligevel ikke skal sikres en fuld løbende indsigt?

Kl. 16:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:53

Høgni Hoydal (T):

Vi tager bestemt ikke afstand fra noget som helst, der står i bemærkningerne. Der er det meget vel forklaret, at formålet er en ligestilling, og det undrer mig, at fru Sophie Løhde ved bedre end jeg selv og fru Juliane Henningsen, hvad formålet med vores forslag egentlig er.

Fru Sophie Løhde kan selvfølgelig tage en bemærkning ud fra bemærkningerne og sige, at det betyder det og det. Vi har klart påvist, hvad formålet er. Vi mener endog, at der måske ikke er tale om en ligestilling, for ministeren har selvfølgelig – det ændrer vi ikke på – fuld adgang til oplysninger fra Finanstilsynet som led i sit overordnede tilsyn med Finanstilsynet. Det beder vi ikke om. Vi beder simpelt hen om, at der kan orienteres i bedre tid, end når skaden er sket. Det er formålet med forslaget. Jeg tror ikke, det tjener noget formål at skyde det andre motiver i skoene. Hvad skulle formålet være med det?

Kl. 16:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og derfor er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Færøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om videreførelse af de sunde dele af Amagerbanken som offentligt ejet og drevet bank.

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 11.02.2011).

Kl. 16:54

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingerne er åbnet. Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 16:55

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det her beslutningsforslag minder meget om et tidligere beslutningsforslag fra forslagsstillerne, som vi drøftede den 16. december 2010. I den forbindelse foreslås det at videreføre Amagerbanken som en offentligt ejet og drevet bank. Generelt set er jeg selvfølgelig enig i, at forbrugerne bør sikres gode vilkår. Det arbejder regeringen for dagligt ved at skabe fri, gennemsigtig konkurrence og nogle ordentlige forbrugerbeskyttelsesvilkår. Men dette skal ske, ved at bankerne reguleres og er i sund konkurrence med hinanden, og ikke ved at staten driver bankerne.

Regeringen arbejder i den forbindelse målrettet på at styrke reguleringen af og tilsynet med bankerne. Dette arbejde foregår både nationalt og i EU-regi. I øjeblikket er der f.eks. et omfattende arbejde i gang i EU, hvor formålet er at skærpe kapitalkravene til de finansielle virksomheder. Ligeledes har vi gennemført en række initiativer til at sikre forbrugerne gode vilkår. I øjeblikket arbejder vi herhjemme bl.a. på en risikomærkning af lån, hvorved bankkunderne nemmere kan gennemskue, hvor risikable de enkelte lån er. Kravene i forbindelse med lånoptagelse til køb af fast ejendom er ligeledes blevet skærpet. Det kan bl.a. ses ved, at bankrådgiveren sammen med kunden nu skal udarbejde et særligt rådgivningsskema.

Derudover findes der mange forskellige former for banker, og de drives efter forskellige principper. Det er således allerede i dag muligt for forbrugerne at vælge bank ud fra, hvilke ydelser de ønsker at modtage. Jeg mener ikke, at det er en statslig opgave at drive bank. Regeringen har derfor ikke noget ønske om, at staten skal eje banker og drive bankvirksomhed ud over det absolut nødvendige. Statens engagement i de danske banker skal i forlængelse af dette ikke udstrækkes længere end til Finansiell Stabilitet.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Amagerbanken er blevet orienteret i overensstemmelse med lovgivningen, som et bredt flertal i Folketinget står bag. Finansiell Stabilitet har den 10. marts 2011 indledt en åben og transparent salgsproces for Amagerbanken på linje med den proces, der har været for de øvrige pengeinstitutter, som er blevet overdraget til Finansiell Stabilitet. Finansiell Stabilitet forventer, at potentielle købere kan få tilsendt informationsmateriale om Amagerbanken primo april 2011, og at en afklaring af bankens fremtidige ejerskab finder sted snarest muligt herefter og senest medio maj 2011.

Regeringen kan således ikke anbefale beslutningsforslagets vedtagelse.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 16:57

Frank Aaen (EL):

Jeg er da helt med på, at der skal være flere forskellige banker at vælge imellem. Jeg kunne forstå på ministeren, at når man har priva-

te banker, er det nødvendigt at have et meget stort kontrolapparat for at sikre, at det ikke går galt igen igen.

Derfor er mit enkle spørgsmål: Var det ikke et godt tilbud til forbrugerne at sige, at her er der en bank, som er befriet for det, som jo har vist sig at være de andre bankers store problem, nemlig at de ikke kunne holde fingrene væk fra spekulation; at her er der altså en bank, som kun sørger for at have de helt almindelige bankforretninger, lønkonto, kassekredit, netbank osv., så man kan være helt sikker på, at der ikke er spekulation i sådan en bank som den, vi taler om her?

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 16:58

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er en rigtig dårlig idé, som hører en svunden tid til, altså tiden før 1989. Det, at staten sådan skal drive banker, vil først og fremmest altid vise sig at være en rigtig dårlig forretning for staten, men det vil også medføre helt unødvendige risici for statens borgere. Altså, når man har en flerhed af forskellige private virksomheder, som vil drive bank, så ville det jo være fuldstændig hovedløst og også ansvarspådragende, vil jeg nærmest sige, hvis staten så skulle gå ind og påtage sig opgaven at drive privat virksomhed med den risiko, at staten kan tabe rigtig mange penge og for øvrigt skævvride konkurrencen i forhold til de private virksomheder, som gør det for, hvad skal jeg sige, egen risiko. Så det ville være en rigtig dårlig forretning for staten og udgøre en helt unødigt risiko for statens borgere.

Kl. 16:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 16:59

Frank Aaen (EL):

Med hensyn til at tabe penge kan vi jo se på de skandaler, der har været, og som har kostet staten rigtig mange penge, f.eks. senest da Amagerbanken krakkede, hvilket betød et tab på ca. 7 mia. kr., at det ikke var et tab på almindelige bankforretninger, men at det var på forskellige former for spekulative bankforretninger. Det er jo dér, tabene har været, og det er derfor, vi synes, at det ville være en rigtig god idé, at man gav borgerne i Danmark mulighed for at få deres helt almindelige bankforretning varetaget i en bank, der er spekulationsfri.

Også af hensyn til statens finanser er det jo en god idé, at vi prøver at få en sektor i finanssektoren, som ikke er præget af spekulation, fordi vi ad flere omgange har set – også tilbage i 1980'erne – at de der spekulationsbanker koster staten rigtig mange penge, når de skal reddes.

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:00

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det ville være en rigtig dårlig idé for borgerne i det her land, hvis man indførte statsbanker. Det ville medføre en kolossal risiko for tab fra statens side. Det ville skævvride konkurrencen i forhold til private virksomheder, som tilbød produktet. De ville ikke have mulighed for at lave deres forretning, de ville ikke betale de skatter, de nu engang betaler, og det ville så betyde, at staten skulle samle endnu flere forretninger op. Så på alle mulige leder og kanter er det en dårlig forretning. De bankpakker, vi har vedtaget med et bredt flertal i

Folketinget, er en god forretning for staten. Staten har tjent penge på de bankpakker, der et blevet lavet, når man ser på bundlinjen i det.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 17:01

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Venstre kan, vel ikke til nogens overraskelse, ikke støtte Enhedslistens forslag om, at det offentlige permanent skal være ejer af Amagerbanken og stå for driften af banken.

Som økonomi- og erhvervsministeren beskrev i sin tale, har vi tidligere haft lignende drøftelser her i Folketingssalen, hvor vi også fra Venstres side afviste Enhedslistens forslag. Jeg vil derfor ikke gentage alle mine argumenter fra tidligere, men slå fast, at vi i Venstre ikke ser det som en permanent offentlig opgave at drive banker i Danmark. På grund af den finansielle krise har staten gennem Finansielt Stabilitet fået ejerskab til en række nødlidende pengeinstitutter, men vi ser jo allerede, at der frasælges aktiviteter, således at statens ejerskab alene er midlertidig som følge af den internationale finansielle krise.

Efter bankpakkerne I og II har vi også vedtaget bankpakke III med et bredt flertal her i Folketinget. Bankpakke III beskriver, hvad der skal ske, hvis et pengeinstitut kommer i problemer. Vi havde jo alle håbet, at det ikke ville blive nødvendigt at se reglerne anvendt i praksis, men det har jo desværre vist sig, at det var en nødvendig lovgivning, som aftalte de vilkår, der skulle gælde, hvis et pengeinstitut kom i problemer. Vi synes faktisk, at de principper, vi har lavet med bankpakke III, giver en måde at håndtere nødlidende pengeinstitutter på.

I Venstre er vi altså ikke tilhængere af, at det offentlige permanent skal eje og drive banker, og derfor kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag.

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Niels Sindal som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 17:03

(Ordfører)

Niels Sindal (S):

Mange danske borgere blev kastet ud i vanskelige situationer som en konsekvens af kortsigtede og uansvarlige dispositioner i den finansielle sektor. Det er urimeligt og uheldigt.

Socialdemokraterne valgte at medvirke til en samlet plan for at rette op på uansvarligheden. Vi medvirkede til bankpakkerne, hvor bankerne selv skulle bære en væsentlig del af udgifterne ved at rette op på de fejlagtige dispositioner. Samfundet satte garantier bag sektoren, således at bankkunder kunne friholdes fra at komme i økonomisk uføre. Socialdemokraterne havde fokus på bankkunderne, mens ejerne af bankerne måtte tåle at tabe efter de regler, der gælder.

Vi finder det beklageligt, at sektoren overhovedet påførte nogen tab efter lang tid med økonomisk vækst. Socialdemokraterne ønsker en tilbundsående undersøgelse af årsagerne til bankkrisen, og det vil vi aktivt arbejde for sker. Socialdemokraterne ønsker ansvaret placeret og en eventuel erstatningspådragelse, hvis der er juridisk belæg herfor.

Vi har ikke noget imod markeds kræfter i banksektoren, men den finansielle sektor er så væsentlig for at udvikle et samfund, at vi har brug for den nødvendige regulering. Så uanset sympati for tanken om at lade staten drive bank, kan vi ikke støtte den, det falder uden

for det, vi har etableret aftaler om, men vi vil som omtalt medvirke til, at samfundet drager den nødvendige lære af bankkrisen og tager initiativer til at forhindre gentagelser som følge af manglende regulering, tilsyn og opfølgning.

Kl. 17:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 17:04

Frank Aaen (EL):

Det var bare lige for at være sikker på, hvad det er, Socialdemokratiet har aftalt. Jeg er klar over, at man har indgået aftaler omkring bankpakkerne, men Socialdemokratiet har vel ikke aftalt sig til, at man aldrig må støtte en statsbank.

Kl. 17:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:05

Niels Sindal (S):

Jeg tror ikke, at det ligger inden for vores partiprogram, uanset at vi måtte komme til magten.

Kl. 17:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 17:05

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg har da hørt indtil flere fremtrædende socialdemokrater fra folketingsgruppen og fra folketingsgruppens ledelse sige, at det med en statsbank absolut er en idé, man skal overveje.

Jeg kan da bare love Socialdemokratiets ordfører, at når vi får en ny regering og Enhedslisten får indflydelse på den regering, bliver det en af de ting, vi vil presse på over for Socialdemokraterne med, nemlig at man får et alternativ til spekulationsbankerne.

Kl. 17:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:05

Niels Sindal (S):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at der er mange måder at søge indflydelse på, dels ved rammer, dels ved regulering osv. Og som jeg nævnte, er vi meget optaget af, at reguleringer og rammer skal være en del af lovgivningen, for selv om det er markeds kræfter, der driver bankerne, kan man godt styre fra statens side i et begrænset omfang.

Kl. 17:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 17:06

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Da vores ordfører, fru Colette L. Brix, desværre ikke kunne være til stede, har jeg lovet at fremføre Dansk Folkepartis holdninger.

Enhedslisten vil gerne det med statsbank, og det vil SF også gerne, hvilket man ser, når man læser deres principprogram. I december behandlede vi et andet forslag fra Enhedslisten, hvor de ønskede at videreføre Eik Bank Danmark som en statsejet bank.

Dette beslutningsforslag minder meget om det tidligere, bortset fra at det drejer sig om Amagerbanken. Resten af Folketinget har valgt en anden model end Enhedslisten. Også S og SF står bag Finansiel Stabilitet, som rydder op i krakkede banker. Vi støtter også denne model, da vi ikke mener, at staten på sigt skal drive bank, det gør markedet bedst.

Det er glædeligt, at Enhedslisten vil have, at banken i statsligt regi skal videreføres kommercielt, men skal banken være konkurrencedygtig, er den f.eks. nødt til at placere indlånet konkurrencedygtigt for at kunne holde på kunderne. Men banken må ikke være spekulativ og f.eks. handle med internationale værdipapirer. Skal en bank kunne klare sig på markedsvilkår, er det nødvendigt at investere i de virksomheder og forretninger, der giver det højeste afkast i eller uden for Danmark.

En bank kan selvfølgelig give tab, men løsningen er ikke at fjerne en bank fra markedet og lukke den inde i staten, den er at sikre en solid bankdrift gennem højere og skrappe krav og tilsyn, som vi har gjort med kreditpakken og stribevis af lovforslag. Det sikrer, at bankerne ikke går ned, men kan klare sig, selv om der er stormvejr i finansverdenen.

Nu er SF med i forliget om kreditpakken og opstramningen af tilsynet med den finansielle sektor, men SF har jo også ytret sig om en statsejet bank, og det er første skridt på vejen mod en nationalisering af bankerne.

I SF's principprogram fra 2003, der er det seneste, står der bl.a.:

»SF vil en grundlæggende ændring af samfundet ... Det forudsætter en revolutionær proces, hvor et flertal i befolkningen gradvist afskaffer kapitalismen.«

Videre står der:

» ... at de vigtigste produktionsmidler gradvist underlægges demokratisk samfundsmæssig styring«.

Og der står:

» ... at den socialistiske markedsøkonomi er præget af forskellige former for fælleseje og råderet over de vigtigste produktionsmidler og den finansielle sektor.«

Så står der endvidere:

»Ejere af kapital er optaget af at få pengene til at yngle. Derfor bliver den økonomiske magt koncentreret i stadig færre og stadig større virksomheder. På denne måde er »fri konkurrence« en ustabil og selvdestruktiv tilstand.«

Med disse principper går jeg ud fra, at SF vil støtte beslutningsforslaget. Eller har SF ændret kurs? Sidst støttede SF i hvert fald ikke forslaget om Eik Bank. Med disse bemærkninger kan jeg meddele, at Dansk Folkeparti ikke støtter beslutningsforslaget.

Kl. 17:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Petersen som ordfører for SF.

Kl. 17:09

(Ordfører)

Jesper Petersen (SF):

De diskussioner, der hører til den meget dramatiske finanskrise med det enorme skift, der skete fra den ene dag til den anden, hvor grundlaget for vores økonomier nærmest blev trukket væk, er selvfølgelig langt fra slut endnu. Den undersøgelse af de nye muligheder for at regulere den finansielle sektor, som hr. Niels Sindal var inde på, er også nogle overvejelser, vi gør os i SF. Og her kommer der så altså et beslutningsforslag fra Enhedslisten om at videreføre den sunde del af Amagerbanken som en statsejet bank i lighed med et tidligere beslutningsforslag fra Enhedslisten.

I SF har vi stor sympati for ambitionen om en banksektor, som er gennemskelig, mere sikker for forbrugerne, mere sikker for samfundet, og hvor farlig spekulation bliver holdt på et minimum både af hensyn til forbrugerne og samfundet.

Vi mener absolut, at der kan skabes en bedre regulering af den finansielle sektor både i Danmark og på internationalt plan. Der sker forskellige ting nu, men det er absolut ikke til at udelukke, at man skal gå endnu videre både i Danmark og internationalt for at sikre, at man har en finansiell sektor, der sørger for udlån til sunde virksomheder og til borgerne, når det er ansvarligt at gøre det, men som altså ikke er en tikkende bombe under vores samfund, som finanskrisen viste at hele den meget spekulative finansielle sektor var endt med at blive.

Men det helt konkrete forslag her kommer SF ikke til at bakke op om, ligesom vi ikke gjorde om det tidligere forslag, som kom fra Enhedslisten. Der er for det første en lang række spørgsmål, der rejser sig, når man gerne vil have en offentlig, statsejet bank, som ikke bliver besvaret på de her 15-20 linjers bemærkninger, endda fordelt over to spalter, i beslutningsforslaget. Hvordan skal man lede sådan en bank? Hvad er det for nogle investeringsprincipper, der skal lægges til grund, ud over at man ikke må lave decideret spekulation, som er det, der fremgår af forslaget? Hvordan gør Amagerbanken som statslig bank egentlig livet bedre for den almindelige forbruger? Skal staten hæfte for de indskud, der er der, og dermed give borgerne en risiko? Spørgsmålene står lidt i kø til sådan et meget kortfattet beslutningsforslag om noget så drastisk.

Når det er sagt, er vi i SF selvfølgelig meget optaget af, hvordan man kan sikre kapital til selvstændige, mindre virksomheder. Vi har set gennem de sidste par år, hvordan man ikke får den nødvendige kapital i bankerne til sunde, men mere usikre investeringer, nogle gange simpelt hen bare, fordi virksomhederne er geografisk forklaret placeret. Der er eksempler på virksomheder i udkantsområder, hvor kassen bliver smækket i, alene fordi de ligger dér. Man har en eller anden grundlæggende mistro til, at der skulle kunne drives sund virksomhed der, måske fordi banken er blevet for overforsigtig og det altså bliver nye iværksættere og mindre virksomheder, der bærer tabet og får lov til at få problemerne, efter at den finansielle sektor har opført sig så uansvarligt tidligere.

Så vi vil gerne se på alternativer til bankernes udlån i dag, ligesom regeringen f.eks. gør omkring pensionskasserne. Vi vil gerne se på, hvordan staten – i perioder – og pensionsselskaberne eller andre kan stille kapital til rådighed, så mindre virksomheder f.eks. i udkantsområder får den nødvendige kapital. Det er en af forudsætningerne for, at vi kan få ny vækst i dansk økonomi og nye job, at den kapital er der.

Så selv om jeg gerne vil sige, at jeg er meget sympatisk indstillet over for intentionen i forslaget om at få en mere sikker finansiell sektor, en mindre spekulationspræget finansiell sektor, mener vi alt i alt ikke, at det konkret er den vej, man skal gå. SF er jo altså også med i et forlig om bankpakken, som vi selvfølgelig står ved, om den måde, som en sag som den om Amagerbanken skal håndteres på, hvis den først overgår til Finansiell Stabilitet, og derfor vil SF ikke stemme for forslaget, selvfølgelig heller ikke til Enhedslistens overraskelse. Men vi vil selvfølgelig udtrykke sympati for nogle af intentionerne. Og selve den idé, der er med det, fornemmer jeg nemlig at vi også fortsat får en diskussion om, nemlig om den finansielle sektors fremtid og reguleringen af den.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:13

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, fru Carina Christensen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne meddele, at Det Konservative Folkeparti heller ikke kan støtte forslaget her.

Det er vores klare opfattelse, at det ikke er en statslig opgave at drive banker, og derfor afviser vi forslaget.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 17:14

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Radikale Venstre ønsker ikke mere statsbank, og vi vil afvise forslaget.

Vi har sådan set rigeligt med statsbank i øjeblikket med Finansiell Stabilitet, som vi da ønsker afviklet så hurtigt, som det er muligt. Når vi har den holdning, er det ikke, fordi vi er imponeret af private banker, som de har håndteret finanskrisen, det er der ingen grund til at være imponeret over. Men jeg kan slet ikke se, at en statsbank skulle løse de problemer, vi står over for, så vi afviser forslaget.

Så kan jeg ikke lade være med at mere mig lidt over, at det med denne regering er gået sådan, at den sådan set har fået alt det, den ikke ville have i den økonomiske politik. Den ville ikke have en statsbank, men har fået det. Den ville gerne have balance i de offentlige udgifter, men der er et kæmpe underskud. Og den ville have en mindre offentlig sektor, men har fået en større. Og sådan kan man vel sige, at regeringen har fået det, den ikke ville have, og det er vel det, der hedder skæbnens ironi.

Kl. 17:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 17:15

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Tak for debatten. Ellers kan jeg vel indskrænke mig til at sige tak til SF, som godt nok ikke vil stemme for forslaget, men som dog udtrykker meget sympati for forslaget, som det er lagt frem, og – som jeg forstod det – for, at vi også skal have offentlige pengeinstitutter på et tidspunkt.

Jeg vil sige til de borgerlige partier, at det da er utroligt, at man kan stå her og bare skrækkert sige, at banker gør markedet bedst, efter at vi har været igennem det ene krak efter det andet, og efter at staten bl.a. skulle gå ind og redde landets største bank, Danske Bank, som, hvis ikke man havde lavet de der utrolig store og meget risikable bankpakker, var gået rabundus. Det er jo det, der er virkeligheden. De private banker var jo gået rabundus, hvis ikke skatteyderne havde holdt hånden under dem. Og så kommer man bare og siger skrækkert, at det private marked er bedst til at drive bank, hvorimod man synes at det offentlige er dårligt.

Må jeg lige have lov til at henvise til GiroBank, som vi havde indtil for få år siden. Det var en bank, som alle var tilfredse med, og som ikke gav underskud, men overskud, og som gav kunderne lige præcis det, de havde brug for. Man skulle selvfølgelig have lavet GiroBank om, men det var jo ikke nogen dårlig forretning.

Eller lad mig tage et andet eksempel på et offentligt ejet pengeinstitut, nemlig Statsanstalten for Livsforsikring, som i dag er blevet til Danica og er en del af Danske Bank-concernen. Dengang var den sådan indrettet, at den gav meget store årlige overskud – det gør Danica stadig væk, men til forskel fra dengang, hvor overskuddet gik til pensionisterne, går det i dag til Danske Banks aktionærer. Det er da mærkeligt at sige, at det er bedre. Det er i hvert fald ikke bedre for pensionisterne, det er tværtimod dårligere for dem.

Man burde måske tænke lidt mere på kunderne, end man gør. Jeg mødte forleden dag på Trianglen en mand, der kom hen til mig og

sagde, at han lige havde mistet et millionbeløb. Han havde solgt sit hus, og pengene fra salget skulle umiddelbart efter overføres til køb af et nyt hus, men præcis den dag – var jeg lige ved at sige – hvor pengene stod på kontoen, krakkede Amagerbanken, og han tabte det meste af sit indskud og dermed sin mulighed for at købe et nyt hus.

Så selv om vi har indført en garanti, der betyder, at 750.000 kr. plus forskellige former for opsparing er garanteret, uanset at der kommer et krak, så er der ganske mange mennesker, der har tabt på de krak og altså også på krakket i Amagerbanken. Er det, fordi kunderne har opført sig uansvarligt? Er det, fordi det er kunderne, der har påført banken tab? Næh, det er spekulanterne. Det er da en underlig ting at synes, at det er rigtig godt at have en banksektor sådan indrettet, at almindelige kunder skal betale for, at en bankledelse tager kæmpe milliardbeløb på spekulation. Men det er altså åbenbart det, man her fra borgerlig side synes er det bedste.

Derfor vil jeg sige, at det da er godt, at vi har nogle alternativer, nemlig andelskasserne, Merkur og andre, som gør, at folk, hvis de vil, godt kan komme hen i banker, som ikke benytter sig af spekulation.

Jeg skal ikke sige så meget mere, men jeg vil bare sige til økonomi- og erhvervsministeren, hvis det er muligt at få forbindelse, at det undrer mig, at jeg igen skal høre den påstand, at bankpakkerne har givet overskud. Jeg troede, jeg havde lært økonomi- og erhvervsministeren, hvordan man regner. Jeg ved godt, at økonomi- og erhvervsministeren sagde til dagspressen, at det ikke på nogen måde var fornuftigt at regne på den måde, som jeg gjorde, men nu er det altså sådan, at når bankerne betaler til bankpakkerne, så trækker de det fra i skat, og man skal da være en rigtig dårlig økonomi- og erhvervsminister, hvis ikke man ved, at skattefradrag koster penge, og at det jo derfor skal indgå i regnskabet. Derfor giver bankpakkerne ikke overskud, de giver underskud, og det eneste, man kan være sikker på, er, at underskuddet kan blive større, når der eventuelt er en bank mere, der går ned. Der er flere, der står i kø – vi ved ikke, om de går ned, men faren for, at flere banker lukker, og at det koster skatteyderne penge, er langt fra overstået endnu.

Jeg kan jo godt se, hvordan det vil gå, hvis vi sætter det her forslag til afstemning, så det er ikke sikkert, vi gør det, men jeg vil bare sige, at vi holder fast i debatten om, hvordan vi får et alternativ til spekulationsbankerne. Det kan jo ikke passe, at vi ikke kan få et stort, vigtigt alternativ, så man kan få dækket sine almindelige bankforretninger uden absolut at skulle hen i en bank, der tænker mere på spekulation end på almindelige bankkunder.

Kl. 17:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Frank Aaen. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om hurtig lokalisering af bortførte børn ved at indføre et offentligt advarselssystem.

Af Martin Henriksen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 01.02.2011).

Kl. 17:21

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Justitsministeren.

Kl. 17:21

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Med det beslutningsforslag, vi nu skal drøfte, er det tanken at pålægge regeringen at nedsætte en hurtigtarbejdende tværministeriel arbejdsgruppe, som skal fremlægge en plan for, hvordan det sikres, at oplysninger om bortførte børn og formodede gerningsmænd hurtigst muligt når frem til offentligheden, efter at der er lydt en alarm. Der skal sigtes efter, at sådan et arbejde i en arbejdsgruppe er afsluttet inden udgangen af 2011. I beslutningsforslaget bliver der henvist til erfaringer fra USA, hvor man har det såkaldte AMBER Alert System.

Indledningsvis vil jeg godt sige, at der er mange gode tanker og intentioner i det beslutningsforslag, der her er fremsat. Hensigten bag beslutningsforslaget er jo, at børn, som er bortført, skal findes så hurtigt som muligt. Det er regeringen naturligvis fuldstændig enig i, og det tror jeg sådan set alle er enige i. Men der er imidlertid efter regeringens opfattelse en række forhold, der medfører, at indførelsen af sådan et varslingsystem som det amerikanske AMBER Alert System ikke er nødvendigt eller hensigtsmæssigt i Danmark. Og inden jeg begrundet det, kan det måske være hensigtsmæssigt lige at ridse op, hvordan politiet i dag behandler sager om børnebortførelser.

Rigspolitiet har oplyst, at når politiet modtager en anmeldelse om, at et barn er bortført, vil politiet indledningsvis foretage en grundig afhøring af anmelderen og andre relevante personer for at fastslå barnets opholdssted, og hvilke forholdsregler der konkret bør foretages, og hvis der er tilstrækkelig formodning om, at der er tale om en børnebortførelse, vil den formodede bortfører af barnet blive efterlyst i Kriminalregisteret.

Hvis det er den ene af forældrene, som er blevet anmeldt for at bortføre et fælles barn – og det er det jo ofte – ja, så undersøges forholdene omkring forældremyndigheden, herunder om der er fælles forældremyndighed, og eventuelle afgørelser om udøvelse af samvær i udlandet. I de tilfælde, hvor politiet så måtte vurdere, at der er en akut risiko for, at barnet uberettiget vil blive bortført til udlandet, vil politiet iværksætte en international efterlysning i det såkaldte SIS-register eller via Interpol. I den forbindelse viderefremmes oplysninger vedrørende gerningsmandens formodede rejserute og andre relevante detaljer, så de udenlandske myndigheder har de bedst mulige forudsætninger for at finde barnet og bortføreren hurtigst muligt. Politiet kan også udsende en særlig meddelelse til lufthavne og grænsestationer, hvis der i den konkrete sag vurderes at være behov for det. Og endelig vil politiet kunne anvende offentlige medier, herunder tv og radio og politiets hjemmeside, til efterlysning af et bortført barn.

Så politiet har altså en bred vifte af muligheder for at iværksætte en efterlysning, når der sker bortførelse af et barn. Samtidig har politiet en høj grad af handlefrihed i forhold til at tilpasse de skridt, de tager for at få barnet sikkert hjem, til behovet, som det er i den konkrete situation.

Supplerende kan jeg oplyse, at Rigspolitiet med det formål at gøre den politimæssige indsats i disse sager endnu bedre på nuværende

tidspunkt er i gang med at udarbejde nogle retningslinjer til politikredsenes netop vedrørende børnebortførelsessager.

Ud over at inddrage det forhold, at politiet allerede i dag har en bred vifte af muligheder for at foretage efterlysninger på forskelligt niveau, er det efter min opfattelse vigtigt, at man ved drøftelsen af beslutningsforslaget gør sig klart, hvad det er for sager, et varslings-system som det såkaldte AMBER Alert rent faktisk sigter på. AMBER Alert er et system, som blev indført i USA i 1990'erne. Den grundlæggende idé i systemet er, at når der foreligger en formodning om, at der er tale om en børnebortførelse, alarmeres offentligheden bl.a. via tv, radio og også trafikskilte. Senere er der så indført tilsvarende systemer i andre lande, herunder i Frankrig og i Holland.

Systemer som AMBER Alert har hovedsagelig til formål at hindre bortførelser i de tilfælde, hvor bortføreren er en fremmed person. I disse sager er hurtig alarmering af afgørende betydning, da der i disse sager kan være en stor risiko for, at barnet lider overlast. Den type bortførelser, hvor bortføreren er en fremmed person, er – heldigvis da – meget sjældne i Danmark, og endnu sjældnere ender disse sager med, at barnet ikke kommer sikkert hjem igen.

Kl. 17:26

Når der i Danmark sker bortførelse af et barn, er det som oftest sådan, at der er tale om, at barnet eller børnene bortføres af den ene af forældrene, og bortførelsen udspringer derfor oftest af en eller anden form for tvist om forældremyndigheden. Et system som AMBER Alert vil ikke kunne afhjælpe de situationer, da børnene i de sager som oftest vil blive bortført som led i et samvær eller under nogle omstændigheder, hvor det tidsmæssige aspekt ikke vil være afgørende for at bringe barnet tilbage til Danmark.

I USA er AMBER Alert-systemet heller ikke tiltænkt den type sager, da det bl.a. er et krav for at iværksætte en AMBER Alert, at der er tale om, at det bortførte barn er i risiko for at lide alvorlig skade eller død, hvilket som oftest ikke vil være tilfældet i de sager, hvor det er en af forældrene, der har bortført barnet. Herudover vil myndighederne i disse sager vide, hvem bortføreren er, og som oftest også, hvor barnet befinder sig.

I de sager, hvor børn er blevet bortført til udlandet af en af forældrene, har vi i Danmark et velfungerende samarbejde mellem Familienstyrelsen og Udenrigsministeriet, som varetager kontakt og forhandling i de sager. På dette område er der endvidere for nylig oprettet en særlig hjemmeside, www.boernebortfoerelse.dk, hvor forældre, der har mistanke om bortførelse, kan søge information om, hvor man kan gå hen, og hvad man kan gøre, hvis ens barn er blevet bortført til udlandet.

Når det så er sagt, kunne man selvfølgelig retorisk spørge: Hvad så med eventuelle fremtidige sager i Danmark, hvor bortføreren er en fremmed person? Skal vi ikke indføre et AMBER Alert-system af hensyn til disse? Til det vil jeg sige, at politiet i dag har mulighed for at benytte en bred vifte af værktøjer, når der er en formodning om, at et barn er bortført. Samtidig har vi ikke de samme geografiske og kommunikationsmæssige udfordringer som i USA. Danmark er jo i den henseende et ganske overskueligt land. Politiet i Danmark vil i de tilfælde, hvor det er nødvendigt, hurtigt kunne komme i kontakt med den brede befolkning ved brug af ganske få radiostationer og tv-kanaler.

Endelig må man også tage en ressourcemæssig betragtning med i overvejelserne: Er det hensigtsmæssigt at bruge ressourcer på at opbygge et formaliseret system, der har til formål at forhindre en type sager, der er meget sjældne i Danmark? Det mener jeg ikke det er – og slet ikke, da vi jo altså kan iværksætte fornødne varsler allerede.

Til sidst vil jeg bare understrege en gang til, at regeringen selvfølgelig er enig i den grundlæggende idé i beslutningsforslaget, altså at bortførte børn hurtigst muligt skal findes og bringes sikkert hjem, men politiet har altså de effektive midler, der skal til for at nå ud til befolkningen med efterlysninger, hvor der er et akut behov for det,

ligesom vi har et velfungerende system for de bortførelser, som foretages af den ene af forældrene under eksempelvis et samvær. Den type bortførelser, som AMBER Alert-systemet sigter til at forhindre, er meget sjældne i Danmark, og som nævnt har vi kun få bortførelser, hvor bortføreren er en fremmed person.

Så jeg mener altså ikke, at der i Danmark er et behov for at indføre et sådant særligt advarselssystem til brug for sager om børnebortførelser, og derfor kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Så er det hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 17:30

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg er selvfølgelig ked af, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Hensigten er jo sådan set ikke, at vi ønsker at sige, at man præcis skal bruge den model fra USA. Vi lægger sådan set op til, at der kan sidde en arbejdsgruppe, og politikerne kan sådan set holde sig langt væk, men der skal være forskellige fagfolk fra forskellige ministerier. Der kunne også godt være repræsentanter for politiet til stede. Det synes jeg ville være meget relevant.

Men udgangspunktet er jo netop, at vi skal gå ud og kigge på de forskellige advarselssystemer, der er i de andre lande, og så tilpasse det til en dansk model, som også godt kan tage sit udgangspunkt i, at der er en forælder, som bortfører sit barn til et andet land. Det er der jo en del sager om. Det er rigtigt nok, at der heldigvis ikke er så mange sager om en fremmed person, som bortfører et barn.

Men vores udgangspunkt er sådan set, at vi får nogen til at sætte sig ned og kigge på alle de initiativer, der er i dag – alle de forslag, der er, og alle de regler, der er i dag, altså muligheden for at komme ud. Nogen skal kigge på, hvordan vi kan sørge for, at det bliver in-formeret meget hurtigere ud til befolkningen, end tilfældet er i dag. For jeg ved da godt, at det forholdsvis hurtigt kommer ud på inter-nettet og i radioen og på TV 2 News osv. Men det er jo ikke alle, der har mulighed for at følge med i medierne i løbet af en dag.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 17:31

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg forstår de gode intentioner, og dem er vi sådan set enige om. Men jeg kan ikke se andet, end at vi – i det omfang, der er brug for en hurtig varslings – kan gennemføre en hurtig varslings gennem de medier, som det nu engang er relevant og nyttigt at bruge.

Der er selvfølgelig personer, som ikke hører og ser varslinger i disse medier, men det ville de jo heller ikke gøre, selv om vi lavede et nyt system. Der er jo grænser for, hvor mange måder man kan komme i kontakt med folk på. Derfor kan jeg ikke se for mig, at man sådan set kan gøre det bedre end det, man gør i dag – med de muligheder, vi har i dag.

Som sagt er politiet nu ved at lave nogle retningslinjer til politikredsenes om, hvordan man skal forholde sig, bare for at sikre, at det kører så effektivt som muligt. Men det er meget, meget få sager, hvor det er relevant at gennemføre disse varslinger, og når der er brug for det, gør vi det hurtigt og effektivt. Og det er nu mit indtryk, at man i befolkningen oplever, at sådan nogle informationer i disse sager meget hurtigt spreder sig, også til dem, der måske ikke lige har hørt radio eller set TV 2 News eller andre kanaler, der kører hele tiden.

Nu var det en helt anden problemstilling, men i forbindelse med det nylige eksempel for et par dage siden med drengen, der forsvandt

i skoven og heldigvis blev fundet igen – Holger, hed han vist – da vidste vi jo alle sammen meget hurtigt, at der var en dreng, der var forsvundet i den skov. Selv om det ikke var en situation, hvor der var brug for varsling til hele landet, ja, så vidste vi det alle sammen. Det er bare et meget godt eksempel på, at sådan nogle sager altså har let ved at sprede sig informationsmæssigt.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:33

Martin Henriksen (DF):

Det er jo rigtigt nok, at der er en hel del oplysninger, som kommer hurtigt ud til befolkningen via de forskellige informationskanaler, der nu engang er. Det er rigtig positivt.

Der er gode intentioner med det her beslutningsforslag, selv om det kun vil blive aktiveret i forholdsvis få sager. Det ved man jo ikke, for det vil, hvis det blev vedtaget, komme an på, hvad den arbejdsgruppe vil fremlægge af retningslinjer. Men så handler det jo om, at de forældre, eller den forælder eller den familie, der lige pludselig oplever stor usikkerhed, oplever, at vi kan gøre det bedre i den konkrete sag, end vi gør i dag.

Der vil der da være mulighed for, at man i sådan en arbejdsgruppe kunne kigge på, om man kunne bruge de trafiktavler, der er på motorvejene; om der er oplysningstavler i f.eks. lufthavne, ved færgeovergange eller andre steder, hvor man meget hurtigt får informationerne ud på den måde, sådan at de her informationer, hvis der er en sag, hvor der er en frygt for, at en forælder uberettiget tager sit barn ud af landet og ønsker at bortføre det, eller at der er en fremmed person, der ønsker at gøre det, kommer ud forholdsvis hurtigt. Og så kan man jo lave nogle kriterier, der helt præcist siger, hvornår man skal iværksætte sådan et advarselssystem.

Vi anerkender jo, at politiet og andre instanser gør det rigtig godt i dag, herunder Familiestyrelsen og Udenrigsministeriet, men det er simpelt hen et forsøg på at gøre det en lille smule bedre end i dag.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det justitsministeren.

Kl. 17:34

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Der er jo hele tiden mulighed for, at man med afsæt i de systemer, man benytter i dag, gør tingene bedre, efterhånden som man gør sig erfaringer og måske får nye teknologiske muligheder osv. Så det kan man jo gøre hele tiden, og det vil man også gøre. Som jeg sagde, er politiet ved at lave retningslinjer til politikredsene om sådan nogle situationer for at sikre, at der er så stor en effektivitet som muligt. Men jeg ser altså ikke nogen grund til, at vi nedsætter tværministerielle arbejdsgrupper, der skal opfinde den dybe tallerken en gang til, for vi har et godt varslingssystem i Danmark, og det er fuldt ud tilstrækkeligt i de situationer, hvor der er brug for det.

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til justitsministeren. Så går vi i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er fru Karen Jespersen som ordfører for Venstre.

Kl. 17:35

(Ordfører)

Karen Jespersen (V):

Da jeg læste overskriften på forslaget her – forslag til folketingsbeslutning om hurtig lokalisering af bortførte børn ved at indføre et offentligt advarselssystem – tænkte jeg: Nå for pokker, det virker, som

om der er nogen her, der har fundet de vises sten eller løsningen på et alvorligt problem, vi har med, at der vitterlig er børn, der bliver bortført, ulovligt ført ud af landet. Men da jeg læste forslaget, blev jeg en lille smule skuffet, og det er sådan set ikke forslagsstillerne fra Dansk Folkepartis skyld, for det afslører mere, at der er et problem med, at det er meget svært at lave et system, der kan fange de problemer, vi står med.

Jeg har samme oplevelse, som jeg forstår også justitsministeren har, nemlig at det altså er et system – AMBER Alert – der også er udviklet under andre vilkår, hvor man jo i USA har et helt særligt problem med, at fremmede bortfører børn, og hvor vi i højere grad har det problem, at det kan være den ene forælder, der tager barnet og fører det ud af landet. Derfor kan man godt, når man læser beskrivelsen af systemet, tvivle lidt på, om det afhjælper det her problem.

Så helt umiddelbart synes jeg ikke, at det at indføre det her system afhjælper det problem, vi har. Men jeg synes, det er et prisværdigt initiativ, og jeg synes, vi skal bruge det som en anledning til at få lavet en status over, hvor vi er – hvad det er for et problem, vi har i Danmark, hvor mange børn der bliver bortført, og hvad baggrunden, det, der særlig kendetegner dem, er, og om der var noget, man kunne have gjort anderledes i de situationer, der havde betydet, at det barn ikke var blevet bortført, ikke var kommet ud af landet – og så se på de instrumenter, vi har, og som jeg synes justitsministeren meget grundigt og godt har gjort rede for, og se, om der er nogle steder, de kan justeres.

Så umiddelbart er det et nej til forslaget, som det ser ud her, men et ja til, at det her er en anledning til at få kortlagt det her område og set på, om der er noget, vi kan gøre bedre.

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:38

Martin Henriksen (DF):

Tak. Det er mere bare for at slå fast, som vi også skriver i beslutningsforslaget, at advarselssystemet som udgangspunkt skal aktiveres i alle former for bortførelsessager, herunder sager, hvor der kan være tale om seksuelt misbrug, bortførelse foretaget af en fremmed person eller af et familiemedlem eller mistanke om andre former for forbrydelser i forbindelse med en bortførelsessag m.v.

Så der er ikke tale om, at vi ønsker fuldstændig at kopiere et bestemt system fra USA eller fra andre steder. Der er sådan set bare tale om, at vi ønsker at tage det bedste fra forskellige systemer ude i verden og så se, om ikke vi kan tilpasse det til en dansk model, også ud fra de erfaringer, som man selvfølgelig har gjort sig i dag, og hvor der kommer oplysninger ud på forskellig vis. Det er bare et spørgsmål, om ikke man kan gøre det lidt bedre.

Ikke fordi det skal være en enkeltsagsdiskussion, men det er jo ikke så forfærdelig lang tid siden, der var et eksempel med en mor, som tog sit syge barn fra Rigshospitalet, så vidt jeg husker, ud af landet – til Syrien, kan jeg forstå. Da lykkedes det jo at komme ud af landet. Det kan godt være, at det her system ikke vil løse det problem, men det kunne da være relevant at få nogle til at kigge på, om vi måske kunne indrette et system, der kunne sørge for, at sådan noget ikke skete, eller i hvert fald minimere risikoen for det.

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:39

Karen Jespersen (V):

Jamen jeg er helt med på, at det er en god anledning til at få kridtet banen op eller set på, hvad status egentlig er. Ville det, der ligger i

forslaget, betyde, at man skulle til at have helt nye – hvad ved jeg – trafikskilte og foretage sådan en meget stor operation, hvor man kan sige, at det endda er med et tvivlsomt resultat? Er det rigtigt, som justitsministeren siger, at politiet altså sådan set har de muligheder i dag – også med hensyn til at gå ud i medierne og på anden vis – eller er der nogle steder, hvor det kunne justeres? Det synes jeg også der blev åbnet for.

Så jeg synes, det er en rigtig god anledning til at få taget temperaturen på det her område og set, om der er noget, vi kan gøre bedre, uden at vi lige binder os til et stort nyt system.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger fra hr. Martin Henriksen. Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det den socialdemokratiske ordfører, og det er fru Karen Hækkerup.

Kl. 17:40

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at intentionerne bag Dansk Folkepartis beslutningsforslag er rigtig gode, men når det så er sagt, er det også det eneste rigtig gode, jeg kan se ved beslutningsforslaget.

Ministeren har lige gennemgået, hvad for nogle muligheder politiet allerede har i dag, når man skal lokalisere bortførte børn, og for at understrege, at jeg ikke synes, at det her er et problem, der skal forklejnes, kan jeg oplyse fru Karen Jespersen, som talte om, at vi måske skulle se på, hvor mange børn der er bortført, om, at det faktisk er et rimelig stort antal børn, vi i dag i Danmark har bortført. Vi har i alt lige nu 80 børn, der befinder sig uden for landets grænser, som er blevet bortført, men kendetegnende for alle de 80 børn er, at det er et af deres familiemedlemmer, der står bag bortførelsen.

Derfor kan man sige, at det her system, der handler om hurtigt at lokalisere børn, der er ved at blive bortført, og lave et system, der er bygget op på den amerikanske model, ikke vil give særlig god mening. For typisk vil de her børn blive bortført fra ferier eller være ført ud af landet, allerede inden man når at varsle.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg tidligere har indkaldt til et samråd, allerede i januar måned indkaldte jeg til et samråd om bortførte børn, og det skal afholdes på torsdag. Det kan jeg kun opfordre alle til at komme og deltage i, for jeg er sådan enig med Dansk Folkeparti i, at der er ting omkring bortførte børn, vi skal gøre bedre. Men det handler for mig at se ikke om at lave et varselssystem, men i stedet for at tage fat om nældens rod, forældreansvarsloven, og se på, hvad man kan gøre i de sager, hvor forældre har tvister om deres børn, hvilket altså resulterer i, at der er mange børn, der bliver revet op fra Danmark og bliver taget udenlands.

Jeg synes, at der er behov for, at vi laver forældrenevurderinger i nogle af de sager, hvor der er høj risiko for bortførelse, og at man går ind og kigger på, hvad man kan gøre anderledes i de sager, sådan at man ikke når dertil, at børnene bliver ført ud af landet. Men en model, som den Dansk Folkeparti altså nu opfordrer til, med at lave trafikmotorvejsskilte og trafikannoncering af, at nu er der bortførte børn på vej ud af landet, tror jeg ikke meget på. Men i USA er det jo klart, at det vil give mening, fordi bortfører man et barn i USA, tager man måske til nabostaten eller et andet sted inden for staterne, men i dagens Danmark befinder de bortførte børn sig altså ikke i Danmark. De er i Syrien, de er Pakistan, de er i europæiske lande, og derfor vil det simpelt hen ikke give den store mening at have billeder af børnene på mælkekartoner eller indføre lotterisedler, hvor der er oplysninger om børnene, eller den slags.

Jeg synes, at vi skal have tillid til, at Rigspolitiet nu med den arbejdsgruppe, man har nedsat, får lavet de retningslinjer, der skal til for at sikre, at der bliver en ensartet linje i, hvordan man håndterer sager om børnebortførelse, men vi har SIS-registeret og vi har Inter-

pol, vi har mulighed for særlige meddelelser til lufthavne og offentlige medier, som også justitsministeren sagde, men oftest vil det system, som Dansk Folkeparti anbefaler, altså ikke kunne gøre den store forskel.

Derfor tror jeg sådan set ikke, at det ville blive bedre ved at vedtage Dansk Folkepartis forslag, selv om man kan have sympati for, at selvfølgelig skal bortførte børn lokaliseres hurtigst muligt, men det tror jeg nu i forvejen politiet har rimelig godt styr på.

Endelig vil jeg sige, at en fejl ved Dansk Folkepartis beslutningsforslag er, at man siger, at man skal have lavet et system. Man spørger ikke, om det vil være en god idé at lave et system. Det skal altså ikke undersøges. Der skal alene udarbejdes et forslag til, hvordan det kan være, og det synes jeg måske nok lidt allerede er ved at blive håndteret i forhold til, at Rigspolitiet allerede er ved at se på det. Der kommer også til at være samråd i Retsudvalget om bortførte børn, når det handler om forældreansvarsloven, og endelig er der en hel evaluering af forældreansvarsloven, som højst sandsynligt kommer til at føre til nogle lovændringer i den første del af en kommende folketingssamling. Der kommer en hel masse rapporter, som kommer til sommer, som sikkert vil føre til, at der vil være nogle af de emner inden for forældreansvarsloven, der vil blive justeret. Det synes jeg vi må satse på, og det er den vej rundt, vi skal. Hvis vi skal minimere antallet af børn, der bliver bortført, handler det om at få fat i forældrene, inden det går galt. Det handler ikke om at sætte skilte op på motorvejen.

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:44

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg synes, at der var gode argumenter for at indføre et sådant advarselssystem i ordførerens tale, bl.a. talte ordføreren om mange bortførte børn i udlandet. Det i sig selv er vel et meget godt argument for, at noget af det, der sker i dag, ikke er godt nok, og at vi så kunne se på, om ikke vi kunne gøre det bedre. Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke kan tilslutte sig det. Det må jeg ærligt indrømme.

Ordføreren sagde så, at vi skulle kigge på ændringer i forældreansvarsloven. Jo, men altså, vi kan da godt lave nogle nye lovbestemmelser i forældreansvarsloven, hvis der er behov for det. Men hvis vi nu siger, at en far, som har fået frakendt forældremyndigheden og ikke må have samvær med sit barn, alligevel kører forbi barnets daginstitution, tager barnet og kører lige ud til lufthavnen eller ned over grænsen, så ville det måske være meget klogt, at der var mulighed for, at man meget hurtigt fik oplysningerne ud f.eks. på motortrafikavler på motorvejene eller andre steder – fik det ud ved lufthavne osv. Det kunne måske være meget klogt, hvis der var mulighed for det.

Vi kan jo konstatere, jævnfør ordførerens egen tale, at der er noget i dag, der ikke er godt nok, i og med at der er mange bortførte børn i udlandet, som det fremgik af ordførerens egen tale. Vi kan jo godt lave ændringer i forældreansvarsloven, men hvis man har sat sig for at bortføre et barn, kan vi jo skrive nok så meget i forældreansvarsloven.

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:46

Karen Hækkerup (S):

Jeg kan bare ikke forstå Dansk Folkepartis ordførers ræsonnement, for hvis der er en far, der bortfører et barn, vil politiet med det samme gå ud i offentligheden, så vil politiet med det samme iværksætte

de initiativer, der skal til for at lokalisere den rejserute, som man regner med, at en far vil tage, og man vil med det samme gå i gang med at finde ud af, hvordan man bedst muligt kan få lokaliseret det barn.

Jeg tror ikke, at det gør nogen forskel, at der på motorvejsskiltet på motorvej Ring 3 står: Søren er bortført. Jeg tror ikke, at det gør den store forskel. Jeg tror, at det, det handler om, er at få de relevante myndigheder inddraget – lufthavne, politi – dem, der ved, hvordan de skal handle i de her sager, og ikke så meget dem, der kører på motorvejene.

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 17:46

Martin Henriksen (DF):

Jamen ærindet med det her er ikke at sige, at politiet ikke gør det godt, for det er sådan set mit indtryk, at når der er tale om en bortførelsessag eller mistanke om en bortførelse, gør politiet det faktisk rigtig godt. Man kan jo se, at det store apparat gentagne gange er blevet sat i gang.

Men vi kan jo altså bare, jævnfør ordførerens egne ord, konstatere, at der er mange bortførte børn i udlandet. Ændringer i forældresansvarsloven kommer jo ikke til at ændre ved, at der er en eller anden person, der har sat sig for at bortføre f.eks. sit eget barn. Man har ikke forældremyndigheden, men man bortfører så sit eget barn til udlandet. Der er jo altså et eller andet i dag i systemet, som godt kunne være bedre, i og med at vi kan konstatere, at der er mange bortførte børn i udlandet, som jo så bliver taget fra Danmark og ført ud af landet, så jeg kan ikke forstå, hvorfor Socialdemokratiet og sådan set også regeringen har noget imod, at man får nogle til at kigge på, hvordan man kan gøre det bedre, for der er jo mulighed for forbedringer. Det synes jeg da godt at man kan tillade sig at konstatere.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:47

Karen Hækkerup (S):

Til det er der vel at sige et par ting. Når børn typisk bliver bortført, sker det ganske ofte efter en ferie i udlandet, ergo vil motortrafikvejsskiltning ikke rigtig have nogen stor indflydelse. Så havde ministeren det rigtig gode argument, at man skal sonde imellem, om man bliver bortført af et familiemedlem eller man bliver bortført af en fremmed. Hvis et barn bliver væk, bliver offentligheden med det samme alarmeret, hvis man frygter, at der er en fremmed, der har bortført et barn. Så bliver offentligheden med det samme alarmeret. Det har politiet redskaber til at håndtere. Hvorimod hvis det er et familiemedlem, vil politiet have andre værktøjer, man vil tage i brug. Man vil lave en vurdering af, hvad der er bedst i forhold til at få lokaliseret barnet, i forhold til barnets sikkerhed, i forhold til at få barnet hurtigst muligt bragt hjem.

Der tror jeg ikke at det gør nogen forskel at have et system som det amerikanske, som altså egner sig rigtig godt til et stort land med mange stater, men som ikke egner sig særlig godt til det danske system, hvor det er nogle helt andre faktorer, der gør sig gældende.

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Meta Fuglsang som ordfører for SF.

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Vi har jo her et forslag, hvor man kun kan være enig i formålet, nemlig at forhindre bortførelse af børn. Det er meget sympatisk, at man vil sætte ind på det her område, og det kan vi selvfølgelig kun bakke op om.

Vi har alle set og hørt ulykkelige historier om børn, der bortføres, og om de problemer, som det giver børnene og den forælder, der står tilbage, når det er den ene forælder, der bortfører deres fælles børn. Det er en situation, der er uacceptabel, og som der selvfølgelig skal sættes ind over for. Men desværre indeholder dette konkrete forslag ikke noget svar på problemet. Det, der i meget kort form ridses op i det beslutningsforslag, som ligger her, er en meget mekanisk måde at give alarm på, når et barn er bortført, ved en efterlysning i radioen eller advarsler på motorveje. Det er oplagt at kigge på, hvad de gør i andre lande, når man skal blive klogere, men vi skal jo ikke være blinde for de helt enkle geografiske forhold, der gør sig gældende i Danmark: Det er et lille land, hvor man til forskel fra f.eks. USA er hurtigt over grænsen.

Som tidligere ordførere også har nævnt, er den største risiko, når det gælder de børn, der bliver bortført fra Danmark, at børnene ikke kommer tilbage fra ferie eller samvær. De er altså bortført af den ene forælder. Det er jo en situation, hvor den form for alarmering, som det her beslutningsforslag lægger op til, overhovedet ikke rammer. Det er helt andre steder, man skal tage fat, hvis man reelt vil gøre noget ved det her.

Det gælder om at få fokus på familier, hvor der er risiko for, at de bliver udsat for den ulykkelige situation, det er, at børnene bliver ført bort fra Danmark. Jeg er sikker på, at mange har følt, at de talte for døve øren, når de satte ord på den frygt, de havde for en bortførelse, og jeg er lige så sikker på, at mange medarbejdere i socialforvaltningen og andre steder har savnet værktøjer til at hjælpe de familier, hvor en forælder har gjort opmærksom på, at der kunne være en risiko, eller hvor den ene forælder har følt sig truet af, at den anden forælder ville bortføre børnene.

Som jeg ser det, skal indsatsen gøres et helt andet sted. Det kræver uddannelse, og det kræver ressourcer til dem, der har kontakt til de berørte institutioner. Det gælder de socialrådgivere, der måske kender familierne. De skal have bedre værktøjer. Det gælder statsforvaltningerne, der måske skal have flere ressourcer eller andre muligheder for at løse de tunge samværssager, hvor bortførelse er en risiko. Det gælder rådgivningstilbud til de forældre, der føler sig truet af bortførelse af deres børn, så de kan få en reel hjælp, inden ulykken sker. Det er alt sammen ting, som man i en snæver vending godt kan føle sig fristet til at skære ned på eller skære væk, når der mangler nogle penge, men det er ting, som i den her situation faktisk vil batte. Det gælder selvfølgelig også det at give politiet muligheder, og jeg kan høre på justitsministeren, at der er opmærksomhed på det her problem og opmærksomhed på, at politiet får de bedste muligheder for faktisk at gøre noget ved disse sager.

Jeg er enig med tidligere ordførere i, at forældresansvarsloven kunne være et sted, vi kiggede. Hvad sker der egentlig, når man er i en brudt familie? Hvad skal der til, for at vi kan løse det her bedre, så vi undgår bortførelse? Måske skal vi i virkeligheden starte med at kigge på de sager, hvor der har været bortførelser, for at se, om det kunne have gjort en forskel, at vi havde handlet anderledes undervejs, altså for at se, hvad der kunne have gjort en forskel i de sager, som vi allerede kender. Det forslag, der ligger her, er meget et forslag, hvor man faktisk ikke spørger, hvad det er, der skal gøres. Man har svaret på, hvad der skal gøres. Lad os i stedet prøve at finde ud af, om der er noget, der skal gøres anderledes, og om der er en reel mulighed for at påvirke de her sager.

Det er muligt, at det her forslag giver et øjeblikks oplevelse af, at vi nu har gjort noget, men jeg tror faktisk ikke, at forskellen for de mange berørte familier ligger i dette forslag. Jeg er bange for, at forslaget kan give indtryk af, at vi med meget enkle midler helt kan forhindre de her meget ulykkelige situationer med bortførte børn, og det tror jeg desværre ikke, vi kan. Det, der skal til, er et grundigt og ressourcekrævende arbejde med at hjælpe udsatte børn og de brudte familier, der har svært ved at klare selv at lave aftaler. Det vil jeg da gerne se, at forslagsstillerne medvirker til, men jeg kan ikke se, at det forslag, der ligger her, er et reelt svar på det. Vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

Kl. 17:52

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, det er udmærket, at vi har en anledning til at drøfte det her forslag, og jeg vil egentlig starte med at sige, at heldigvis, heldigvis er det jo meget sjældent, at vi har bortførelser i Danmark – altså der, hvor det er fremmede, der bortfører børn. Det er heldigvis meget, meget sjældent.

Det, der meget oftere gør sig gældende, er, at det er samværsforældre, der bortfører børn, og når vi taler om samværsforældre, der bortfører børn, sker det jo typisk, at de bortfører til udlandet, og det sker typisk, at de gør det i starten af en samværsperiode. Det vil sige, at på det tidspunkt, hvor man opdager, at barnet er væk, kan der være gået flere dage, og når det er tilfældet, hjælper det jo ikke meget at lave et alarmeringssystem i Danmark. Der er altså ikke meget formål i at sætte billeder på mælkekartoner og hænge plakater op i Lyngby Storcenter med efterlysninger, hvis barnet befinder sig i Libanon. Det får man ingenting ud af. Derfor tror jeg, at vi skal have det her ind i de rigtige proportioner og se på: Hvad er problemet, og hvordan løser man problemet?

Selv om det ofte er sådan, at det er samværsforældre, og selv om det ofte er sådan, at bortførelsen sker tidligt i samværet og det dermed ofte er meget svært at lave en national efterlysning, synes jeg ikke, man skal undlade at gøre det – det synes jeg bestemt ikke – og der noterer jeg mig med stor tilfredshed, at Rigspolitichefen allerede er i gang med at optimere indsatsen i de forskellige politikredse. Efter politireformen har vi jo fået nye, store, slagkraftige politikredse, og der er det, som Rigspolitichefen er i gang med lige nu, hensigtsmæssigt, nemlig at sikre sig, at man i alle politikredse i hele landet er helt oppe på dupperne og klar til at modtage anmeldelser om forsvundne børn, og at man har nogle klare planer for, hvad man så gør, når det sker. Hvordan får man sendt et signal ud de rigtige steder, således at der bliver kigget efter barnet de rigtige steder? Det er der jo planer for, og nu bliver de her planer lige rusket en gang, og man får kigget efter, at alle politikredse er klar til at yde en optimal indsats, hvis det skulle ske, at der kommer en anmeldelse om et barn, der er blevet bortført.

En ordning, som jeg gerne vil nævne her, og som jeg også vil opfordre politiet til at gøre meget mere ved, er en forsøgsordning, der i øjeblikket kører hos Nordsjællands Politi. Der kan man som borger i Nordsjælland tilmelde sig en sms-ordning, således at hvis politiet har nogle efterlysninger – det kan være, der er set et mistænkeligt køretøj i forbindelse med et indbrud – kan politiet sende sms'er ud til alle de borgere, der er med i ordningen, om, at de lige skal holde øje med den og den varebil i en eller anden farve og af et eller andet mærke, eller hvad det nu kan være, man leder efter. Det betyder, at politiet lige pludselig får udvidet styrken med 10.000, 15.000, 20.000 mænd og kvinder, som kan holde øje derude og lede efter det, der ledes ef-

ter. Min erfaring med det system er, at det faktisk virker. I løbet af meget kort tid får man lokaliseret det, man leder efter. Ofte får man også afkræftet, at der var tale om et kriminelt forhold, og det er jo også fint i sig selv, at man får det gjort, for så kan man lede efter et andet spor i stedet for. Den ordning, hvor man bruger borgere, der frivilligt melder sig til at være øjne og ører for politiet – ikke at være politifolk, men at være øjne og ører for politiet – og rapportere tilbage, hvad de ser, bør bredes ud til hele landet så hurtigt som muligt.

Jeg mener også, at vi skal opfordre politiet til at ofre, hvad det koster at opgradere teknologien, således at det ikke kun er den her sms-ordning, som efterhånden er ved at være noget uddateret, men også det nye – og det er med et glimt i øjet, at jeg siger nye – der hedder mms, hvor man har mulighed for at sende billeder, filmstumper, og hvad det nu kan være, altså bruge et meget bedre medie, nemlig mms, hvor man kan sende efterlysninger ud, så mange, mange flere kan være med til at være øjne og ører for politiet. Sådan en ordning vil også være en del af det her koncept.

Derfor er det min klare overbevisning, at vi allerede i dag har et system i Danmark, der virker og fungerer, og man er i gang med i øjeblikket at sørge for, at det er optimalt i alle politikredse. Så vi kan ikke gøre det bedre, end man allerede er i fuld gang med at gøre det, og derfor vil jeg sige, at det beslutningsforslag, vi diskuterer her, er en god anledning til at få denne diskussion, til at få gjort status og til at konstatere, at man faktisk gør, hvad man kan, og at det går godt.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 17:57

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes jo, at alle dem, der er imod forslaget, bliver ved med at levere gode argumenter for, at det skal vedtages. Jeg synes, at man i en arbejdsgruppe sagtens kunne kigge på, hvordan man kunne gøre mere ud af det, og sms og mms er jo helt oplagt at kigge på for en arbejdsgruppe – om man kan gøre mere på det område. Det er jo helt oplagt. Pointen er sådan set netop, at man skal inddrage alle de muligheder, der er, og man skal overveje, hvordan man kan bruge de muligheder, de redskaber, der er, til at kunne få informationerne så hurtigt ud som overhovedet muligt, når det er nødvendigt.

Jeg er sådan set enig i, at hvis en samværsforælder bortfører et barn, og der går flere dage, før man opdager, at barnet er bortført, og man kan konstatere, at der er gået flere dage, så synes jeg ikke, at der er nogen grund til, at man iværksætter et stort advarselssystem. Så er det jo via Udenrigsministeriet, man skal gå. Sådan skal det selvfølgelig være. Sådan er det jo også i dag.

Men pointen er bare, at i de tilfælde, hvor der er mulighed for, at man kan rykke ud med informationer meget hurtigt, det kan være via sms eller mms – det havde jeg også skrevet i mit lille notat – synes jeg at det er glimrende. Pointen er jo sådan set, at der kan sidde forskellige fagfolk og kigge på og overveje, hvordan man bedst muligt kan komme ud i alle egne af landet; og måske et bestemt område kan det også være at man skal afgrænse det til.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 17:59

Tom Behnke (KF):

Jeg mener bare ikke, at vi behøver at lave en arbejdsgruppe. Jeg mener ikke, at vi skal til at lave et nyt forkromet system, som skal starte op og etableres og bruge en masse energi og kræfter på det, når vi har en udmærket organisation, der varetager opgaven i dag og har ansvaret i dag, nemlig politiet.

Når rigspolitichefen har sat sig i spidsen for at sørge for, at det her system, som man allerede har, bliver effektiviseret, og man sørger for, at det er ensartet i hele landet, at alle politikredse er helt oppe på dupperne og er med på, at man har nogle helt friske nye handleaner til, hvad man skal gøre den dag, hvor det her skulle ske, at der kommer en anmeldelse. Det vil sige, at man allerede er i fuld gang. Det vil sige, at hvis vi nedsætter en arbejdsgruppe nu, vil den arbejdsgruppe dårligt nok kunne nå at holde sit første møde, før rigspolitichefen er færdig med det arbejde, som arbejdsgruppen ville nå frem til. Så synes jeg bare, at det måske er sådan lidt overflødigt, selv om ideen da er tiltalende, men overflødig.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:00

Martin Henriksen (DF):

Det er da glimrende, hvis der kommer det ud af det, at der kommer et advarselssystem som det, der er omtalt i beslutningsforslaget. Men der er vel ikke noget i vejen for – og hvis Rigspolitiet ønsker at gøre det og De Konservatives ordfører kan sørge for det – at det bliver sådan, at man inddrager private aktører. Det kan være lufthavne, det kan være færgeselskaber og trafikelskaber osv., det kan også være mobiltelefonselskaber. Man sørger for, at de kommer med i det – jeg ved ikke, om man kan kalde det for en arbejdsgruppe i Rigspolitiet – og sørger for, at de bliver taget med på råd og sørger for, at man også gør brug af de redskaber, de muligheder, som de rent faktisk har, så vil det jo være til god gavn for nogle af de børn, som desværre bliver bortført ud af landet.

Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at de fleste ordførere sådan set siger, at vi skal gøre mere på det her område, men vil ikke være med til at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal kigge på, hvordan man så rent faktisk kan gøre mere, og hvordan man kan sørge for at koordinere den indsats, som i forvejen bliver gjort. Uanset hvor mange krumspring man gør sig for ikke at bakke op om beslutningsforslaget, kan vi jo altså konstatere, at der desværre er mange børn, der bliver bortført, og som er i udlandet. Derfor ville det jo være oplagt – uanset om det er forældrene eller en fremmed person – at se på, hvordan man kan gøre det endnu bedre, for det, der er gjort indtil nu, er selvfølgelig godt, men det er jo ikke godt nok.

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:01

Tom Behnke (KF):

Jeg synes bestemt, at det nuværende system er godt. Når jeg sådan lige tænker tilbage på de bortførelser, jeg kan komme i tanke om, der har været i nyere tid, så har politiet faktisk været ude i løbet af ganske, ganske kort tid med efterlysninger alle de steder, hvor man kan lave efterlysninger. Det vil sige, at det er både i radio, i fjernsyn, det er rundt til taxaselskaber og busselskaber. Man har sørget for at kontakte lufthavne og andre grænsestationer. På danske ydre grænser har man sørget for at informere alt det, man overhovedet har kunnet.

I de sager, der har været, med fremmede bortførelser, har man også løst opgaven og gåden i løbet af meget, meget kort tid; så derfor til det med at sige, at det ikke fungerer i dag, vil jeg svare, at det gør det. Men det, man ikke kan, er, at man ikke med det forslag, som Dansk Folkeparti her kommer med, kan kopiere den amerikanske model og tro på, at det i sig selv vil blive bedre, for det, der gør sig gældende i langt de fleste af de bortførelser, der er, er, at det er forældre, der bortfører egne børn til udlandet i forbindelse med samvær, og de gør det tidligt i samværet. Det betyder, at alle de her forkrome-

de løsninger ikke vil have nogen effekt der. Derfor skal vi holde fast i det, vi allerede i dag gør, og derfor skal vi bare sørge for, at politikredse er lynhurtige til at modtage anmeldelserne, og sørge for, at efterlysningerne kommer, på den måde som man allerede gør det i forvejen i dag.

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, og det er hr. Manu Sareen.

Kl. 18:02

(Ordfører)

Manu Sareen (RV):

Tak for det. Som de fleste andre også har sagt, er det et rigtig, rigtig sympatisk forslag. Vi skal selvfølgelig huske, at det her i bund og grund handler om at finde nogle løsninger på det, som måske er det mest forfærdelige, der kan ske for de fleste forældre, nemlig at miste deres barn, som vi også lige så her forleden dag med den lille dreng, der hedder Holger. Som de andre ordførere er vi enige i præmissen, og det vil sige, at der selvfølgelig skal ske noget, men vi mener ikke, at indholdet i forslaget vil kunne løse den udfordring, som man står for, det problem, som man står over for.

Men der er i hvert fald én ting, som forslaget kan gøre, og det er, at det helt klart kan ruske op i problemet, så der kommer nogle løsninger. Vi har hørt det om sms'er, og vi har også hørt fra SF's ordfører, at man skal udvikle nogle værktøjer, og det er vi selvfølgelig fuldstændig enige i. Men det her handler også om, om man kan overføre det system, som de har i USA, nemlig AMBER Alert-systemet, der, som vi også har hørt fra mange andre, handler om et her og nu-system, som er aktivt i tv og medierne og også på motorvejsskilte.

Men som andre også har været oppe at sige, mener vi ikke, at det vil kunne overføres til danske tilstande. Der har jo også været nogle eksempler på en far fra de varme lande, der bortfører sit barn fra en daginstitution, og der tror vi ikke at AMBER Alert-systemet vil kunne forhindre det; der er det politiet og så en hurtig indsats, der vil kunne forhindre, at det barn bliver bortført, og den mulighed har man jo allerede i dag. Så vi mener som sagt ikke, at det vil kunne løse det.

Som vi har hørt, mener vi også, at forældreansvarsloven skal evalueres, og jeg er sikker på, at det selvfølgelig vil afføde en masse systemer, som vi i fremtiden kan bruge, og som i fremtiden forhåbentlig også vil kunne forhindre en masse bortførelser, og der kan det igen godt være, at det skal være udvikling af nye værktøjer på de forskellige socialforvaltninger. Jeg har hørt, at der er forskellige partier, der tidligere har været ude med forslag med hensyn til at få socialrådgivere ud på institutioner og på skoler, og det vil måske også kunne være med til at løse det problem.

Men alt i alt skal man selvfølgelig finde nogle løsninger, for 70 børn, som er blevet bortført, er rigtig, rigtig mange børn, og vi vil med glæde afvente den evaluering, der kommer, og også Rigspolitiets arbejdsgruppe.

Kl. 18:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Martin Henriksen.

Kl. 18:05

(Ordfører for forslagstillerne)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det og tak for debatten, selv om den ikke fik det udfald, som vi godt kunne have ønsket os i Dansk Folkeparti.

Det, som forslaget jo dybest set går ud på, er, at Folketinget, såfremt forslaget var blevet vedtaget, pålægger regeringen at nedsætte

en hurtigtarbejdende tværministeriel arbejdsgruppe, der skal fremlægge en plan for, hvordan det sikres, at oplysninger om bortførte børn og formodede gerningsmænd hurtigst muligt når frem til offentligheden efter alarmering.

Arbejdsgruppen skal undersøge erfaringer fra andre lande, herunder bl.a. de erfaringer, man har gjort sig i USA, og på den baggrund komme med forslag til, hvordan vi i Danmark kan lave et advarsels-system, der sikrer en hurtigere lokalisering af bortførte børn og dermed bidrager til opklaring af sager om bortførte børn.

Det kunne man bl.a. gøre ved elektroniske tavler i lufthavne, ved færgeafgange, på motorvejsskilte, i tv og radio og på internettet. Noget af det gøres i forvejen, men man kunne jo oplagt kigge på, hvordan vi kunne blive bedre til at få det ud flere steder og til flere folk, og hvordan det bedre kunne koordineres. Så har der i Nordsjælland været en sms-ordning i forbindelse med indbrud. Det kunne man jo også godt inddrage i arbejdsgruppen og kigge på, om det var noget, man kunne gøre lidt mere ud af i det danske samfund.

AMBER Alert-systemet har været nævnt et par gange, og det kan jeg også godt forstå, i og med at vi nævner det i beslutningsforslaget, men vi skriver jo sådan set også i beslutningsforslaget, at det er vigtigt at understrege, at arbejdsgruppen skal inddrage erfaringer fra flere forskellige lande og ikke kun fra AMBER Alert-systemet i USA. Vi ønsker sådan set, at man går ud og kigger på, hvordan man kan blive klogere af, hvordan de gør i andre lande, tage erfaringer til sig og så lave en dansk model. Det skal ikke være en amerikansk model eller en canadisk model, eller hvad ved jeg. Det skal være en dansk model, men man skal selvfølgelig kigge på, hvordan de gør i andre lande.

Jeg kan forstå på ministeren, at de udenlandske myndigheder vil blive informeret i akuttillælde. Det er rigtigt, og det er godt, at det er sådan, men i akuttillælde kunne det jo også være relevant at kigge på, hvordan man hurtigere kunne få informationer ud til danskere i Danmark og til andre, der måtte befinde sig i Danmark, sådan at de hurtigt kan alarmere politiet, hvis de bliver opmærksomme på, at et barn er ved at blive bortført, eller at en bortført, som er beskrevet, opholder sig et bestemt sted.

Jeg synes, det er rigtig positivt, at Rigspolitiet kigger på nye retningslinjer i forbindelse med bortførelsessager, og vi håber selvfølgelig, at der kommer noget godt ud af det.

Jeg synes, det var lidt mærkeligt, at den konservative ordfører sagde, at det er et overflødigt forslag, og så i øvrigt selv nævnte nogle områder, hvor man kunne gøre det bedre, end man gør i dag. Det viser netop, at det er et relevant forslag. Dansk Folkeparti har fremsat. Den konservative ordfører nævnte også, at hvis det er en samværsforælder, der bortfører barnet i starten af samværet, kan der gå flere dage, før det bliver opdaget, at barnet er bortført. Og så er det sådan set også vores udgangspunkt i Dansk Folkeparti, at systemet ikke iværksættes, for hvis politiet kan konstatere, at et barn er blevet bortført og forbrydelsen har fundet sted for flere dage siden, er der ingen grund til, at man iværksætter det her advarselssystem. Det kan man sådan set indarbejde i de retningslinjer, som arbejdsgruppen kunne kigge på.

Jeg synes egentlig også, at Socialdemokratiet argumenterede for, hvorfor det egentlig er et meget godt forslag, for fru Karen Hækkerup nævnte, at der er mange bortførte børn i udlandet. Det taler vel for, at man kigger på, hvordan det kan gøres bedre end i dag.

Vi ser meget gerne, at der kommer noget godt ud af de retningslinjer, som Rigspolitiet sidder og kigger på, men hvad er der egentlig galt i, at man også inddrager private aktører, andre myndigheder i Danmark, børneorganisationer, Socialministeriet, foreningslivet? Jeg har svært ved at se et virkelig godt argument imod det her beslutningsforslag.

Socialdemokratiet var også inde på, og det er der også andre ordførere der har været inde på, at vi skal lave ændringer i forældrean-

svarsloven. Men det hjælper jo bare ikke, hvis skaden er sket. Det gør det jo ikke. Vi kan lave nok så mange lovændringer her i Folketinget, men hvis et barn er blevet bortført, er det jo det, der er tilfældet. Og selv om der bliver gjort rigtig meget godt fra politiets side i dag, vil det jo være meget fornuftigt at kigge på, hvordan man kan gøre det endnu bedre i fremtiden.

Det drejer sig for Dansk Folkeparti ikke om antallet af børn. Det drejer sig om det enkelte barn. Jeg må sige, at jeg har svært ved at forstå, at man ikke kan tilslutte sig, at der er nogle mennesker, der skal sætte sig ned og kigge på, hvordan det kan gøres bedre ved at sørge for, at informationer om et barn, der er blevet bortført, hurtigere kommer ud i offentligheden, end tilfældet er i dag. Det forstår jeg simpelt hen ikke, men ikke desto mindre takker vi i Dansk Folkeparti for debatten.

Kl. 18:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

15) Forhandling om redegørelse nr. R 6:

Ministeren for ligestillings redegørelse af 25.02.2011 om perspektiv- og handlingsplan 2011.

(Anmeldelse 25.02.2011. Redegørelsen givet 25.02.2011. Meddelelse om forhandling 25.02.2011).

Kl. 18:10

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er Venstres ordfører, fru Karen Jespersen.

Kl. 18:11

(Ordfører)

Karen Jespersen (V):

Tak. Da Venstres ordfører i ligestillingsspørgsmål, fru Louise Schack Elholm, ikke kan være til stede i dag, vil jeg læse hendes tale op:

Venstre har modtaget ligestillingsministerens perspektiv- og handlingsplan for 2011 med tilfredshed. Handlingsplanen indeholder en række fokusområder som f.eks. uddannelse uden begrænsninger, ligestilling for mænd, fokus på kvalitet frem for køn, vold i nære relationer, menneskehandel og ligestilling i et internationalt perspektiv.

Generelt lægger perspektiv- og handlingsplanen op til, at folks frie valg skal respekteres: Vi skal ikke lovgive om, hvordan familierne skal indrette sig, og vi skal heller ikke lave kvoter for kvinder. Denne respekt for den enkeltes frihed kan vi kun bakke op om. Det er ikke os på Christiansborg, der ved, hvordan familierne skal få livet til at hænge sammen, det ved familierne bedst selv.

I perspektiv- og handlingsplanen lægges der i stedet for op til, at vi skal bruge frivillighedens vej til at få mere lige muligheder. I Danmark har vi allerede ligestilling, men det er de lige muligheder,

der skal arbejdes på. Hvorfor vælger drengene ikke omsorgsfagene? Hvorfor tager færre drenge end piger en uddannelse? Det skal undersøges nærmere.

Der er færre kvindelige end mandlige ledere, og der er igangsat en undersøgelse, som skal vise baggrunden for ulighederne. Det er vigtigt at vide, hvad baggrunden for skævhederne er, hvis de skal ændres. Skyldes det, at mænd vælger mænd, eller at kvinder fravælger en benhård karriere? Vi kan alle sammen have en holdning til det, men det bliver godt at få nogle mere håndfaste fakta, som kan nuancere debatten og give os nogle ideer til, hvor der skal sættes ind. Årsagerne til skævhederne kan være mange, og de bunder ikke nødvendigvis i mangel på ligestilling.

Derudover lægges der vægt på at nedbryde barrierer for at få flere kvindelige bestyrelsesmedlemmer og ledere. Samtidig laves der frivillige aftaler med virksomheder om at få flere kvinder i bestyrelser og ledelser.

Oppositionen taler ofte om tvang. Jeg synes, det er et nederlag, at man er nødt til at tvinge lighed mellem kønnene igennem. Som kvinde skal man vælges på sine kvalifikationer og ikke på grund af sit køn. Vi er mere end bare kvinder, vi har kvalifikationer og vilje, vi er for dygtige til bare at blive valgt, kun fordi vi er kvinder.

Kvoter og tvang vil også sætte spørgsmålstejn ved, om de kvindelige ledere og bestyrelsesmedlemmer har de nødvendige kompetencer, eller om de blot er valgt, fordi man skal opfylde en kvindekvote. Det er en uønsket situation, som jeg ikke vil sætte en kvinde i.

Vi skal heller ikke bestemme, at kvinder skal vælge karriere frem for børn. Det er kvindernes og familiernes eget valg. Vi skal sikre, at kvinder på lige vilkår med mænd kan forfølge en karriere. Vi skal sikre, at flere kvinder kommer i bestyrelser og ledelser, men det skal ske ad frivillighedens vej, ikke gennem tvang.

Det er ikke en falliterklæring for kvinderne, at nogle kvinder prioriterer børnene. Det er vigtigt at prioritere børnene, og det bedste er selvfølgelig, hvis begge forældre prioriterer børnene. Men vi skal hjælpe kvinderne til at få mulighed for at prioritere både børn og arbejde eller karriere. Det skal gøres ved at give familierne de bedste rammer. Venstre glæder sig over, at regeringen har lavet en aftale med kommunerne om at afskaffe de løse revne lukkedage. Regeringen har indført pasningsgaranti, og det og mange andre tiltag skal hjælpe kvinderne til at kunne vælge både børn og karriere.

Samtidig foreslår oppositionen også ofte at øremærke en del af barslen til mænd, men hvad er det lige, der gør, at folketingsmedlemmer ved, hvad der er bedst for familierne? Det, der er godt for den ene familie, er ikke nødvendigvis godt for den anden familie. Derfor skal familierne have lov til at vælge at dele barslen ligeligt mellem forældrene eller vælge, at moderen holder størstedelen af barslen. Det skal være det frie valg. Vi skal ikke fra Folketingets talerstol bestemme, hvordan familierne skal dele barslen – der er grænser for politik. Det er godt med en fleksibel barselorlov.

Perspektiv- og handlingsplanen er et fint udgangspunkt for det videre arbejde med ligestilling og de lige muligheder.

Kl. 18:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det fru Julie Rademacher som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 18:16

(Ordfører)

Julie Rademacher (S):

Mange tak. Jeg undskylder, hvis min stemme er lidt sjov i dag. Jeg har noget virus, som har generet mig i løbet af dagen, men jeg har været så heldig tidligere i dag også at være i et samråd, et meget positivt samråd, med ligestillingsministeren, hvor det gik lidt bedre med stemmen, men jeg håber, at den holder igennem.

For Socialdemokraterne handler ligestilling om mænd, men også om helt almindelige danske kvinder. I lang tid har ligestillingsdebatten handlet om kvinder i toppen eller kvinder i bunden af samfundet med anden etnisk baggrund. Dette kulminerede med fru Inger Støjberg som ligestillingsminister, der meldte ud, at vi sådan set havde ligestilling i Danmark undtagen for indvandrerkvinder. Alligevel så vi ikke mange initiativer fra den daværende minister, og jeg kan huske, at vi alle sammen glædede os, da vi hørte, at fru Lykke Friis som prorektor på Københavns Universitet havde arbejdet mere progressivt for at fremme ligestilling i Danmark.

Så er spørgsmålet, om den nuværende ligestillingsminister har formået at indfri nogle af disse forventninger. Men uanset hvad må man gå ud fra, at regeringen ved denne udnævnelse også samtidig erkendte, at vi trænger til at sætte en mere progressiv ligestillingsdagsorden i Danmark og for alvor sætte os nogle fælles mål og ambitioner for, hvad vi gerne vil nå.

Socialdemokraterne vil gerne en bredere og mere løsningsorienteret ligestillingspolitisk dagsorden. Vi må dog erkende, at ligestillingsministeren gennem de sidste 10 år hverken har været den tunge ste eller den travleste minister i den borgerlige regering. Ligestillingsministeren har også meget sjældent kunnet finde opbakning hos Dansk Folkeparti, der nærmest er imod ligestilling i Danmark og i hvert fald mener, at vi bare kan sætte os på vores hænder og tro, at det hele går af sig selv.

Dette sker til trods for, at vi stadig har udfordringer, at vi stadig har en lønforskel på 18 pct. mellem mænd og kvinder, at mænd, der læser til sygeplejerske, mødes med fordomme, at langt de fleste byrådsmedlemmer og borgmestre er mænd, at vi stadig har et meget kønsopdelt arbejdsmarked og samfund, der fordrer, at de valg, enkelte familier skal træffe, ofte allerede er givet på forhånd, og at meget få mænd stadig tager barsel, hvor kvinder fra samfundets side forfordes i dag. Hvis en mand i dag vil have barsel, skal han ud over at spørge arbejdsgiveren også ofte spørge og forhandle med hende derhjemme, fordi vores barselsregler er skæve og giver mere til kvinder, end de giver til mænd. I 2003 holdt mænd i gennemsnit 18 dages barsel. I 2008 er det blevet til 26 dage. Bare til sammenligning så holdt kvinder i samme år gennemsnitligt 276 dage.

Således har vi ved hjælp af fakta mange gange dumpet regeringen for ikke at have nået tilstrækkelige mål i forhold til ligestilling, og jeg er overbevist om, at hvis de fem ligestillingsministre, vi har haft siden 2001, havde været trænere på et superligahold i fodbold, ja, så var de jo nok blevet fyret, fordi de ikke havde vundet nok. Men det, jeg egentlig prøver at sige i dag, er, at vi har en lang række udfordringer at løse, og på trods af at regeringen ikke indtil nu har vist synderlig meget handlekraft på det her område, mener jeg, det er på tide, at vi stopper skænderierne, lader være med at stille os ud i hvert vores hjørne og i stedet mødes om de fælles udfordringer, vi har.

Hvis målene er, at vi gerne vil bekæmpe uligeløn, bekæmpe vold i nære relationer, bekæmpe handel med mennesker, styrke mangfoldigheden i ledelser og bestyrelser, sikre, at både kvinder som mænd kommer igennem uddannelsessystemet og vi opfylder vores mål om, at 95 pct. skal tage en ungdomsuddannelse og 50 pct. skal tage en videregående uddannelse, jamen så er Socialdemokraterne selvfølgelig med. Jeg er glad for, at vi bl.a. har været i spidsen for at indføre et ligestillingsudvalg i Folketinget, som vi får efter næste valg, en udvidelse af Institut for Menneskerettigheder for at imødekomme EU's ligebehandlingsdirektiv, om end det med forbehold for det, der er foregået, måske ikke er helt tilstrækkeligt.

Vi har været med til at tage initiativer til at bekæmpe menneskehandel, bidraget til at bekæmpe vold i nære relationer. Vi har fået sikret psykologhjælp til børnene på krisecentrene både dem over og under 6 år, og vi har sat en progressiv politisk dagsorden for også at få mændene med.

Vi mener nu, at det er tid til at tage temperaturen på ligestillingen i vores land. Vi mener selvfølgelig også, at det skal handle om at gøre status for at kunne kigge fremad. Hvis vi for alvor skal rykke noget på ligestillingen ind i fremtiden, skal vi ikke kun fokusere på kvinder på topposter og mænd, der falder fra i uddannelsessystemet. Nej, så mener jeg, at vi også skal have fokus på nogle af de helt almindelige udfordringer, som familier møder i hverdagen.

Hvis vi ønsker en bedre balance mellem familie- og arbejdsliv for både kvinder og mænd, at flere kvindelige talenter skal i spil, at flere kvinder i fremtiden får mulighed for at bidrage mere på arbejdsmarkedet, så bliver vi nødt til at kigge på de strukturer, der påvirker de enkelte familier og individers frie valg og bl.a. erkende, at når man sparer på daginstitutionerne, som bliver nødt til at holde lukkedage, så rammer det direkte kvinderne. Hvis vi fremover skal sikre ligestilling for både mænd og kvinder, er det Socialdemokraternes klare holdning, at vi har mere at mødes om end at skændes om.

Vi har brug for, at både den private og offentlige sektor får et tjek. Vi har brug for, at det både bliver hot at være mandlig sygeplejerske og kvindelig direktør, men mest af alt har vi brug for at erkende, at vi i Danmark kan blive bedre, at vi kan blive bedre til at værdsætte forskellighed og mangfoldighed, at det er en styrke for vores samfund med diversitet, forskellighed, og at vi i denne erkendelse allerede har sat en progressiv dagsorden sammen. Jeg siger ikke, at det bliver nemt, men jeg siger, at det bliver nødvendigt.

Jeg læser og tager positivt imod årets redegørelse, om end jeg godt mener, at vi kunne være lidt mere ambitiøse på ligestillingens vegne på nogle punkter, men generelt mener jeg, og budskabet herfra skal også lyde, at vi har mere at mødes om, end vi har at skændes om.

Kl. 18:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordførerrækken. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 18:23

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Så nåede vi til det tidspunkt, hvor den årlige ligestillingsredegørelse kom, og det vil jeg da godt starte med at takke ministeren for.

Jeg skal ærligt indrømme, at når jeg ser en redegørelse med overskrifter som »Ligestilling er også for mænd« og »Ligestilling er en vinderstrategi for Danmark – for kvinder og mænd!«, så er det vores opfattelse i Dansk Folkeparti, at ministeren har fat på noget af det rigtige, og at det er et udtryk for nye toner. Det understøttes jo ganske glimrende af, at ministeren har nedsat et mandepanel, som skal se på de barrierer, som drenge og mænd støder på bl.a. i uddannelsessituationer. Jeg vil gerne sige, at vi i Dansk Folkeparti bakker varmt op om initiativet med mandepanetet. For os at se er det vigtigt, at mændene kommer med.

Det leder jo hen på et af initiativerne i redegørelsen, som netop handler om, hvorfor flere drenge end piger fravælger uddannelse, og hvad forskellige undervisningsformer betyder for drengenes skoleengagement. Hvis vi skal have alle talenter i spil, gælder det jo netop begge køn. Vi taler ofte om det kønsopdelte arbejdsmarked, og i redegørelsen nævnes bl.a., at ministeren sammen med ingeniørforeningen iværksætter et projekt for at motivere flere piger til at vælge naturvidenskabelige eller tekniske fag. Når man så ser, hvilke uddannelser drenge ikke vælger, nemlig sundhedsuddannelser, er jeg jo nødt til at spørge, om ministeren også overvejer et projekt her. Ministeren har i redegørelsen beskrevet, at der skal ske et opgør med gammeldags holdninger til, hvad kvinder og mænd kan, skal og bør, som i en række tilfælde stadig er en barriere for de valg, der træffes. Jeg er for så vidt ikke uenig, men jeg vil gerne sige, at der stadig skal være respekt om det frie valg til en uddannelse, også ud fra inte-

resse. Det må ikke gå hen at blive et problem, at en kvinde vælger at være hjemmegående husmor, eller at en mand vælger at blive murer. Det skal stadig være lige så acceptabelt, som hvis det var omvendt.

At flere mænd ønsker at holde barsel, fremgår også af redegørelsen, og initiativet med at samle gode erfaringer fra virksomheder, der understøtter de mandlige ansattes brug af barselorlov, for derefter at kommunikere det videre, er ganske glimrende. Der skal gøres op med gammeldags holdninger om mænds barsel, for det er ganske enkelt ikke rimeligt, at nogle mænd oplever decideret chikane fra arbejdsgiveren, fordi de vil have barsel.

Der igangsættes en række initiativer for at få flere kvinder i ledelse, hvilket også er udmærket. I forvejen får langt flere kvinder end mænd en videregående uddannelse, og jeg tror, at der med tiden automatisk vil komme flere kvinder i ledelse, hvilket så også naturligt vil føre til flere kvinder i bestyrelser. Det er langt at foretrække frem for kvoter, men det kræver naturligvis, at kvinderne vælger vejen. Og her vil jeg igen pointere, at vi i Dansk Folkeparti har den holdning, at det aldrig kan være et mål i sig selv, at kønnene skal være lige repræsenteret, men altid må være op til den enkelte person, mand eller kvinde, at tilvælge karrieren. For uanset, at man arbejder på at få større sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, vil der ved lederjob være situationer, hvor man er nødt til at fravælge andre ting. Det er muligt, at vi skal have alle talenter i spil, men hvis talenterne prioriterer noget andet end arbejdsmarkedet, er det helt i orden.

Vold skal bekæmpes, og vi skal som samfund klart tilkendegive, at det er uacceptabelt. Hovedparten, der udsættes for vold, er kvinder, men også mænd er udsat for vold. Det er derfor glædeligt, at ministeren vil iværksætte en undersøgelse for at afdække, om de eksisterende tilbud imødekommer mænds behov, og hvilke tilbud der yderligere er brug for. Det har undret mig såre, at kvindekrisecentre er på finansloven, mens mandekrisecentre har fået hjælp af satspuljemidlerne. Her er der vist behov for ligestilling.

I 2011 kommer ligestillingsredegørelserne fra de offentlige institutioner, og må jeg ikke her sige, at det i Dansk Folkepartis øjne er spild af tid, at f.eks. kommunerne skal oplyste, hvor mange af hvert køn der er ansat i forskellige stillinger. Det giver simpelt hen ikke mening; det er helt klart vores vurdering, at man naturligvis ansætter de mennesker, der har de bedste kvalifikationer, uanset køn.

Der nævnes også et EU-projekt om mainstreaming. Nu har jeg jo hørt lidt om, hvad kommissær Viviane Reding har udtalt om kvoter, nemlig at hun ikke p.t. vil indføre kvoter i virksomhedsbestyrelser, men vil se på det om et års tid, hvis der ikke er sket forbedringer. For at være i god tid – og med de EU-venlige partier, vi har siddende her i Folketinget – vil jeg spørge ministeren, om hun vil bekæmpe et EU-forslag om kvindekvoter. Jeg er ikke tvivl om, at venstrefløjens vil sige ja tak til det, og jeg ved også, at det ikke er regeringens politik, men hvis et forslag om kvindekvoter kommer fra EU, kan jeg jo godt være bange for, hvad regeringen vil gøre. Man vil jo så gerne sidde med ved bordet.

Endnu en gang tak til ministeren for redegørelsen.

Kl. 18:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18:28

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu bemærker jeg jo, at Dansk Folkepartis ordfører roser det nedsatte mandepanel, og det kan jeg godt forstå, for det er dejligt, når der endelig kommer et nyt initiativ på ligestillingsområdet fra regeringen, det må man sige. Men ordføreren nævner panelet i relation til drengene, som klarer sig dårligt i uddannelsessystemet, og vi ved jo faktisk, at mange af de drenge, der klarer sig dårligt i uddannelsessystemet, bl.a. gør det, fordi de kommer fra hjem, hvor deres forældre er ufaglærte eller har en kort uddannelse. Synes ordføreren så ikke

også, det er besynderligt, at man sammensætter et panel, hvor der stort set udelukkende sidder folk med lange, videregående uddannelser, og hvor der slet ikke er repræsentanter, som egentlig ved, hvad det vil sige at være ufaglært eller have en kort uddannelse, hvis man skal komme med nogle bud på, hvordan man hjælper de drenge igennem uddannelsessystemet?

Kl. 18:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:28

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes, fru Pernille Vigsø Bagge har en pointe – helt bestemt – for jeg har også studset lidt over sammensætningen. Men jeg har en formodning om, at de, der så kommer til at sidde i mandepanetet, har en idé om, hvad der gjorde, at de tog uddannelsen, og at det måske kan være en hjælp til at finde ud af, hvilke barrierer de følte der var, og hvad der gjorde, at de kunne komme videre. Det er min formodning. Men jeg synes bestemt, det er en pointe, og det kan da godt være, at det er noget, man skal tage at overveje.

Kl. 18:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18:29

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu er det jo faktisk sådan, at Socialdemokraterne og SF er kommet med et udspil om en mandekommission.

Når man kigger på, hvad det er for nogle risikofaktorer, der er forbundet med at være mand i det danske samfund i dag – man dør tidligere, man er mere syg, man har større risiko for at blive misbrugt, man sidder mere i fængsel, hvis man er mand end hvis man er kvinde osv. – er det jo meget relevant, at det ikke kun er akademikere med lang uddannelsesbaggrund, der sidder i en mandekommission eller et mandepanet og skal komme med gode anbefalinger til, hvad der skal ske.

Det kan godt være, at akademikerne også har en formodning om, hvorfor de ikke sidder i fængsel, hvorfor de ikke er blevet misbrugt osv., men vil Dansk Folkeparti ikke give SF ret i, at det ville være meget smartere, hvis man også havde repræsentanter fra de grupper af samfundet, som faktisk har været ude i tovene, så man måske kunne finde ud af, hvad de havde haft brug for, og så måske ad den vej løfte ligestillingen på det her område?

Kl. 18:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:30

Pia Adelsteen (DF):

Som jeg sagde før, så synes jeg, at fru Pernille Vigsø Bagge har en pointe. Jeg synes, det kunne være smart at høre folk, som netop har oplevet barriererne i uddannelsessystemet, ind. Jeg tror bare også, at når man sammensætter sådan et panel, skal det også handle om, hvem der har overvundet de barrierer, og det har jeg en formodning om at de her mennesker har, og det synes jeg også er en pointe. Så det må blive mit svar.

Kl. 18:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er netop fru Pernille Vigsø Bagge som ordfører for SF.

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Ja, jeg er også en af dem, der ser frem til debatten om perspektiv- og handlingsplanen for ligestilling hvert år. Det gør jeg, fordi ligestillingspolitikken ligger SF meget på sinde og har høj prioritet hos os og er et område, hvor vi nok synes, at den konkrete indsats fra regeringens side lader meget tilbage at diskutere, om jeg så må sige, for det er jo sådan, at man godt vil snakke ligestilling i regeringen, men ministeren afviser jo fuldstændig i perspektiv- og handlingsplanen at skride til lovgivning på det her område.

Det er ikke sådan, at jeg vil kritisere nogle af de fokusområder, der er i rapporten, for jeg synes, det er nogle glimrende fokusområder, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig alle som et, men når man læser rapporten, synes jeg, at den glimrer ved de konkrete initiativers fravær, i hvert fald hvis vi skal hæve os lidt op over kampagneplanet og annonceplanet. Lad os tage fat i f.eks. den med barslen, som vi har diskuteret lige så længe, havde jeg nær sagt, vi har haft et arbejdsmarked, hvor kvinder var stærkt repræsenteret, og vi i de seneste år også her i Folketinget også har diskuteret barselorlov igen og igen. Jeg kan jo se af perspektiv- og handlingsplanen, at ligestillingsministeren rent faktisk godt kunne tænke sig, at mænd ville tage noget længere barselorlov, og at der i hvert fald ikke var de barrierer, som der i dag er i forhold til at tage barselorlov. Der er rigtig mange fædre, der nærer et oprigtigt ønske om at kunne tage mere barselorlov sammen med deres børn, men kulturer på arbejdspladsen, kvinderne, som sætter sig på hele barslen, og de normer og strukturer, der er i samfundet, forhindrer det. Og alligevel er regeringens bedste bud at nedsætte dette panel bl.a.

Vi hører fra fru Karen Jespersen, som læser Venstres ordførers tale, at det er utrolig vigtigt, at valgte parlamentarikere ikke blander sig i barselorloven her til lands. Nu må jeg bare lige påpege, at når vi overhovedet har de barselrettigheder, vi har, er det netop, fordi vi som Folketing, som lovgivere har været inde at lovgive på det her område. Jeg er også nødt til at sige, at når man i Norge og Sverige og Island har parlamentarikere, der har blandet sig i det her område med meget, meget fine resultater i forhold til at få fædre til at tage en længere barselorlov, er det jo, fordi man har vurderet, at de pågældende landes parlamenter og parlamentarikere rent faktisk havde noget at skulle sige på det her område. Og jeg synes altså, det er noget af en kortslutning at påstå, at det her er det ypperste, man kan, nemlig at nedsætte et panel.

Vi foreslår igen og igen, at vi skal øremærke 12 uger af barselorloven til fædrene, fordi det er det eneste, der reelt kan bryde de fastlåste strukturer på arbejdsmarkedet, der gør, at fædrene afskæres fra at holde barselorlov.

Så har vi diskuteret kvinder i bestyrelser og mænd i bestyrelser i meget lang tid, og det virker jo reelt også, som om den problematik er gået op for ligestillingsministeren og for regeringen, men hvorfor er det så, at regeringen ikke aktivt ønsker at påvirke udviklingen? Man folder hænder og håber på, at udnævnelsen af nogle ambassadører vil være tilstrækkelig til at gøre en forskel. Det er også meget sympatisk, at man udnævner de her ambassadører, men det er måske også en smule naivt. Når bestyrelsesposter skal besættes, viser det sig igen og igen, at man vælger kandidater, som i forvejen findes i ens – jeg havde nær sagt – mandenetværk, og som ligner en selv, og når man er mand, så er det mest mænd, der ligner en selv. Derfor bliver det i dag sådan, at velkvalificerede kompetente kvinder overses i en helt urimelig grad. Vi er nødt til at gå skridtet videre end bare at tale om det her problem, hvis vi vil ændre tingenes tilstand. Vi er, som ministeren ved, ikke blege for at foreslå, at vi over en 4-årig periode skal have en målsætning om, at der i de børsnoterede virksomheders bestyrelser skal være mindst 40 pct. af hvert køn. Det er jo

interessant, hvordan borgerlige regeringer i hele Europa også følger den her strategi.

Jeg kunne også godt tænke mig at tage fat i den del af perspektiv- og handlingsplanen, som meget, meget kort berører ligelønsspørgsmålet. Her synes jeg måske, vi i særlig grad i år skulle få nogle konkrete initiativer fra ministeren, fordi vi jo sidste år har fået resultaterne fra en lønkommission, der klart viser, at i det her land kan kvinder godt uddanne sig til viden, men de kan ikke uddanne sig til penge, i hvert fald ikke, hvis man tager en mellemlang videregående uddannelse som kvinde.

Kl. 18:36

Hvis man læser kapitel 8 i Lønkommissionens rapport, kan man tydeligt se, at vi har et stort problem med vores ligelønsbegreb, og fra mange steder i Europa peges der på, hvordan man kan arbejde med et andet ligelønsbegreb og en ny måde at tale om ligeløn for arbejde af samme værdi på.

I SF ser vi gerne en ny ligelønslov, der skal sikre lige løn for lige arbejde. Det kunne godt virke som sund fornuft i de flestes ører, her mange, mange år efter at vi har fået en ligelønslov i Danmark, men det virker ikke rigtig på regeringen, og der sker ikke noget konkret på området. Man har igen og igen sagt, at det må være op til den enkelte at sikre sig den løn, man i og for sig kunne fortjene på arbejdsmarkedet. Vi synes, det er påfaldende, at man igen her i perspektiv- og handlingsplanen for 2011 ikke i højere grad tager fat på det her problem.

Men jeg har som sagt glædet mig til den årlige debat, for det er for sjældent, at vi har de debatter her i Folketingssalen. Det har vi selvfølgelig ikke, fordi regeringen ikke er interesseret i, at det overhovedet er noget, vi skal diskutere i den her Folketingssal, eftersom det meget klart står i indledningen, at det ikke skal overlades til lovgiverne at lave ligestillingspolitik. Det, jeg godt her på falderebet kunne tænke mig at spørge ministeren om, er: Giver det nogen mening, at vi står her og diskuterer ligestilling som den lovgivende forsamling, når vi altså ikke må have lov til at lovgive på ligestillingsområdet? Tak.

Kl. 18:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 18:38

Pia Adelsteen (DF):

Jeg bliver simpelt hen nødt til at spørge ordføreren omkring det her med ligeløn. Vi har jo en ligelønslov i Danmark, dvs. at man får lige løn for lige arbejde. Det, ordføreren påpeger, kan jeg forstå, er, at nu skal man have samme løn for arbejde af samme værdi. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge, hvordan man værdisætter arbejde. Jeg har både brug for skraldemanden og lægen, så for mig har det for så vidt samme værdi, især fordi jeg måske ikke går så meget til lægen lige for tiden, og det så kan være, at skraldemanden er vigtigere for mig. Hvordan værdisætter man forskellige typer af arbejde?

Kl. 18:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:38

Pernille Vigsø Bagge (SF):

I Norge har man lavet et værdisætningssystem på en måde, der bl.a. har resulteret i, at en SFO-leder på en skole fik det samme i løn som den tekniske medarbejder, der gik udenfor, fordi man vurderede, at deres arbejde havde samme værdi. Før den afgørelse faldt i Norge, fik den tekniske medarbejder en betydelig større løn end SFO-lederen. I Sverige har man en anden værdisætning, og i EU arbejder man med en helt tredje model for, hvordan man værdisætter, så man kan

lave ny lovgivning eller direktiver, der tilgodeser arbejde af samme værdi. Det kan man læse mange spændende rapporter om. Det er et meget komplekst område, men vi er nødt til at bevæge os væk fra, at kvinder har et løn efterslæb på op til 18 pct.

Kl. 18:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Pia Adelsteen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 18:39

Pia Adelsteen (DF):

Men det betyder så også, at der sidder nogle mennesker og laver en vurdering af, hvilken værdi et arbejde har? Der kan jo være mange opfattelser af, hvad den værdi er. Det er egentlig det, ordføreren siger. Vi skal værdisætte forskellige typer af arbejde, og så får man det samme i løn – i øvrigt uanset hvad man laver. Hvorimod jeg jo meget mere tror på, at man forhandler sin egen løn ud fra, hvad man ellers gør på sin arbejdsplads. Det har jeg også været vant til på det private arbejdsmarked, men det kan jeg forstå at man ikke går ind for i SF.

Kl. 18:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:40

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Men det er helt sikkert, at vi synes, der er en stor uretfærdighed i, at en svejser, der er taget en uddannelse på 2 år i Danmark, tjener 100 kr., hver gang en SOSU-assistent, der har taget en uddannelse 2 år, kun tjener 80 kr. Hvordan har man værdisat, at svejserens arbejde er mere værd end SOSU-assistentens? Det er jo interessant. Jeg tror, at hvis man brugte et af de anerkendte værdisættelsesbegreber i forhold til at værdisætte arbejde af samme værdi, ville man få et helt og ganske andet resultat. Det kan godt være, det er komplekst, men ja, det er vores klare overbevisning, at vi er nødt til at lave en ny ligelønslov, der tager højde for arbejde af samme værdi.

Kl. 18:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 18:40

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg må altså sige, at jeg egentlig mere end mig lidt, da regeringspartierne i en periode brugte betegnelsen Socialistisk Folkeparti om SF, fordi man ligesom ville understrege, hvor socialistiske SF'erne var. Men det er da den rene og skære socialisme, vi er vidne til kommer her fra Folketingets talerstol i dag: at vi nu skal sidde sådan og finde ud af, hvad værdien af bestemte former for arbejde er.

Altså, værdien er det, som man vil betale, og det, man ved frivillige aftaler kan aftale sig til. Sådan er det. Det er det, det er værd. Alt andet er overbetaling af ting, som er mindre værd, og det er der jo ingen grund til. Det er spild af offentlige kroner, hvis det er det offentlige arbejdsmarked, vi taler om, og hvis det er det private, så er det indblanding i noget, vi overhovedet ikke skal røre ved. Det er én ting.

Det andet er om kvoterne for bestyrelser; de kom jo altså også lige med i ordførerens indlæg igen. Hvordan kan man mene, at private virksomheders ledelse skal dikteres fra Christiansborg, i stedet for at det er ejerne, der bestemmer, hvem der skal være i ledelsen?

Kl. 18:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:41

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det kunne være så inspirerende, hvis repræsentanter for Liberal Alliance, som kalder sig liberale, havde et udsyn til verden udenfor. Det er jo sådan, at man i Sverige, hvor der er en borgerlig-liberal regering, er gået helt i front i forhold til at værdisætte arbejde, og dem, der er gået i front, er faktisk en stor svensk privatejet automobilvirksomhed – meget, meget interessant.

I forhold til kvoter kunne man jo også stille spørgsmålet: Hvad får en borgerlig regering i Frankrig med Sarkozy i spidsen til at foreslå kvoter i forhold til virksomhedsbestyrelser? Det er åbenbart den reneste, skæreste socialisme, vi ser i både Sverige og Frankrig, og det må vi jo så bare sige er vejen frem her i verden og altså i Europa, og det ser vi bare med glæde på sker.

Kl. 18:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 18:42

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen vi har ladet os inspirere meget af Sverige: Ingen efterløn, kortere dagpengeperiode og lavere skatter – for at tage tre gode eksempler. Så vi har et vidt udsyn og lader os gerne inspirere.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at de her tiltag jo ikke bliver bedre af, at der fastsættes kvoter osv., det er fuldstændig ligegyldigt, hvem det er, der gennemfører dem. Det, vi siger der er det afgørende for os i Liberal Alliance, fordi vi netop er *liberale*, er, at folk, der ejer en virksomhed, selv må bestemme, hvem de vælger til bestyrelsen, ligesom vælgerne ved et folketingsvalg selv må vælge, hvem de putter ind i Folketinget.

Det ville da være uretfærdigt, hvis man nu sagde, at det skulle være 40 pct. af SF's folketingsmedlemmer, der skulle være kvinder; måske 10 pct., der skulle være homoseksuelle, og 10-15 pct., der skulle have en anden etnisk baggrund, eller hvad ved jeg, og hvis man tager og bruger SF's folketingsgruppe som et eksempel, er det dog på nogle af parametrene lykkedes at komme op på de procentsatser, jeg nævner, og på andre kniber det måske lidt mere.

Men hvorfor er det, at man ikke vil overlade det til dem, der *ejer* virksomhederne, selv at bestemme? Og skal det kun gælde virksomheder, eller skal det også gælde politiske partier og fagforeninger?

Kl. 18:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det står ordføreren.

Kl. 18:43

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er faktisk en interessant sammenligning, hr. Simon Emil Ammitzbøll foretager, med et folketingsvalg, for her har vi jo helt bestemt kvoter. Vi har jo lavet et system, så der bliver valgt folk fra Nordjylland, fra Sønderjylland, fra Vestjylland, fra Bornholm, fra Nordsjælland osv. Så vi har faktisk et kvotesystem, men det hører jeg ikke hr. Simon Emil Ammitzbøll opponerer imod.

Men jeg er nødt til at sige, at når vi går ind og gerne vil påvirke de beslutninger, der også tages i de børsnoterede selskabers bestyrelser, er det sådan set, fordi vi mener, at der her ligger en stærk relation til det samfund, virksomhederne ligger i, og at det faktisk har en betydning for os alle sammen, hvilke beslutninger de her virksomhedsbestyrelser tager. Når vi så efter finanskrisen kan se, at der i hvert fald ikke har siddet nogen kloge hjerner, der har kunnet redde sig selv ud af krisen, kunne det jo godt være, at den dynamik, erhvervslivet har brug for i deres bestyrelser, kunne komme der med

en hjælpende hånd her fra Christiansborg, og det er vi slet ikke bange for.

Kl. 18:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, og det er fru Helle Sjelle.

Kl. 18:45

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Først en stor tak til ligestillingsministeren for den årlige redegørelse om arbejdet og perspektiv- og handlingsplanen for 2011. Som det fremgår af redegørelsen, er vi faktisk nået rigtig langt med ligestillingen her i landet. Det er faktisk gået så godt, at vi ifølge FN er verdens næstbedste til at skabe ligestilling, tro det eller ej. Men det betyder jo ikke, at vi bare kan læne os tilbage; der er stadig væk masser af udfordringer at tage fat på.

At forbedre ligestillingen mellem mænd og kvinder i landet kræver, at regeringen og vi folketingspolitikere yder en indsats – ikke ad lovgivningens vej, men vi skal argumentere, overbevise og være parate til at vedtage de nødvendige tiltag, der kan forbedre ligestillingen. Men vi må og skal holde fast i, at ligestilling i sidste ende handler om holdninger, normer og kultur. Den bedste måde at skabe en reel ligestilling på er efter min opfattelse derfor at ændre de holdninger og normer og den kultur, der blokerer for fremskridtene. Ændringerne kan ikke kun gennemtvinges ved hjælp af en mere simpel, rigid lovgivning.

Vi har allerede sikret det formelle grundlag for ligestilling, så fremadrettet er det de uformelle grænser, der skal nedbrydes. Det er en opgave, som, når alt kommer til alt, kun kan løses, ved at folk af egen drift udfordrer normerne. Som redegørelsen også med al sin tydelighed viser, er ligestilling meget mere end f.eks. kvinder i bestyrelser. Ligestillingsindsatsen har mange facetter, og det synes jeg er et meget vigtigt budskab. Lad mig derfor kort kommentere de vigtigste hovedindsatsområder.

Det første indsatsområde er, at flere piger og drenge skal bruge hele uddannelsespaletten, som ministeren formulerer det. Det vil sige, at de udfordringer, det danske arbejdsmarked står over for, kræver, at vi er mere fleksible og bedre til at udnytte vores samfunds mange kompetencer. Alle talenter skal i spil, hvis vi skal udnytte ressourcerne effektivt. Så for os Konservative starter ligestilling allerede i skolen, hvor vi skal sikre, at man har lige rettighed til at udfolde sine forskelligheder og søge sine muligheder. Man skal med andre ord også have lyst til at gøre noget af det, der måske ikke falder så naturligt for henholdsvis en dreng og en pige.

Et andet indsatsområde skal sætte fokus på fædres vilkår. Barselreglerne i Danmark er blandt de mest fleksible i verden, og alligevel tager danske mænd kun få procent af den samlede barselorlov. Når vi nu har en lov, der giver gode muligheder for, at man kan tage orlov, synes jeg også, man skal sørge for, at de i højere grad bliver brugt. Men det kræver bl.a. den her berømte kultur- og holdningsændring i virksomhederne. Vi Konservative vil ikke lovgive om og bestemme, hvordan den enkelte familie fordeler barsel. Ændringen må i stedet komme nedefra, hvilket vi heldigvis også allerede ser i dag. Fædres gennemsnitlige barsel er steget i løbet af de senere år, og jeg synes, at ministerens initiativer med videndeling, mandepaneller og barselstafetter virker som en god vej til at understøtte den udvikling.

Det tredje indsatsområde skal skabe større mangfoldighed i ledelser og bestyrelser. Danske kvinder er faktisk blandt de allerbedst uddannede kvinder i verden, og derfor er det naturligvis også paradoksalt, at kun nogle få procent af topledere i danske virksomheder er kvinder. Mere ligestilling i ledelsen af private og offentlige virksomheder er sund fornuft og bedre udnyttelse af den samlede talentmasse. At øge mangfoldigheden, forskelligheden i bestyrelser er ikke

kun et spørgsmål om, at alle skal have lige muligheder, men også et spørgsmål om nytænkning og innovation. Derfor er det vigtigt, at der rekrutteres mere ligeligt blandt begge køn, men, men: Vi Konservative mener, at løsninger skal udarbejdes i tæt samarbejde med virksomheder. At indføre f.eks. kvoter vil være at vise mistillid til danske kvinder. Kvindekvoter skaber nemlig kvotekvinder, altså kvinder, der har fået en stilling på grund af deres køn og ikke på grund af deres kompetencer, og det er ikke holdbart. Ministerens initiativer om at ændre rekrutteringskulturen via frivillighed er langt bedre efter vores opfattelse. At den brugte strategi virker, ser vi allerede i dag, hvor flere end 100 virksomheder har underskrevet charteret om flere kvinder i ledelse.

Det fjerde indsatsområde er bekæmpelse af vold i nære relationer, og selv om udviklingen går den rigtige vej og omfanget af partnervold er blevet nedbragt, er der stadig store udfordringer på det område. Derfor er ministerens initiativer, der blev iværksat sidste år, også stærkt nødvendige. Der er behov for at nedbryde tabuer om vold, og vi Konservative mener, at indsatsen bør styrkes i den tidlige indgriben, så volden ikke udvikler sig med tiden.

Kl. 18:49

Det femte indsatsområde er kampen mod menneskehandel. Der er heldigvis en international bred enighed om, at menneskehandel bør bekæmpes og bagmændene retsforfølges. Vi Konservative mener, at Danmark bør sende et meget klart signal om, at handel med kvinder og mænd til seksuel udnyttelse og tvangsarbejde er forkasteligt. Vi ser derfor frem til den handlingsplan, som kommer senere på året, der vil understrege, at vi jo ikke vil acceptere menneskehandel.

Det sjette og sidste indsatsområde er initiativerne for større lighed i udlandet, og det er bestemt noget, som ligger mit hjerte meget nær. Vi støtter derfor også ministerens vision om, at Danmark kan gå forrest og modvirke undertrykkelse i andre lande, og at vi kan være med til at ændre forholdene i lande, hvor der endnu ikke er ligestilling. Derfor er det f.eks. også naturligt, at vi bruger udviklingsbistanden til at fremme, at kvinder i andre lande kan opnå samme indflydelse og mulighed som her i landet.

Til sidst vil jeg sige, at redegørelser ikke bare her i Folketinget, men også som opfølgning på de forskellige indsatsområder, er et vigtigt element i en stærk ligestillingsindsats. Redegørelser medvirker nemlig til at synliggøre indsatser og udpege, hvor man bør fokusere yderligere. Synlighed er helt centralt, da det er debat og frivillighed, der i høj grad ændrer ligestillingsforholdene, og ikke kvoter og tvang, som oppositionen jo er tilhænger af. Alt i alt må man sige, at der er nok at tage fat på, og vi Konservative ser altså frem til et godt samarbejde med resten af Folketinget og ikke mindst ministeren om at udbrede ligestillingen her i landet.

Kl. 18:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den radikale ordfører, og det er en af de to mænd, der i dag er sat på, af de ni talere. Det er hr. Manu Sareen.

Kl. 18:51

(Ordfører)

Manu Sareen (RV):

Tak for det. Overordnet set mener Det Radikale Venstre, at det er en rigtig fin redegørelse, der handler om lige muligheder for begge køn, hvilket helt klart er vejen frem for ligestillingen i Danmark.

Vi er også glade for redegørelsens præmis om, at vejen som sagt går igennem både mænd og kvinder, altså ikke et enten-eller, som desværre har præget debatten i rigtig, rigtig mange år, men et både-og, og det er den vej, vi skal. Derfor byder vi selvfølgelig også ministerens mandepanel velkommen. Jeg ved, at det har været oppe tidlige om det er S eller SF, eller om det er regeringens forslag, det er fuldstændig ligegyldigt – men det viser jo bare, at der i hvert fald

er noget, som den socialdemokratiske ordfører også var inde på, der samler os, og det skal vi helt klart være meget, meget positive omkring.

Det er godt, at det forslag bliver en realitet, for det er der i den grad brug for at få kigget på, ingen tvivl om det. Alene frafaldet på ungdomsuddannelser for unge mænd vidner om, at man skal tage den her problemstilling rigtig, rigtig alvorligt. Der er også i redegørelsen stor fokus på drengenes valg. På trods af at pigerne selvfølgelig også vælger kønsopdelt, der tænker jeg jo selvfølgelig på uddannelse, er det en rigtig vanskelig debat, ingen tvivl om det. Nu klarer pigerne sig bedre end drengene i uddannelsessystemet. Det er der rigtig mange erfaringer, der viser, og også undersøgelser. Nu skal drengene så lige pludselig hjælpes, noget, som pigerne egentlig aldrig nogen sinde er blevet på samme måde, som man taler om i dag. Årsagerne til drengenes deroute hører man, hvis man lytter til debatten, og det gør man jo, skyldes stillesiddende disciplinært skolearbejde, som åbenbart er det, drengene ikke kan lære noget ved. Men det er i virkeligheden det samme system, som man havde, før man fik fokus på ligestilling. Det er det samme system, som fik drengene i front på bekostning af pigerne i rigtig mange år. Der håber jeg at mandepanetet vil komme med nogle flere nuancerede svar på den udfordring, også nogle kvalificerede svar, for det er ikke kun stillesiddende arbejde, der er udfordringen.

Nu fik jeg tilfældigvis i dag en mail fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og jeg vil gerne citere derfra for at illustrere, hvorfor det er så vigtigt med det her mandepanel. Der står følgende:

»Mænd i 30'erne er allerede i dag overrepræsenteret i Udkantsdanmark. En tendens, som vil blive ved med at blive forstærket i fremtiden. I løbet af de næste 20 år vil kvinders andel af de 30-39-årige således stige i Nordsjælland, mens den vil falde i Vestjylland. Oveni kommer, at de unge kvinder i dag er langt bedre til at uddanne sig end de unge mænd. Dermed står de danske kvinder til at blive vinderne på fremtidens arbejdsmarked, hvor efterspørgslen efter uddannet arbejdskraft i de kommende år stiger markant.«

Igen ingen tvivl om, at et mandepanel selvfølgelig er nødvendigt. Men jeg er da fuldstændig enig med de foregående talere, som også har været inde på, at man måske skulle rekruttere meget bredere for at få det bedste resultat og for at få den bedste viden. Ligestilling handler selvfølgelig også i lige så høj grad om strukturelle ændringer i lovgivningen, som den handler om, hvordan samfundets normer er usynlige, altså de usynlige strukturer er med til at forme danskernes handlemuligheder.

Hos Det Radikale Venstre ønsker vi et opgør mod netop disse normer og usynlige strukturer, der er med til at forme kvinder og mænd i deres daglige virke, og som sætter begrænsninger op for, hvordan de to køn kan agere. Derfor vil vi selvfølgelig også gerne have fokus på, at mænd får de samme rettigheder som kvinder ved f.eks. barsel, at homoseksuelle får ret til ægteskab på lige fod med heteroseksuelle, og at kvinder nedbryder glasloftet på arbejdsmarkedet.

Så står der også en del om vold mod kvinder. Det er selvfølgelig et rigtig, rigtig vigtigt emne, som også er noget, som i den grad optager os. Vi mener, at der skal være meget mere forebyggelse i undervisningen og formidling allerede i folkeskolen, så fremtidens borgere i Danmark gøres opmærksom på deres rettigheder og hvilke muligheder, der eksisterer i dag for hjælp og rådgivning. Vi tror også, at det vil kunne hjælpe på den kærestevold, som ifølge eksperter er et stigende problem iblandt unge mennesker. Det er også noget, som man er nødsaget til at tage alvorligt. Alle borgere i Danmark har selvfølgelig ret til et liv, hvor man ikke skal føle sig kuet eller undertrykt af sin partner på grund af fysisk eller psykisk vold. Derfor skal der også være plads til alle kvinder, der henvender sig til landets krisecentre, især i de store byer. Der er ikke altid plads til dem. Jeg tror, at det må være noget af det værste at gå fra sin voldelige mand og

henvende sig til et krisecenter for derefter at blive afvist. Det er der ingen, der er tjent med.

Ligestilling handler ikke kun om køn, det handler også om seksualitet. Derfor glæder vi os over, at der i redegørelsen står følgende:

»Skal vi kunne holde trit i det globale hjernekapløb, kræver det, at vi stiller med det allerstærkeste hold.«

Det kan man jo ikke være uenig i, men vi undrer os stærkt over, at der ikke står noget som helst om homoseksuelles rettigheder. Det er rigtig ærgerligt, for der er altså mulighed for, at vi virkelig kan komme på banen med politiske initiativer. Grunden til, at vi også synes, at det er ærgerligt, er, fordi ministeren – så vidt jeg husker – i Out & About i maj måned sidste år selv gav udtryk for, at det kunne være vigtigt at få homoseksualitet ind på det her område inden for ministerens ressortområde. Det kunne være fantastisk, hvis ministeren kunne springe ud af skabet og anerkende, at f.eks. samlivet for homoseksuelle, heteroseksuelle burde sidestilles, fordi de også i den grad er en del af ligestillingen. Ønsker vi ligestilling, og ønsker vi at sætte det allerstærkeste hold, må vi også tænke homoseksuelle ind i ligestillingen og ikke mindst ind i redegørelsen i fremtiden også.

Så er der selvfølgelig et andet område, som også optager os rigtig, rigtig meget. Det er homoseksuelle lønmodtagere, som efter eget udsagn også oplever diskriminering og chikane på arbejdsmarkedet. De er om nogen en del og skal være en del af det stærkeste hold i fremtiden. Derfor er det som sagt lidt skuffende – der håber jeg selvfølgelig at ministeren kan svare på det.

Der er stadig ting, der skal rykkes på, og ministerens redegørelse er et rigtig, rigtig fint skridt i den rigtige retning på rigtig mange områder. Som sagt mangler der noget omkring kærestevold, omkring homoseksualitet, men ikke mindst – og det undrer mig lidt – at man ikke har berørt minoritetskvinder, som man ellers taler meget om i Danmark. Der er selvfølgelig de tiltag, som man gerne vil lave i udlandet, men alt andet lige ved vi, at der er et ligestillingsproblem blandt minoritetsfamilier, blandt minoritetskvinder, og det ville i den grad have været ønskeligt, hvis der havde stået meget mere om det, for til trods for, at vi ser mange etniske minoritetskvinder klare sig godt i uddannelsessystemet, er der også noget, der tyder på, at der er et problem senere hen i livet også med hensyn til valg af uddannelse, det at flytte hjemmefra, det at blive ligestillet med brødre osv. Det er helt klart noget, som man bør og skal sætte fokus på i fremtiden.

Kl. 18:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det Enhedslistens ordfører, og det er hr. Per Clausen.

Kl. 18:59

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg skal så tale på trods af en stemme, som er absolut på sidste udkald. Jeg tror dog, at den vender tilbage. Det har jeg fået oplysninger om fra lægevidenskaben at der skulle være en chance for, så man skal nok ikke glæde sig for tidligt, at mennesker uanset køn, uanset seksuel orientering, uanset interesser i øvrigt, får mulighed for at udfolde sig frit og lige præcis tage den uddannelse, man gerne vil tage; få det arbejde, man gerne vil have, selvfølgelig under visse forudsæt-

ninger, men alligevel, at man i hvert fald ikke bindes i sin måde at agere på af kønsroller og kønsnormer, som er overleveret i samfundet.

Pointen er jo bare, at det går en lille smule galt, når ministerens konklusion om, at det her handler om at øge friheden – en rigtig fin konklusion – bliver, at så skal man nok ikke betræde lovgivningens vej. Der er nogle strukturer i samfundet, der forhindrer, at mennesker frit kan vælge at gøre det, de gerne vil, og måske bliver de bundet til at tage nogle uddannelser, de i grunden slet ikke har lyst til. Hvis de tager nogle uddannelser og har meget svært ved at få arbejde inden for den uddannelse, de har valgt, har svært ved at etablere det forhold til deres børn, som de gerne ville, på grund af nogle strukturer på deres arbejdsplads, på grund af nogle strukturer på arbejdsmarkedet, ja, hvis det er sådan, at det ikke, om man så må sige, først og fremmest eller i hvert fald ikke udelukkende er inde i den enkelte person, undertrykkelsen foregår, så handler det jo ikke bare om at påvirke menneskers tanker og menneskers sind, nej, så handler det grundlæggende om at forandre strukturer. Jeg tror, at det er den diskussion, man bliver nødt til at tage, men som nogle ligesom gør til en diskussion om, at venstrefløjten skulle ønske tvang, mens højrefløjten ikke ønsker tvang, men at folk selv vælger. Der er man nødt til at sige: Jamen er det ikke rigtigt, at der faktisk er nogle ting i vores samfund, der betyder, at den lige mulighed for at udfolde sig frit ikke eksisterer?

Hvis det nu er sådan, at der i vores samfund er nedarvet en ganske bestemt opfattelse af de to køn – lad os så holde os til de to køn, for ellers bliver det alt for indviklet, selv om andre nok vil sige, at det er udtryk for en borgerlig indsnævning af debatten – altså at de to køn historisk og traditionelt er bundet til en bestemt funktion og rolle i forhold til det at være forældre, og hvis vi gerne vil frisætte mændene til f.eks. i større udstrækning, end det har været tilfældet indtil nu, at få mulighed for at få et tæt forhold til deres børn, og hvis vi så kan konstatere, at med de metoder, vi bruger i Danmark, går det rigtig langsomt – det er ikke sådan, at det ikke går fremad, for det gør det, men det går rigtig langsomt – og at man ved at indrette barselsystemet på en anden måde, som man f.eks. har gjort i andre nordiske lande, opnår resultater meget hurtigere, hvorfor er det så, at man skal nægte at lære af erfaringerne fra andre nordiske lande? Hvorfor er pointen, at man skal nægte at gøre det, som de gør i andre nordiske lande, bare fordi det er baseret på lovgivning?

Jeg vil sige, at det selv blandt liberale borgerlige partier i det her land er usædvanligt, at man sådan er fornægtende over for lovgivning. Jeg vil ikke udelukke, at det for Liberal Alliance er et led i en trend, som kan holde også på andre politikområder, men ellers vil jeg sige, at det er ganske usædvanligt.

Lad os tage et andet eksempel, som jeg synes er vigtigt at diskutere. Det er jo spørgsmålet om uddannelse. Hvis det er sådan, at man kan konstatere, at vi har fået etableret et uddannelsessystem, som med ret stor præcision opdeler mennesker efter deres køn i forhold til de uddannelser, mennesker tager, kan man selvfølgelig starte kampagner rettet imod de mennesker, vi har med at gøre, og vi kunne prøve at se på uddannelsernes indhold, uddannelsernes organisering, uddannelsernes form og måske også i hvor høj grad, at der er prestige og økonomi i de forskellige uddannelser.

Det synes jeg ville være en vigtig og relevant diskussion at have i forhold til uddannelsesområdet med henblik på ligesom at sige: Jamen vi synes faktisk, at det virker underligt, at der er den her sådan meget klare kønsmæssige opdeling på uddannelsesområderne. Kunne vi ikke gøre noget? Kunne vi ikke tage nogen initiativer, som også rakte ud over at fortælle kvinder, at nu skal de bare blive tømrer? Med malere og frisører går det jo godt, på trods af at det er stærkt skadeligt for ikke mindst kvinder og deres fostre under graviditet. Men pointen er: Hvorfor ikke også orientere sig i forhold til regler?

Kl. 19:04

Når vi snakker løn i den her diskussion, så konstaterer man jo – og tørrer sveden af panden – at uligheden på løn i Danmark grundlæggende skyldes, at vi har det mest kønsopdelte arbejdsmarked i Europa, måske næsten endda i verden, men i hvert fald i Europa. Og så er den næste konstatering, at det er der nok ikke rigtig noget at gøre ved, for lønnen er jo nok en afspejling af den samfundsmæssige værdi.

Nu er det jo sådan, at f.eks. lønnen for en stor del af de offentligt ansatte kvinder er aftalt i overenskomster, hvor det offentlige – regeringen, kommunalbestyrelser gennem KL, regioner gennem Danske Regioner – spiller en rolle og er med til at forhandle de her lønninger og derfor også har en mulighed for at påvirke, hvordan lønrelationerne skal være inden for den offentlige sektor. Så selvfølgelig kan man påvirke den udvikling politisk. Man kan jo også beslutte sig til, at vi faktisk ikke accepterer, at det arbejde, der har med mennesker at gøre, det arbejde, der har med offentlig velfærd at gøre, skal være lavere lønnet end arbejdet med computere og andre ting. Det interessante er faktisk, at der, hvis man ser på internationale erfaringer, er et forbløffende sammenfald mellem de job, som er dårligt lønnede, og de job, kvinder søger til eller bliver anbragt i. Det er sådan set forbløffende. Det kan godt være, at man kan trøste sig med, at det hele skyldes nogle strukturer, man ikke har indflydelse på, men der er bare en international tendens, der går i retning af, at der faktisk også er noget andet, der slår igennem. Og derfor kan man selvfølgelig godt gøre noget for at ændre på den ulighed, der er lønmæssigt i Danmark, også selv om man så siger, at den skyldes den opdeling, man har på arbejdsmarkedet – man kan sige, at man har det mest kønsopdelte arbejdsmarked. Det kræver politisk initiativer, politisk handling, og det er jo det, der skal til efter Enhedslistens opfattelse.

I det hele taget synes vi, at det, der er det store problem og det store udestående i diskussionen om ligestilling som et frigørelsesprojekt for rigtig mange mennesker, er, at man skal holde op med at betragte det som en psykisk øvelse i menneskers indre, men opfatte det som et politisk kampfelt ligesom alle andre politiske områder, hvor vi forsøger at skabe forandring. Jeg tror, at det ville være et rigtig, rigtig stort fremskridt, hvis man kunne gøre det.

Det ville være fremragende, hvis ligestillingsministeren var i stand til at overbevise sine ministre om den rigtige opfattelse, hun har af, hvad der er definitionen på, om en lov indvirker på ligestillingen, nemlig at det ikke er, om det står i loven, at den skal genere mænd – jeg næver det som et eksempel – eller for den sags skyld genere kvinder, mere eller mindre præcist naturligvis, men om den *reelt* diskriminerer. Altså, når man gennemfører nogle bestemte forringelser af dagpenge, supplerende dagpenge osv. og ved, at det faktisk er en langt større udfordring og problem for kvinder end for mænd, fordi der er langt flere kvinder, der har den tilknytning til arbejdsmarkedet, der gør, at de får supplerende dagpenge, så bliver man nødt til at acceptere og anerkende, at det faktisk har en ligestillingsmæssig konsekvens at gennemføre sådan en lovgivning. Derfor bliver man også nødt til at diskutere, om man skal have sådan en lovgivning – ikke bare, om man skal have den, men om man, hvis man så vil have den, og nu nævner jeg selvfølgelig et eksempel på en lovgivning, hvor Enhedslisten var imod de forringelser, der blev gennemført – altså om man, hvis man vil gennemføre nogle opstramninger af dagpengesystemet, også er indstillet på at diskutere, hvilken betydning det har for kvinders tilknytning til arbejdsmarkedet. Hvilken betydning har det for kvinders mulighed for at være selvforsørgende økonomisk osv. osv. Og så bliver man jo nødt til at komme med nogle tiltag, der gør, at de forringelser, der sker af kvinders vilkår i forhold til mænds, modvirkes på den ene eller den anden måde.

Det skulle så være mit sidste, ikke fromme håb, men dog håb, at vi fremover kan få en erkendelse af, at når vi laver lovgivning i det

her land, skal vi have en åben og grundig debat af, hvad det betyder for det projekt og perspektiv, som alle jo erklærer de er enige om, nemlig at vi skal frigøre mennesker, sådan at de kan vælge deres liv uafhængigt af, om de har det ene eller det andet køn, og uafhængigt af, om der findes den ene eller den anden opfattelse af, hvad der ville være den rigtige måde at udfolde det køn på.

Kl. 19:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og god bedring med stemmen. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 19:09

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kiggede lige ud af vinduet for at se på de horder af vrede mennesker, der var for at demonstrere for kvoter for kvinder i bestyrelserne og for øremærket barselorlov. For når man hører debatten her i dag, skulle man jo tro, at det var en meget stor folkelig sag, men det er ikke umiddelbart tilfældet: Der var ikke rigtig nogen; der var vel de sædvanlige, der afventer, at der ikke længere er krig i verden.

Sagen er jo, at det går ufatteligt godt, hvis man skulle citere den tidligere konservative statsminister, Poul Schlüter, med ligestillingen her i Danmark. Ligestilling handler jo om lige muligheder, nemlig at man har mulighed for at bruge sit potentiale, benytte sit talent, stræbe efter de mål, som man selv sætter sig i livet. Det er det, ligestilling handler om. Men desværre bliver ligestilling ofte forvekslet med, at der skal være resultatlighed i stedet for lige muligheder, og det er jo også det, vi har hørt fra S og SF's side i dag, nemlig at der skal være mere resultatlighed, før man er tilfreds.

Jeg vil vanen tro citere min tidligere partifælle, dog ikke fra samme tid, Elna Munch, som var en af kvindesagsbevægelsens store kæmper, og som efter vedtagelsen af grundloven i 1915, der gav kvinder stemmeret på lige fod med mænd, sagde, at nu var resten op til kvinderne selv, for nu var mulighederne der, og så var det jo i virkeligheden bare at benytte de muligheder, der er. Det gør mange kvinder, og det er dejligt at se. Der er jo også et flertal af de politikere, der er til stede i salen lige nu, der er kvinder, og der er en stor andel af de politiske ledere fra de forskellige partier, som er kvinder, så det går jo egentlig ret fint, også selv om man skulle forfalde til resultatlighed i stedet for det med lige muligheder.

Hvis det nu er, man mener, at man gerne vil have, at det skal gå hurtigere, at man gerne vil have, at kvinderne skal opnå resultatlighed med mændene i højere fart, så kan man jo også selv tage et ansvar, og jeg vil endnu en gang opfordre alle de mange højtuddannede succesrige kvinder, vi har i det danske samfund, til at blive mentorer for yngre kvinder og hjælpe dem med at udvikle deres karriere. Det er simpelt hen en af de bedste veje til at sikre, at unge talentfulde kvinder får de samme netværk, som jo er det, der ofte efterlyses.

I forhold til diskussionen om kvoter i bestyrelserne, ikke nødvendigvis for kvinder, men for bestemte køn, er det jo en sag, vi har diskuteret i en uendelighed. Her håber jeg virkelig at den radikale ordfører, hr. Manu Sareen, sådan som jeg har forstået det, holder fast i sit synspunkt om at være imod disse kvoter, og tak for det. For det er simpelt hen en af de værste ting, der kan komme til at ske, at vi fra Folketingets side går ind og vil bestemme, hvem der skal sidde i bestyrelseslokalene for private virksomheder. Det må være ejerne, der træffer den beslutning, og ikke medlemmerne af Folketinget. Og som jeg antydede før: Hvorfor ikke kvoter for folk med anden etnisk baggrund? Hvorfor ikke kvoter for homoseksuelle? Hvorfor ikke kvoter for unge? Bestyrelsesmedlemmer har som regel en vis alder, og det skyldes så, at de jo helst skal have erfaring, gerne fra erhvervslivet, og det er måske egentlig meget fint at man skal det, for så ved man, hvad det, som man nu skal beskæftige sig med, drejer sig om.

Men selv om det selvfølgelig er sat lidt på spidsen, kan vi sige, at det jo i øvrigt er de unge, de homoseksuelle og dem med etnisk minoritetsbaggrund, som vil blive skubbet ud, hvis vi laver 40-procents-kvoter for kvinder. For det er næppe dem, der er kommet ind med Rip, Rap og Rup-effekten, som man lader være med at tage ind; det er de andre af de nye, som man lader være med at tage ind, fordi man bliver tvunget til at tage bestemte nye ind.

Så andre grupper vil få mindre resultatlighed, fordi en bestemt gruppe skal have mere resultatlighed, endda den gruppe af de her forskellige, vi kan tage, som har nemmest ved at klare sig. Fordelen for en kvinde er, at alle kender en, og derfor er det rigtig svært at have det synspunkt, at kvinder skal behandles dårligere end andre. Jeg tror, det er sværere for etniske minoriteter – jeg ved ikke, om det er så svært for homoseksuelle, sådan opfatter jeg det ikke selv – for det er alligevel færre, der kender en, men det er meget få mennesker, om nogen, der ikke kender en kvinde, og det gør det meget nemt for kvinderne at få deres rettigheder igennem, også i det konkrete.

Kl. 19:14

Når vi så ser på lovgivningen – for vi er jo lovgivere her i Folketinget, det er ikke bare en debatklub – er det væsentligt at se på: Er der noget, der kan laves om? Der har vel egentlig mest været to konkrete forslag, nemlig det her med øremærket barsel og det med kvoter for kvinder i bestyrelser, og vi er imod begge dele.

Men i forhold til det, hr. Manu Sareen sagde, er der noget, jeg vil nævne en gang til, for han tog emnet op om homoseksuelle. Og der kan vi sige, at man har mulighed for at ændre noget i lovgivningen, for der er i dag et forbud imod, at præster og godkendte trossamfund kan vie homoseksuelle. Det er et forbud, vi her fra Folketingets side kan fjerne, hvis vi ønsker det. Det ønsker vi i Liberal Alliance, og vi håber, at vi kan få regeringen med i en dialog om det – den tidligere kirkeminister er i hvert fald meget optaget af det – men får vi ikke det, vil jeg sige, at så har vi det, der med et udtryk oversat fra tysk hedder andre metoder.

Til sidst vil jeg bare takke ligestillingsministeren for, at vi har fået lov og lejlighed til at diskutere den her redegørelse og set, at Danmark er et af de lande, hvor folk har mest lige muligheder. Lige meget om vi så kigger på kønsforskel, på etnisk forskel, på seksuel orientering, og hvad ved jeg, kan vi se, at det faktisk går rigtig godt. Vi har et samfund, hvor der ikke er de store lovgivningsmæssige barrierer, og der synes jeg vi sammen, i fællesskab, skal glæde os over, at vi lever i et samfund, hvor det er muligt at nå de mål, man selv sætter sig, hvis man ellers har potentialet og viljestyrken til det.

Kl. 19:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren for ligestilling.

Kl. 19:16

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Tak og også tak for en god debat. Jeg synes også, at jeg med glæde har noteret mig en vilje til netop at diskutere de her ting og en vilje til også at fokusere på, hvor vi kan mødes. Jeg noterede mig bl.a. synspunktet om, at vi har mere at mødes om end at skændes om. Det synes jeg da var et meget positivt synspunkt, ikke mindst efter en temmelig stærkt polariseret debat omkring den 8. marts, hvor der til tider var nogle finker, der røg af panden, men jo også nogle nuancer, der gik tabt i den overordnede debat.

Så selv om der jo er meget, der forener os, kommer vi ikke uden om – og det synes jeg også at den her debat har været præget af – at der er en principiel skillelinje. Hvad vil det sige at være progressiv som ligestillingsminister eller for den sags skyld som ligestillingsordfører? Hvad vil det sige at være succesfuld? Hvad vil det sige at være en ligestillingsminister og ligestillingsordfører, der handler? Ja, der synes jeg meget klart, at man kan fornemme i debatten, at der synes i hvert fald én klar fløj at mene, at det så er, når man lovgiver,

når man tyer til at ændre lovgivningen; det er den eneste måde, hvorpå vi så kan komme frem til resultater. En anden klar fløj i den her debat, og det er den, jeg så selv tilhører, argumenterer for, at vi lever i et samfund, hvor vi har formel ligestilling som den altovervejende hovedregel. Det betyder jo, at når man skal opnå reel ligestilling, fordi vi jo stadig væk har nogle problemer der, så sker det ikke ad lovgivningens vej, så er det i højere grad ved debat, ved at ændre normer, ved at ændre traditioner i vores samfund. Det kan godt være, at det ikke lyder handlekraftigt nok, men det er altså for mig at se det, der er det altafgørende, når vi ser på de udfordringer, som vi står over for.

Mit succeskriterium er derfor som ligestillingsminister, og så må jeg jo leve med ikke at blive kaldt progressiv, handlekraftig osv., ikke at nå en bestemt procentsats eller resultatlighed. Det er netop, som også andre har nævnt, bl.a. den forrige taler, at sikre lige muligheder. Det kræver altså, at vi får rusket op i de her normer og traditioner. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan rykke os det sidste stykke, som vi jo skal for på den måde at få et samfund, hvor vi kan få alle talenter i spil, og hvor ikke de enkelte bliver blokeret i deres ønsker på baggrund af deres køn. Derfor er det også så afgørende at få bredt ligestillingsdebatten ud, få den ud af de til tider lidt snævre kredse, den befinder sig i, og ud, hvor den så også kan være med til at ændre holdninger og gøre ord til virkelighed. Det mener jeg i høj grad også er en politisk opgave. Det er ikke noget, man kan overlade til andre, vil jeg sige for på den måde så at svare på det ene spørgsmål, der var, om man så overhovedet havde behov for at have de her debatter. Det mener jeg i høj grad man har.

Der vil jeg også fortsat insistere på – det var der også flere der nævnte; det synes jeg faktisk der var almen enighed omkring – at vi selvfølgelig også bliver nødt til at få inddraget mændene i denne debat og også flere end de mænd, der er til stede her i dag. Det er egentlig ikke noget nyt synspunkt. Man kan gå tilbage til f.eks. Thit Jensen, som spillede en central rolle i ligestillingskampen. Allerede hun pegede jo på det for omkring 50 år siden. Derfor har jeg så også nedsat et mandepanel, der skal bidrage til at gøre debatten aktuel for begge køn.

Og nej – og det var der så ikke nogen, der skød mig i skoene her i dag, men det har der været tidligere – jeg har naturligvis ikke sagt, at vi så er fuldstændig i mål med ligestilling for kvinder, at vi slet ikke kan få øje på nogen problemer for kvinder overhovedet. Det er ikke det, der er pointen. Pointen er bare, at vi ikke kommer i mål for ligestilling for kvinder, hvis ikke vi bogstavelig talt tager et herresving og får mændene med for på den måde at få rusket op i de her normer og traditioner. Så det er i høj grad også for at få kvinderne det sidste stykke i ligestillingskampen, at jeg så netop har nedsat et mandepanel. Selvfølgelig skal de også kigge på de områder, hvor mænd halter bagefter, men der er så også den overordnede målsætning med at få gjort det her til en egentlig samfundsdebat.

Hvis man nu skulle mene, at man var i mål med ligestilling for kvinder, så ville det også være underligt, hvis man så som ligestillingsminister lancerede alle mulige initiativer såsom Operation Kædereaktion eller gik ind i kampen for at bekæmpe partnervold osv. Det er bare for at få det et hundrede procent præciseret.

Kl. 19:21

Så er det også klart nok, at vi anno 2011 jo har en noget anden dagsorden, end da ligestillingskampen begyndte for mange år siden, og jeg synes da personligt, at nogle af de oplevelser, jeg havde den 8. marts, har været med til at give yderligere stof til eftertanke, ikke mindst om mange af de fastlåste normer, der stadig præger vores samfund i forbindelse med uddannelsesvalg. Lad mig lige nævne to eksempler:

Det første eksempel handler om en kvindelig officer, som jeg mødte i forbindelse med et besøg hos forsvarret, og som fortalte, at når hun skulle udstationeres og hun så kom ned i børnehaven og

gjorde opmærksom på det, blev der altså kigget meget, meget skævt til hende, for man kunne da ikke som mor forlade sit barn i 6 måneder for at tage til Afghanistan, eller hvor det nu end var.

Hendes mand derimod, der også var i forsvaret, mødte stor forståelse og klap på skulderen, for det var vel nok godt, at han sådan påtog sig ansvaret for at kæmpe for værdierne og Danmark – osv. derudad. Det var ét eksempel.

Det andet eksempel handler om en mandlig sygeplejerske, der jo så kæmper for at overbevise andre mænd om, at maskulinitet og sygepleje ikke er to uforenelige størrelser. Som han meget klart sagde det: Sig mig lige engang, hvad er der egentlig specielt feminint ved en genoplivning? Det kunne jeg sådan set heller ikke rigtig give ham et meget godt svar på.

Der er jo altså de her fordomme, som vi skal til livs. Det er dem, der er centrale, og det er derfor, det er så vigtigt, at ligestillingsdebatten ikke kun er en debat for kvinder og om kvinder, for så kommer vi simpelt hen ikke i mål. Derfor skal debatten bredes ud.

Ja, så er vi jo igen ved det sådan lidt principielle, nemlig hvad man så skal gøre, og igen vil jeg sige, som jeg har fremført, at det altså er sådan, at når vi ikke går efter resultatlighed og vi ikke går efter, at man skal opnå ligestilling ved hjælp af tvang, jamen så er det naturligvis heller ikke sådan, at vi ønsker at ty til lovgivning inden for det her felt. Der er andre instrumenter, vi skal benytte os af.

Så må jeg også sige, at jeg ikke synes, vi har opnået vores mål ved at få en bestemt procentsats. Nej, vi har opnået vores mål, når det simpelt hen er sådan, at den enkelte ikke længere bliver begrænset af sit køn i forbindelse med de forskellige valg, som vedkommende ønsker at gennemføre, eller føler sig diskrimineret på baggrund af sit køn. Jeg synes egentlig, at forfatteren Erica Jong, der jo gæstede Danmark den 8. marts, sagde det meget godt: Feminisme har givet os et valg, men den dikterer ikke, hvad vi skal vælge.

Så kunne jeg godt bruge en del tid på at løbe de enkelte punkter i planen igennem. Det vil jeg springe over, fordi jeg synes, at det på glimrende vis er blevet gjort bl.a. af fru Helle Sjelle, så jeg vil sådan set koncentrere mig om nogle af de punkter, der er blevet nævnt i debatten. Og det første punkt var jo så uddannelsesvalget, som fru Pia Adelsteen var inde på.

Bare lige for at præcisere vil jeg sige, at de initiativer, der tages i forbindelse med det kønsopdelte uddannelsesvalg, jo er et forsøg på at vise paletten, men ikke at gøre sig til overdommer over, hvad den enkelte skal bruge sit liv på. Der er vi tilbage ved det med drømmene, nemlig at det gælder om, at den enkelte skal have mulighed for at udleve sine drømme, men der er ikke nogen, der skal diktere, hvad drømmene skal være.

Der er det selvfølgelig klart nok, at i de forskellige initiativer, som vi har taget, fokuserer vi på mænd og på kvinder. Så er der nogle af initiativerne, som specifikt retter sig mod kvinderne, og det er jo bl.a. initiativet i forbindelse med praktik, altså at man kan komme i praktik som problemknuser. Men dermed jo ikke sagt, at vi ikke har et bredere perspektiv og især også tænker drengene ind.

Det er også derfor, vi er i færd med den her undersøgelse for at se, hvor det egentlig er, drengene bliver af i vores uddannelsessystem. Der er jeg hundrede procent enig med hr. Manu Sareen i det her med, at der ikke er én meget simpel forklaring, såsom at drenge har vanskeligt ved at sidde stille. Jeg tror, det er et meget mere kompliceret billede, vi der skal ridse op, og derfor skal vi have en tilbundsående analyse af det.

Til hr. Per Clausen vil jeg sige, at når det handler om uddannelsesvalget, er det da rigtigt nok, at det på det punkt ikke er nok med kampagner og hjemmesider osv., og det er da klart nok, at uddannelsesinstitutionerne har en betydelig opgave her. Tag bare universiteterne, det er i høj grad inden for deres selvstyre, at de naturligvis skal tænke over, hvordan det er – undskyld udtrykket – man markedsfører uddannelserne, men de skal selvfølgelig også hele tiden

overveje, om de skal skrue uddannelserne sammen på en anden måde.

Når det f.eks. handler om datalogiuddannelsen, er det jo alment kendt, at der ikke er mange kvinder, der søger ind på den, men når man så ændrer lidt på den og f.eks. laver en kombinationsuddannelse med it og humaniora, ja, så ser man altså pludselig, at man får en væsentlig stigning i antallet af kvinder, der søger ind på den. Så det er jo klart, at der kan man også gå ind og ty til diverse initiativer. Det er så bare inden for selvstyret af f.eks. vores universiteter som sådan.

Kl. 19:26

Så var der det med de homoseksuelle, som der også specifikt blev spurgt ind til. Jeg kan da sådan set godt umiddelbart forstå skuffelsen over, at der ikke står noget om de homoseksuelle. Jeg skal da vedkende mig, at jeg også offentligt har tilkendegivet, at da jeg blev ligestillingsminister, var noget af det første, jeg gjorde, at storme ind og se på hjemmesiden, om man så også havde de homoseksuelle som ressort. Jeg måtte bare konstatere, at det havde man ikke. Så er det nu engang sådan, at det jo er statsministeren, der har kompetencen til at fordele ressorten, og derfor kan man ikke selv sige, at det ønsker man altså også at kaste sig over. Min tænkning om det på sigt er: Ja, mangfoldighed ser jeg i høj grad som værende en måde, hvorpå man også kan åbne den her debat på en ny måde og få flere med. Men jeg må nu engang forholde mig til, hvad der står i den lov, som jeg er minister efter. Der står ikke noget om de homoseksuelle, og derfor er der altså heller ikke nogen initiativer om homoseksuelle i perspektiv- og handlingsplanen. Så det bliver ikke i dag, jeg så at si springer ud af skabet på trods af den opfordring, der kom fra hr. Manu Sareen.

Så blev der også spurgt ind til minoritetsgrupper og minoritetskvinder specifikt: Nej, de er heller ikke glemt. Vi fortsætter den rettig-hedskampagne, der er blevet lanceret. Den bliver sågar også udvidet til mænd, og det er på vores overordnede voldsindsats, at vi også har et endnu større fokus på minoritetsgrupperne.

Så var der – synes jeg – det mest sådan principielle. Med hensyn til kvoterne har vi jo, som også flere har sagt, været igennem det mange gange før. Jeg kan kun igen sige, at jeg håber, at vi også i andre sammenhænge kan få løsnet os lidt fra, at det kun er det, vi diskuterer. Men nu var der altså et specifikt spørgsmål fra fru Pia Adelsteen. Derfor vil jeg naturligvis besvare det. Det gik på, om jeg forventede, at det kunne føre til lovgivning på EU-plan, altså at man fra EU's side ville indføre kvoter, og hvad jeg i givet fald ville gøre ved det. Der må jeg sige, at det er fuldstændig rigtigt, at den ansvarlige kommissær på det her felt, Viviane Reding, har tilkendegivet, at hvis ikke der kommer handling, hvis ikke man kan se resultater, så vil hun så ty til kvoter eller i hvert fald så komme med et forslag. Der skal man bare være opmærksom på, at det så indtil videre er hendes opfattelse. Det er ikke den samlede Kommissions opfattelse, og Kommissionen er som bekendt et kollegium. Derfor vil jeg i hvert fald skyde ind, at jeg tror, at det vil være temmelig kompliceret at opnå den enighed bare i Kommissionen, og derefter skal man så blive enige på medlemsstatsplan. Der kan man jo nævne en række lande, som er klart imod. Man kan nævne et land som Tyskland med fru Angela Merkel i spidsen. Man kan også nævne et land som Storbritannien. Man kunne også gå videre og nævne den nuværende danske regering, så jeg tror altså ikke, at man i givet fald behøver at ligge vågen om natten og frygte eller tro, at det er lige rundt om hjørnet, hvis det er det, man ønsker at indføre – altså kvoter.

Lige til sidst – og det synes jeg igen er en meget klar indikation på, at det altså er muligt at agere inden for den her debat uden at ty til lovgivning – vil jeg lige kort nævne et af vores nye initiativer. Det er så Operation Kædereaktion, hvor vi præcis har samlet erhvervslivet omkring et bord, møder erhvervslivet, hvor erhvervslivet er, og for første gang så bliver enige om nogle spilleregler, nogle anbefa-

linger til, hvordan virksomheder kan arbejde mere målrettet med at styrke mangfoldigheden i deres bestyrelser. Det er så sådan, at initiativet nu har været i gang sådan i en 4-5-måneders tid, og der er 50 virksomheder indtil videre, der har meldt sig til – og vel at mærke også meget store virksomheder. Det opfatter jeg som værende et klart tegn på, at det her er en dagsorden, som virksomhederne også i høj grad har erkendt er vigtig. Men det er altså sådan, at de håndterer den på deres egen måde, som i høj grad er, som de her virksomheder peger på, fødekæden, som man skal sørge for at have på plads. Det er det, der er det essentielle. Der kan man så sige at det jo netop også er et vigtigt signal, at de sådan aktivt går ind i debatten. Så skal man altså ikke – det synes jeg er temmelig useriøst – vurdere sådan et initiativ, når det så har løbet i 4-5 måneder, og så sige: Hov, hvor mange kvinder er så blev udpeget til bestyrelserne? Hele præmissen bag det her arbejde er, at der er tale om det lange seje træk.

Tak for opmærksomheden.

Kl. 19:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning. Det er fru Julie Rademacher.

Kl. 19:31

Julie Rademacher (S):

Nu kan jeg sådan set godt forstå, at regeringen nødig vil måles på resultater på det her område, og det kan der jo være forskellige årsager til.

Når det så er sagt, kunne jeg godt komme med en længere bemærkning om liberalismens naivitet med hensyn til det frie valg, men jeg vil i stedet gå meget konkret til værks og spørge ministeren, om ministeren mener, at der med hensyn til barsel reelt er tale om, at vi i Danmark har lige muligheder for at træffe frie valg, og at både mænd og kvinder i dag har fuldstændig lige muligheder for at tage barsel.

Kl. 19:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:32

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jeg er nødt til at anholde det første, der blev sagt om, at vi ikke vil måles på baggrund af resultater. Det, jeg sagde, var måske også sagt med en lidt slet skjult henvisning til nogle, der har kommenteret og allerede vurderet Operation Kædereaktion på baggrund af de ganske få måneder, det har løbet, og som mener, at fordi en bestemt stor virksomhed ikke har været i stand til at udnævne kvinder til deres bestyrelse, så har man nærmest det endegyldige bevis på, at det ikke duer. Der var min pointe sådan set bare, at det mener jeg ikke at man kan vurdere efter så kort tid. Det kræver jo ligesom også, at der er mulighed for at afholde ny generalforsamling og arbejde målrettet med det her emne.

Jeg kunne sådan set også pege på nogle virksomheder, som rent faktisk har formået på så kort tid at finde kvindelige bestyrelsesmedlemmer, men det ville ligge mig meget fjernt at stå her og sige: Ja, nu er vi i mål med ligestillingen, hvad det angår.

Med hensyn til barsel vil jeg ganske kort sige, at vi i Danmark har en af de mest fleksible barselordninger i verden. Det er sådan, at det er op til den enkelte familie selv at beslutte, hvordan man ønsker at organisere den barsel.

Kl. 19:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Julie Rademacher.

Kl. 19:33

Julie Rademacher (S):

Så er det da lige før, jeg mener, at ligestillingsministeren skal inviteres med til de barselforhandlinger, som vi skal have med beskæftigelsesministeren i næste uge. For det er jo sådan, at kvinder i dag er tildelt langt flere barseldage, end mænd er. Man har jo netop ikke indført en model, som f.eks. den, de har i Island, hvor de har givet kvinder en del og mænd en del og også har en valgfri del. Det er sådan set også det, vi går ind for.

Når det er sagt, så kan jeg regne ud, at vi ikke er helt enige på det punkt, og derfor vil jeg gerne stille et andet spørgsmål. Jeg vil gerne spørge, om ministeren mener, at vi har ligestilling og lige muligheder i Danmark, når der reelt er tale om, at vi har en ligelønssforskel på 18 pct.

Kl. 19:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 19:34

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Det er fuldstændig korrekt fortolket, at vi ikke bliver enige om spørgsmålet om barsel, og sådan ville det også være, uanset om jeg blev inviteret med til de her forhandlinger med beskæftigelsesministeren eller ej.

Jeg minder igen bare om, at vi har nogle regler i Danmark, som er ekstremt fleksible, at vi har en beskyttelsesperiode, der jo går helt tilbage til Folkeforbundet, og som netop har til formål at beskytte kvinder mod barseldød osv., og når den så er udløbet, og man har de uger, der er tildelt manden, så har man fuldstændig frie hænder til at sammensætte sin barselorlov, som man har lyst til.

Hvad angår de 18 pct. og ligelønnen, kan jeg jo bare henvise til den kommission, der jo barslede sidste år, og som altså viste, at langt, langt de fleste forskelle i forbindelse med løn jo altså kan forklares ved, at der er tale om, at det er forskelligt arbejde, der udføres, både med hensyn til job og med hensyn til funktioner.

Kl. 19:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Da der ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Kl. 19:35

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 30. marts 2011, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:
Mødet er hævet. (Kl. 19:35).